

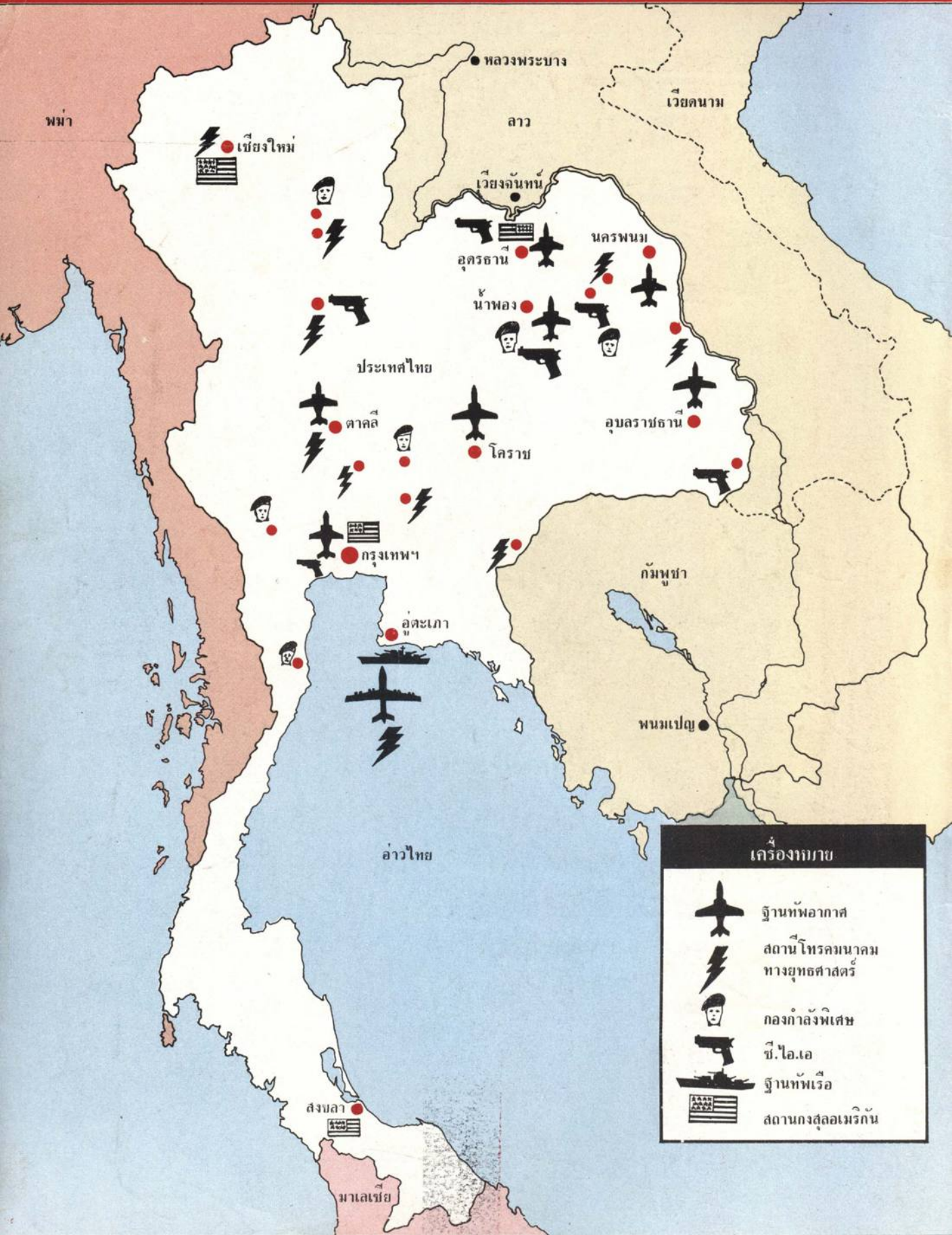
หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ วันอังคารที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘

ความสัมพันธ์ที่แตกร้าว
สหรัฐฯ ดอยแต่ไม่ถอน
ทำไม้ปักกิ่งก่อนฮานอย
จับมือแดงทบหัวซ้าย
สพายร้อนสพายเย็น
กฤษฎีกาเพื่การผูกขาด

๕.๐๐ บาท

ฐานทัพอเมริกันที่สำคัญในประเทศไทย

4 เครื่องหมาย

- ฐานทัพอากาศ
- สถานีโทรคมนาคมทางยุทธศาสตร์
- กองกำลังพิเศษ
- ซี.ไอ.เอ
- ฐานทัพเรือ
- สถานกงสุลอเมริกัน

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์ธุรกิจ 42 อาคารทินกร ชั้น 3 ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ 5
พันตรีเปาลีมีว ห้วหน้าแมวอพยพประมาณ 6,000 คน ที่พำนักอยู่หลังที่ว่าการอำเภอ
บัว เป็น"หน้าห้อง" ของนายพลวังเปา มาก่อน ขณะนี้ต้องการพบตัวนายพลวังเปา
เป็นที่สุด

ตำรวจระดับบริหาร 10 นายจากไทย เดินทางไปปรึกษาปัญหาการควบคุมสถานการณ์
ควยกำลัง ที่มาเลเซีย มีเจ้าหน้าที่ชั้นสูงจากสันติบาลไปร่วมควย

อดีตนายฯ เขมรชื่อ อินท่าและชองงอกทาศิตหัวหน้าเขมรเสรี ยังอยู่ในเมืองไทย
โดยไม่มีที่ที่ว่าจะออกไป ขณะเดียวกันนายพลอดีตหัวหน้าหน่วยส่งกำลังบำรุง ลอบ
เข้าไทยเพื่อปฏิบัติการร่วมกันกับสองคนนี้ในเขตจังหวัดสุรินทร์และอรุณประเทศ

พนักงานธนาคารพาณิชย์หลายแห่ง เตรียมตั้งสหพันธ์ ประชุมครั้งแรกเมื่อ 1 ก.ค. นี้
ไทยชายขาวให้เวียคนามใต้ จำนวน 200 คน โดยเยอรมันเป็นผู้ซื้อจากไทยส่งไปให้
ทางเวียคนามใต้ส่งเรือมารับไปอีกทอดหนึ่ง สัญญาลงนามเมื่อเดือน พ.ค. นี้

เอกอัครราชทูตไต้หวันเตรียมย้ายออกจากไทยตั้งแต่สามเดือนก่อนที่ไทยจะเปิดความ
สัมพันธ์กับจีน เมื่อตัดความสัมพันธ์แล้ว คาดว่าอุปทูตและทูตการค้า จะยังอยู่ดูแลผล
ประโยชน์ทางเศรษฐกิจของไต้หวันอยู่ต่อไป

เวียคนามเหนือให้เงินลาวซื้อข้าวไทยเป็นจำนวน 5,000 ตัน องค์การสินค้าไทยทำ
สัญญาซื้อข้าวจำนวนนี้ให้ลาว ชาวที่เชื่อถือได้อ้างว่า เงินที่ซื้อข้าวครั้งนี้เวียคนาม
เหนือเป็นผู้ซื้อจริง ส่วนเงินจะเป็นผู้ให้ชาวแก่เวียคนามเหนือเป็นการทดแทนอีกค่อ
หนึ่ง

สหรัฐฯ ตัดความช่วยเหลือที่เคยให้กรมตำรวจภายใต้โครงการพัลลิกเซฟตี้ตั้งแต่ปีที่
แล้ว โครงการนี้ช่วยเหลือตั้งแต่ ปิน วิทยู เฮลิคอปเตอร์ และเครื่องบินปราบจลาจล
และเคยให้เฮลิคอปเตอร์โดยทำสัญญาว่าจะต้องใช้สำหรับการปราบฝิ่นอย่างเดียว

ทาน/ แมว 6,000 คน ปิน /ตำรวจ 10 คน ข้าว 5,000 ตัน ปราบฝิ่น

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
 ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑
 วันอังคารที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘

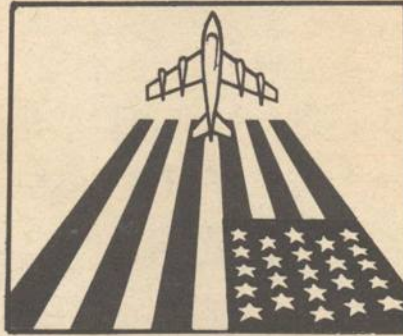
บรรณาธิการบริหาร
 พันศักดิ์ วัฒนคุณ
 บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 ธัญญา ผลอนันต์
 บรรณาธิการข่าวในประเทศ
 พิภพ ชงไชย
 บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ
 ดิถี ดิถรัตน์
 บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ
 รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์
 บรรณาธิการบทความ
 สุชาติ สวัสดิ์ศรี
 บรรณาธิการศิลป์
 นิวัติ กองเพียร
 การตน : กวน
 ฝ่ายโฆษณา
 อมรศรี ถิระบัญชาศักดิ์
 ที่ปรึกษาการเงิน
 เดชา ตูลานนท์
 พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์
 ๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๑๒
 โทรศัพท์ ๒๒๕๑๖๖-๘
 สำนักงานกองบรรณาธิการ
 ๔๒ อาคารทินกร ถนนสุรวงศ์
 กรุงเทพฯ ๑๕
 โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๕๗๐๑-๕ คือ ๔๒
 และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๗๒๘, ๓๖๘๘๖
 คือ ๒๗

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ
 สุภาพ พัส่อง
 ปันดดา เลิศธำไพ
 ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
 Marcel Balang, Paris
 Mike Morrow, S.E. Asia
 B. Goodfellow, Washington D.C.
 Ken Ohara, Tokyo
 Jean Thoraval, Hanô
 Jean Louis Arnaud, Saigon

จิตกร誌 ๒

สัมภาษณ์ หน้า ๒๘

สหรัฐฯ ถอยแต่ไม่ถอน
 หน้า ๑๐

ไทยการ์ด หน้า ๑๕

อินเดีย หน้า ๒๐

บทความพิเศษ หน้า ๓๑

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ วันอังคารที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	ร็อบยาร์อน ลูกครึ่งอเมริกันไทยในฝ่ายซ้าย
๖	จตุรสี	ความคึกคักของคึกฤทธิในบักกิ้ง
๘	ข่าวในรอบสัปดาห์	งบประมาณ/แร่โมนาไซต์/การประท้วงสหรัฐฯ คึกฤทธิเขอนจิน/ถนอม-ประกาศ-ฉรงค์/เลือกตั้งเชิงใหม่
๙	เพื่อนว่า	แม้ว่าจะเกิดปัญหาเหมือนญวน/คนงานอุตะเกาเคลื่อนไหว
๑๐	บ้านเรา	สหรัฐฯ ทยอยแต่ไม่ถอน/บทบาทของนักศึกษาไทยต่อ สหรัฐฯ ในอดีต/ทำไมบักกิ้งต้องถอนฮานอย/ได้หวั่น : แล้ว เราจะพบกันอีก/ไทยการ์ด : ความยุ่งยากในหัวใจของ บก. สน.
๒๐	ข่าวในรอบสัปดาห์	เกาหลี อินเดียน ลาว บักกิ้ง
๒๑	เพื่อนว่า	พลเอกกฤษณ์ : เผด็จการผู้มีความกรุณา
๒๒	บ้านเขา	จับมือแดงตบหัวซ้าย/เสียงจากฮานอย : ความเห็นเมื่อ กรุงเทพฯ พบฮานอย/เวียดนามบุกเขมร : ข่าวที่ต้องกรอง
๒๘	สัมภาษณ์	เดวิด ไลแมน "เมืองไทยนั้นสวรรค์"
๓๑	บทความพิเศษ	เสียงจากอดีต "โซ่ มันต้องสู้อย่างหัวชนฝา"
๓๖	จารกรรม	ระหว่างสพายร่อนกับสพายเย็น
๓๘	วิทยาศาสตร์การแพทย์	เรื่อนารู้เกี่ยวกับการมีโรคของคนไทย ตัวโตน : ไม่ต้องโกนก็ปราบได้
๔๐	เศรษฐกิจ	บทบาทและอิทธิพลทางการเมืองของบริษัทนานาชาติ เรื่องของการฟาดฟันระหว่างฝ่ายอเมริกันกับโรงงานทอผ้าไทย
๔๓	มองไทย	ไทยหวังดีต่อลาวจริงหรือ
๔๔	เกษตร	ดินดีเพราะหญ้าปก
๔๖	เชิงช่าง	ที่เก็บรองเท้า
๔๗	สื่อมวลชน	ลูบีสอกจากคุกแล้ว
๔๘	จดหมายจากเกาหลี	ถ้าปกป้องประชาธิปไตยของท่านให้ได้ ก็จะเป็นการช่วยคนเกาหลี
๕๐	ลมพายทุ้ง	ออกค่าย
๕๒	หนังสือ	ใครคุมน้ำมันโลก
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	เฟลิ้น : สัปดาห์หนังอิตาลี
๕๖	เส้นขนานจตุรสี	ศึกัด

จตุรสี

ร็อบยาร์อน

ผมเห็นว่าที่แล้ว ๆ มา กิจการงานของเรา ไม่ว่าจะด้านการบริหารประเทศหรือบริหารกิจการใด ๆ (รวมทั้งกิจการหนังสือพิมพ์ด้วย) ถ้าเราไม่ทอดหยี (ทำการกันโดยแก้ปัญหาเฉพาะหน้ากันเป็นวันๆ) เราจะต้องรีบร้อนทำการกันอย่างหามรุ่งหามค่ำ ปล่อยให้ลูกปลุกหนึ่ง จะให้แล้วเสร็จเร็ว ๆ จนบางครั้งขาดสติสัมปชัญญะไปได้มาก ๆ ตลอดเวลาสี่สัปดาห์ที่ผ่านมา ประชาธิปไตยล้มลุกคลุกคลานมาโดยตลอด ก็เพราะเหตุนี้ ความไขว่เขวสับสนต่าง ๆ หลัง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มาจนบัดนี้ ก้อาศัยปัจจัยนี้เป็นมูลอยู่มิใช่น้อย ถ้าปล่อยให้เกิดอาการอย่างนั้นยิ่งขึ้น ก็จะแตกแยกกันหนักยิ่งขึ้น จนอาจเกิดสงครามกลางเมืองก็ได้ ใครจะไปรู้สำหรับผม แต่เดชะฝ่ายกัมกันที่หวังดีต่อบ้านเมืองอยู่มิใช่น้อย แต่ดูไม่ไว้ใจกันและกัน ปล่อยให้ข่าว ให้อภัยกันจนถึงกับลอบประหัตประหารกัน อย่างน่าสมเพทเวทนา ทั้งนี้เพราะความรีบร้อนอย่างเห็นแก่ตัวหรือมิใช่ หากไม่ก็เพราะจับประเด็นแก่นของสังคมผิดพลาดไปตาม ๆ กัน ใครที่พยายามจะเป็นตัวเชื่อม กลับโดนสาดโคลนจากทุกฝ่าย และแต่ละฝ่าย ดูไม่พยายามศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับฝ่ายตน และฝ่ายตรงกันข้ามกับตนกันเอาเลย นับว่าผิดมหันต์ที่ควรทำการอย่าง "ร็อบยาร์อน" โดยแท้

แทนที่จะทนฟังข่าวลือเรื่องทหารจะยึดอำนาจกันแทบทุกคืน ทำไมไม่หาเวลาอ่านงานอย่างเช่นของพันศักดิ์ วิญญรัตน์ เรื่อง *คู่มือรัฐประหาร* ถ้าวางกึ่งจากรอนโค่นล้างทำลายกันอย่างรุนแรง ทำไมไม่อ่านงานของ ปวีณ อังภากรณ์ เรื่อง *สันติประชาธรรม และ เสรีชนอย่างเสียสละ* หรืองานพวกนี้เร่อว่าไปแล้ว ให้คำตอบอะไรไม่ทันทางที่เสียแล้ว จึงหวังพึ่งแต่งานเขียนชนิดโฆษณาชวนเชื่อ ที่ให้คำตอบได้ในปัจจุบันทันด่วนเลยทีเดียว แม้การมองไปที่ "ความสำเร็จ" ของจีน

ญวน เขมร ก็น่าจะพิจารณาด้วยมนสิการ
ว่าเขาใช้เวลายาวนานเพียงใด สร้างความ
เป็นผู้นำขึ้นมาอย่างไร มีเอกลักษณ์ของ
เขาเข้ามาปะปนอยู่ด้วยมากน้อยเพียงไหน
และมีอะไรขาดตกบกพร่องบ้าง ผู้ทรงเกย
“ค่าย” โนน ก็จะไม่มองเห็นคุณค่า
คุณค่าของเขาเกินเสียเลย แล้วเลยเห็น
ใครที่ต่อกรความเปลี่ยนแปลงทางสังคม
ว่าเป็นอริราชศัตรูกันไปจนหมดสิ้น แม้
จนเยาวชนก็กลายเป็นคนเลวร้าย ไปอย่าง
น่าเสียดย

คนและหนังสือเล่มนี้ นิตยสาร
ก็มักเป็นไปในรูปนี้ คน (ตลอดจนคน
หนังสือพิมพ์) จำนวนน้อย ที่พยายามช่วย
ประสานไม่ ให้แตกแยก พยายามชอเท็จ
จริงอย่างตรงไปตรงมา พยายามวิเคราะห์
ปัญหาโดยไม่เข้าข้างไหน กลับถูกเล่นงาน
จากทุกฝ่าย นับว่าน่าเป็นห่วง แต่คน
อย่างนี้ หนังสืออย่างนี้ จำเป็นยัง โดย
เฉพาะในยุคสมัยนี้ และถามของไทยจะ
ไปได้อะไรอย่าง สัมกับศักดิ์ศรีของความ
เป็นไทย เราต้องมีคนเช่นนี้ มีหนังสือ
เช่นนี้มากขึ้น

ขอให้ผมตั้งความหวังไว้ว่า จตุรัส
จะเป็นหนังสือชนิดนี้ และพวกคุณทำ
นิตยสารฉบับนี้จะเป็นคนเช่นนี้ ขอให้คุณ
ทำหน้าที่สื่อช่วยอาการอันรีบเร่งไม่ร้อน ขอ
ใหม่เวลาคิด มีเวลาอ่าน และมีเวลาเก็บ
ข้อมูล แล้วประมวลมาเสนอด้วยความรีบ
เร่ง และด้วยใจเป็นธรรม ขอให้คุณเสนอ
ข่าวด้วยเครื่องกรองที่สะอาด ขอให้
วิเคราะห์เหตุการณ์ โดยปราศจากอคติทั้งดี
และขอให้คุณเขียนด้วยสติปัญญา กับขอ
ใหม่ความขบขันอันเบาสมองแทรกไว้กับ
ความสวยงามด้วยบ้างเถิด การเติบโตไป
เป็นลามกนู้ มีมากเกินไปแล้วในวงการ
หนังสือ แต่ก็ขออย่าให้ขาดอารมณ์ตลกเกิน
เสียเลยทีเดียว

ถึงจะเตือนคนด้วยความหวังดีเพียง
ใด และด้วยข้อเท็จจริง อย่างไร ถึงสังคม
จะทรุดหนักลงเพียงไหน หันหน้าเข้าหา
กันด้วยความรัก และความร่าเริง แจ่มใส
ดีกว่าหันหน้าควมวุ่นเข้าใส่ไม้หรือ

ส. ศิวรักษ์
กรุงเทพฯ

ลูกครึ่งอเมริกันไทยในฝ่ายชาย

ตอนนทเชยงใหม่ ขบวนการฝ่ายขวา
(นาวพล - กลุ่มพิทักษ์ชาติไทย - กลุ่มนัก
ศึกษาฝ่ายขวา) กำลังออกโรงใหญ่ ทิมขาว
ว่านักศึกษาติดอาวุธให้ประชาชนแถบภาค
เหนือหนี เทาที่สอบถามนักศึกษาที่ก้าว
หน้าแล้ว ปรากฏว่าพวกเราส่วนใหญ่
ทำงานหรือประสาน (หรือเรียกว่าคอยช่วย
เหลือ) สหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย
สาขาภาคเหนือเท่านั้น ส่วนการปลุก
ระดมติดอาวุธนั้นยังไม่มี

ผมสงสัยว่าเรื่องนี้จะ เป็นแผนล่อ
หลอกของรัฐบาลกับของฝ่ายกลุ่มนักป
กรองท้องถิ่น เพราะผู้วาราชการจังหวัด
นายอำเภอ ปลัดอำเภอ จะเกลียดและ
เป็นไมเบอไมเมากับนักศึกษาฝ่ายก้าวหน้า
มาก เพราะแทบทุกเรื่องที่ชาวบ้านถกเอา
เปรียบนั้น สามารถตอบให้ได้ทุกเรื่อง
ตามความเป็นจริงและตามความเป็นธรรม
หรือไมก็แก่นักศึกษาฝ่ายรัฐบาลเองที่ส่ง
เข้าไปก่อกวน แต่เขาก็ไม่พยายามตอบ ไม่
พยายามทำ

ถ้าใครเคยติดตามความล้มเหลวของ
ฝ่ายซ้ายในอเมริกา คงจำได้ว่าทางรัฐบาล
ได้ใช้วิธีส่งคนเข้าไปแทรกซึมในกลุ่มฝ่าย
ซ้าย แล้วแนะนำให้ใช้วิธีการอันรุนแรง
เช่นการวางระเบิดตึกเป็นต้น จากนั้นทาง
ฝ่ายปราบปรามก็คอยจ้องจับอยู่อย่างสบาย
เพราะเตรียมหลักฐานและอุปกรณ์เอาไว้
ครบแล้ว

ได้ข่าวว่าสายลับคนหนึ่งชื่อ เอฟ.บี.
ไอ. ซึ่งแปลลูกครึ่งอเมริกันไทย ได้เข้ามา
บ้านปะปนอยู่กับขบวนการนักศึกษา-ประ
ชาชนในบ้านเรายู่เหมือนกัน คนนี้เคย
ใช้วิธีการฝ่ายซ้ายสุดเข้าไปทำลายนักศ
ษาในอเมริกามาแล้ว ขอให้ระวัง

ถ้าคุณอยากทำเรื่องนี้ ก็นาลองคน
หาด ผมจำได้ว่าเขาใช้นามสกุล “เทวกุล”
แต่หน้าตาเป็นฝรั่ง พูดไทยได้คล่อง ราว
ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ มีการเปิดโปงหมอนทมหา
วิทยาลัยในแถบรัฐนิวยอร์ก นักศึกษา
นั้นเรียกว่า “The Travelling Prince”
บอกประวัติว่าเป็นผู้มั่งคั่งสูงจากสยาม แต่
ทำงานให้ เอฟ.บี.ไอ. ทำลายนักศึกษาฝ่าย
ซ้ายด้วยการเอาระเบิดไปให้ใช้ แล้วจับ
มีคนบอกผมว่าพบคนลักษณะดัง
กล่าวนี้ในตอนที่ถูกกรมกรแสดนคาร์ดี

การเม้นที่ประท้วง หมออาจตัวว้าวจักกับ
พวกเราเป็นอย่างดี เคยไปสูงถึงกับพรรค
สังคมนิยมอยู่แล้วด้วย

สุดท้ายนี้ขอให้จตุรัสก้าวเดินไปด้วย
ดี หวังว่าคงไม่ต้องเปลี่ยนไปเป็น “รวม
จตุรัส” อีกระยะ เพราะฟังไม่เข้าท่าเท่าไรนัก

ผู้สื่อข่าวพิเศษภาคเหนือ

จตุรัส

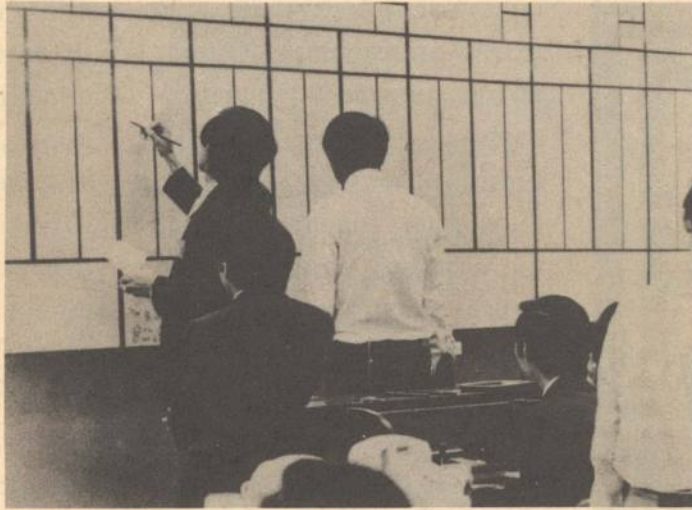

จตุรัสจัดรูปเป็นเรือนร่าง
จะรับศึกทุกทางไม่ถอยหนี
จะเปิดโปงเทิดธรรมคุณความดี
จะยืนหยัดอย่างมีอุดมการ
จตุรัสพัฒนากลับมาใหม่
จะไขแสงประกายไฟให้ฉายฉาน
เป็นตัวตายตัวแทนอันทนทาน
เพื่อสืบสานสังคมที่สมบูรณ์

เปรียบจันทน์หอมของมหาประจักษ์ราชมู
นำมาไม่ตายทำลายไม่ขาดไม่สาปสูญ
ยั่งยืนนานนับทั่วคุณ
มีแต่จะจิวรณูจิวรัสไกล

ขอประกาศคำมั่นในวัน
จะสร้างสรรคเสรีชาติใหม่
พิทักษ์ชาติเอกราชอธิปไตย
ประกาศความจริงไป-นิรันดรกาล
จับปากกาখনลอในมือขวา
แล้วเต็มเต็มท้องฟ้าอย่างกล้าหาญ
เร่งให้ฟ้าสทงห้องตระการ
พร้อมทมิแห่งผู้ประหารประชาชน
จับปากกาখনลอในมือขวา
จตุรัสยาตราออกหน
ถ้าพินชอนตราไม่ทรน
จะใช้ดาบประชาชน-ฆ่าศัตรู

น้ำซึมบ่อทราย หรือน้ำขึ้น ที่ตกได้เรื่อยๆ

เราไม่มีญาณวิเศษ แต่เราเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจของไทย
กำลังเติบโตใหญ่ คนไทยสี่สิบล้านและแผ่นดินไทยอันอุดมสมบูรณ์เป็น
หลักประกัน

คาเธ่รียส์ต์ ขอสนับสนุนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ศูนย์รวมแห่งการซื้อขายหลักทรัพย์

เส้นโลหิตของระบบเศรษฐกิจยุคใหม่

เรามีผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำ เพื่ออนาคตและความ
มั่นคงของท่าน แล้วแต่ท่านจะเลือกลงทุนแบบไหน น้ำซึมบ่อทราย
หรือน้ำขึ้นที่ตกได้เรื่อยๆ

บริษัท คาเธ่รียส์ต์ จำกัด

อาคารคาเธ่รียส์ต์ 1016 ถนนพระราม 4 กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 513191-200

'เพิ่มพูนกำไรที่มั่นคง'

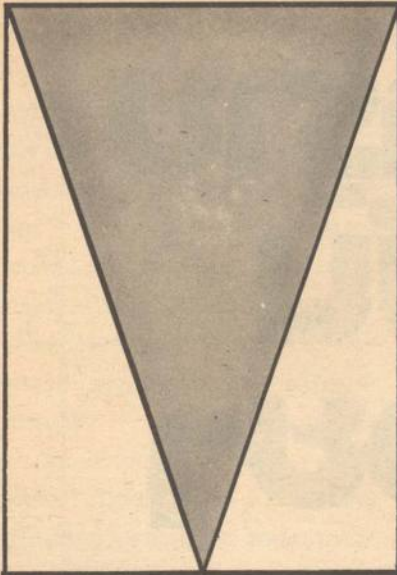

ความคึกคักของกิจกรรมในบักกิง

แถลงการณ์ร่วมระหว่างรัฐบาล
แห่งราชอาณาจักรไทย กับรัฐบาล
แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ใน
การฟื้นฟูและกระชับสัมพันธไมตรีระ
หว่างประเทศทั้งสอง ตั้งแต่วันที่ ๑
กรกฎาคม สกนเป็นต้นไปนั้น นับ
เป็นนิมิตหมายอันดีของการอยู่ร่วม
กันอย่างสันติ ระหว่างประเทศเล็ก
กับประเทศใหญ่ การเยือนสาธารณ
รัฐประชาชนจีนของนายกรัฐมนตรี
ไทย เป็นสิ่งท่พหุภาคการณได้ เมื่อ
คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ
ทางการเมืองระหว่างประเทศนับตั้ง
แต่ปี ๒๕๑๕ เป็นต้นมา แต่การเยือน
ประเทศนั้นของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์
ปราโมช เมื่อเร็ว ๆ นี้ จะเป็นโอกาส
อันดี ในการหันเหความสนใจของ
ประชาชนชาวไทย จากปัญหาและ
ความขัดแย้งต่างๆ ที่มีอยู่ภายในประ
เทศ ไปสู่ปัญหาการเมืองระหว่าง
ประเทศ แต่คงจะเป็นที่ยอมรับร่วม
กันได้ว่า การเปิดความสัมพันธ์ทาง
การทูตกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐ
ประชาชนจีน หาใช่ทางออกในการ
แก้ปัญหาพื้นฐานในสังคมไทยแต่
ประการใดไม่ และในไม่ช้า ภาพการ
ต้อนรับนายกรัฐมนตรีไทย ณ สนาม
บินกรุงบักกิง อย่างอบอุ่นและสม
เกียรติ ก็คงจะเลือนหายไป
เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า การกระ
ชับความสัมพันธ์กับรัฐบาลแห่งสาธา
ณรัฐประชาชนจีน เป็นจุดเปลี่ยน

แปลงที่สำคัญในด้านนโยบายต่าง
ประเทศของไทย และการเปลี่ยน
แปลงดังกล่าวนี้ นับเป็นการเปลี่ยน
แปลงที่ดีในบรรยากาศทางการเมือง
ระหว่างประเทศในปัจจุบัน ในฐานะ
ประเทศเล็ก ไทยจำเป็นต้องคบกับ
ประเทศอภิมหาอำนาจ ไม่ว่าประ
เทศเหล่านั้นจะมีอุดมการณ์ทางเศรษฐกิจ
อย่างไร ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช
คงประจักษ์แจ้งในความชอบ และ
ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การเยือนจีนจะมี
ใช้เกมหมากรุกทางการเมืองออกเกม
หนึ่ง

แต่สิ่งที่รัฐบาลไทยได้รับจาก
การเล่นหมากรุกการเมืองระหว่าง
ประเทศเกมนี้ ก็คือ ความเป็นต่อที่
รัฐบาลไทยมีเหนือพรรคคอมมิวนิสต์
แห่งประเทศไทย เพราะในแถลง
การณ์ร่วมระหว่างรัฐบาลประเทศทั้ง
สองได้ยืนยันว่าประชาชนของแต่ละ
ประเทศเท่านั้นที่มีสิทธิที่จะเลือกกระ
บบการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม
ของตน โดยปราศจากการแทรกแซง
จากภายนอก และแถลงการณ์ดัง
กล่าวก็ได้ยืนยันต่อไปว่า รัฐบาล
ประเทศทั้งสอง จะยึดมั่นในหลักการ
แห่งความเคารพอธิปไตย และบูรณ
ภาพแห่งดินแดนซึ่งกันและกัน การ
ไม่รุกรานต่อกัน การไม่แทรกแซง
กิจการภายในซึ่งกันและกัน และ

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อ่าน

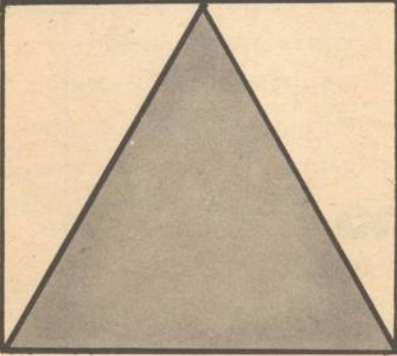

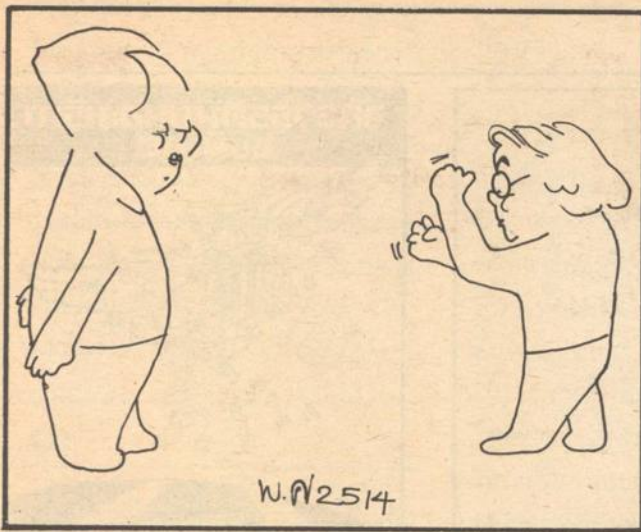
สัมพันธ์ความจริง

ทุกวันอังคาร

พินคัท วิญญรัตน์ : บรรณาธิการบริหาร

รักษา พลอ.บัณฑิต พิกพ ราชโย
ธวัชสรรค์ อนุพรพินธุ์ นวัตกรรม

พ.ศ. 2514

พ.ศ. 2518

การอยู่ร่วมกันโดยสันติ

แม้ว่าผู้นำแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนจะไต่ยืนยันเสมอมาว่า การก่อการปฏิวัติ และการปลดแอกของประชาชนในประเทศหนึ่งประเทศใด เป็นเรื่องของขบวนการประชาชนในประเทศนั้นๆ และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดตั้งขบวนการประชาชนดังกล่าว แต่ความคลางแคลงใจในหมู่ผู้ปกครองประเทศ ก็ยังคงมีอยู่ถ้อยคำยืนยัน ในแถลงการณ์ร่วมข้างต้นนี้ จึงเปรียบเสมือนหนึ่งการให้หลักประกันชนต่างชาติหนึ่งว่า รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนจะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในประเทศไทย

ถ้าหากสาธารณรัฐประชาชนจีนเคยให้การสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ไม่ว่าจะโดยตรง หรือโดยอ้อม ในบัดนี้ เราก็ได้หลักประกันกันแล้วว่า การสนับสนุนนั้นจะหมดไป และถ้าหากรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ไม่เคยให้การสนับสนุนพรรคดังกล่าว ก็คงจะให้หลักประกันได้บ้างว่า การให้ความสนับสนุนคงจะไม่มีในอนาคต

แต่ความเป็นต่อในเกมหมากรุก

ทางการเมืองระหว่างประเทศเกมนี้คงจะไม่มีประโยชน์อันใด หากรัฐบาลไทยจะไม่พยายามหาทางขจัดปัญหาความขัดแย้งระหว่างชนชั้นที่มีอยู่ภายในประเทศอย่างจริงจัง และอย่างจริงใจ การเปลี่ยนโฉมหน้าใหม่ของนโยบายต่างประเทศไทยในครั้งนั้น จักหาประโยชน์อันใดมิได้ หากรัฐบาลจะไม่พยายามดำเนินมาตรการในการขจัดความแตกต่างในด้านฐานะทางเศรษฐกิจระหว่างประชาชน และในการป้องกันและจัดการกีดกันขูดรีดผลประโยชน์ระหว่างชนชั้น

การเปลี่ยนแปลงนโยบายภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายเศรษฐกิจ หรือนโยบายการปราบปรามผู้ก่อการร้าย เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศในครั้งนั้น ม.ร.ว. คึกฤทธิ์เอง ก็เคยแสดงความเห็นในทำนองนี้ เพราะเมื่อสัปดาห์ที่แล้วมานเอง นายกรัฐมนตรีผู้เป็นพหูสูตของเราได้เขียนไว้ใน 'สยามรัฐ' ฉบับวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๔ ว่า การคบกับสาธารณรัฐประชาชนจีน "ถ้าหากเราไม่สนใจว่า เมืองไทยจะกลายเป็นคอมมิวนิสต์ ตกอยู่ในอิทธิพลของจีนแดง เราไม่ต้องเตรียมตัวอะไรทั้งสิ้น" แต่ถ้าหากเราไม่

ต้องการให้เมืองไทยเป็นคอมมิวนิสต์ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ เมื่อครั้งกระนั้นก็ให้ความเห็นว่า การคบกับสาธารณรัฐประชาชนจีน จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงนโยบายภายในประเทศ โดยการปราบปรามคอมมิวนิสต์ในเมืองไทย "อย่างแข็งขันเอาจริงเอาจังที่สุด" และจะต้องตัดกำลังนักการเมืองฝ่ายซ้าย "ถ้าจำเป็นจะต้องจับกุมคุมขังกัน ก็ต้องยอมทำ" ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ เมื่อสัปดาห์แล้วมีความเห็นต่อไปว่า การคบกับจีนจะทำให้รัฐบาลในเมืองไทยมีได้เพียงสองรูปเท่านั้นคือ รัฐบาลคอมมิวนิสต์ หรือรัฐบาลทหารกึ่งเผด็จการ

ปัญหาจึงมีอยู่ว่า อะไรคือสิ่งที่อยู่ในใจของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ภายหลังจากการเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ในพุทธศักราช ๒๕๑๗ จะยังคงเหมือนกับ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ในพุทธศักราช ๒๕๑๔ หรือไม่ ถ้าหาก ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ในวันนี้ ยังคงเหมือนกับ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์เมื่อสัปดาห์แล้ว เราคงคาดการณ์ได้ว่า สยามรัฐนั้นวากาลิ่งหันเหไปสู่วิศยทางใด และเราก็คงได้แต่ภาวนาว่า พระสยามเทวาธิราชคงจะช่วยดลบันดาลให้ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ในวันนี้แปรเปลี่ยนไปจาก ม.ร.ว. คึกฤทธิ์เมื่อสัปดาห์แล้ว ๑

การประท้วงสหรัฐ ฯ

หลังจากที่ผู้นำนักศึกษาประกาศว่าจะขับไล่อานทพิสหรัฐ ฯ ในวันชาติอเมริกา ทงฝ่ายนักศึกษาและฝ่ายต่อต้านนักศึกษาต่างก็เตรียมการเรออยมา ฝ่ายนักศึกษาจัดใหม่นิทศนการแบ่งออกเป็นสามช่วง คือช่วงก่อนวันที่ ๔ ปลายเดือนมิถุนายน จัดนิเทศนการอภิปรายในทสาธาณะให้การศึกษาแก่ประชาชน ในเรอองจักรวรรดินิยม ส่วนใหญ่มืตามมหาวิทยาลัยในกรุงเทพ ฯ

ช่วงที่สอง เป็นช่วงต้นเดือนกรกฎาคม จัดใหม่นิทศนการ ละครดนตรี และอภิปรายประท้วงสหรัฐ ฯ ในบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และทหอประชุมเล็ก และช่วงสุดท้าย เป็นการรณรงค์ในต่างจังหวัดหลังวันที่ ๔ กรกฎาคม นอกจากนั้นนักศึกษาไทยในยุโรป ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกายังได้จัดนิเทศนการ และออกแถลงการณ์สนับสนุนด้วย

ฝ่ายต่อต้านนักศึกษาประชาชนก็ออกข่าวว่าจะมีการใช้ความรุนแรง และสนับสนุนให้คนงาน ในฐานทพิ ค่านักศึกษา และมีการนำกระเซ้าดอกไม้ไปให้สถานทูตสหรัฐ ฯ ด้วย

กักกฤษ เชอนจัน

นายกรัฐมนตรีไทย ได้เดินทางไปเยือนบังกง เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน และได้ออกแถลงการณ์ร่วมกับนายกรัฐมนตรีโจวเอินไหล ในวันที่ ๑ กรกฎาคม โดยไทยยอมรับว่ามีเงินเดือว และจะเลิกติดต่อกับ ไต้หวันภายในหนึ่งเดือน

นายเตงเสียวผิง รองนายกรัฐมนตรีจีนรับปากจะมาเยือนไทย จตุรัส ๘

ในฤดูหนาว และเงินจะเปิดสถานทูตในไทยก่อนสนับน

ขณะเดือวกันรัฐบาลไต้หวันก็ประกาศตัดความสัมพันธ์กับไทยในวันที่ ๑ กรกฎาคม ทันท อนึ่ง ก่อนม.ร.ว. กักกฤษเดินทางไปจีน นายชาร์ลเฮช. ไวท์เฮาส์ ทูตสหรัฐประจำไทยได้เข้าพบ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายนนี้ด้วย

การปะทะกันระหว่างสองฝ่ายนั้น บ้างประปราย เช่นที่นครราชสีมา นักศึกษาถูกยิงตายไปหนึ่งคนเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ในขณะที่ผู้นำการประท้วงถูกยิงได้รับบาดเจ็บ และในวันเดียวกันนั้นที่สมุทรปราการก็มีนักศึกษาถูกทำร้ายบาดเจ็บหลายราย

ขณะที่มีการอภิปรายอยู่ที่ธรรมศาสตร์นั้น ทศนามหลวงไกลกันก็มีกลุ่มสยามไทยการดัดตั้งกลุ่มประท้วงเรียกร้องเงินชดเชยอยู่บนพื้นคนด้วย

แรมโนนาไซท์

แรมโนนาไซท์ที่มีอยู่ในประเทศไทยประมาณ ๑๐,๐๐๐ เมตริกตัน และผลิตได้ปีละประมาณ ๕๐๐ เมตริกตัน มีผู้พบว่าสามารถสกัดเป็นซอเรียมไซท์ได้โดยกระบวนการทางเคมี ซอเรียมนี้ อาจนำไปเปลี่ยนเป็นเชื้อเพลิงปริมาณ ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้เสนอให้รัฐบาลสงวนแรมโนนาไซท์ และเสนอให้รับโอนกิจการของบริษัทไทยซาไก ซึ่งมีคนไทยเป็นเจ้าของหุ้นเดียวในจำนวนทั้งหมด ๑๘,๐๐๐ หุ้น

ถนอม-ประกาศ-ฉรงค์

คณะรัฐมนตรีลงมติให้กระทรวงกลาโหมเป็นฝ่ายสอบสวนการกระทำผิดของถนอม-ประกาศ-ฉรงค์ ในการส่งนักศึกษาศึกษา-ประชาชน เมื่อ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ โดยให้เหตุผลว่า ขณะที่บุคคลทั้งสามออกคำสั่งนั้น ยังสังกัดอยู่ในกระทรวงกลาโหม

จอมพลถนอมได้มอบให้ทนาย ยืนพ้อง อดีตนายกรัฐมนตรีสัญญาธรรมศักดิ์ และคณะกรรมการชุดทรัพย์สิน ให้คนทรัพย์สินเกือบร้อยล้านบาท

เลือกตั้งเชิงใหม่

ผลการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชิงใหม่ เขต

เลือกตั้งทาง เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน หลังมีการปะทะกันระหว่างนักศึกษาและฝ่ายต่อต้านนักศึกษาก่อนหน้านี้ ผลปรากฏว่านายอินทร์สนไชยชาววงศ์ แห่งพรรคประชาชนระดับได้คะแนนเป็นที่หนึ่ง คือ ๓๒,๔๑๘ คะแนน ส่วนพรรคที่ได้คะแนนรองลงมาตามลำดับคือ พรรคชาติไทย พรรคสังคมนิยม พรรคพลังเกษตร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย และพรรคเกษตรกร

ในเขตอำเภอเมืองมีผู้ใช้สิทธิเพียงประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนในเขตอำเภอรอบนอก เช่นอำเภอสันกำแพง ปรากฏว่ามีผู้ไปออกเสียงมากกว่า คือถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

งบประมาณ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับยอดงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ๒๕๑๘ จำนวน ๖๒,๖๕๐ ล้านบาท ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณปีก่อนถึง ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์

ผู้นำพรรคฝ่ายค้านเห็นว่า ถ้าจัดเก็บภาษีไม่ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ “น่าจะเป็นห่วง” เพราะรัฐบาลต้องหารายได้เพิ่มขึ้นถึง ๓๗ เปอร์เซ็นต์

ประเทศไทยได้พยายามขอเงินจากธนาคารโลกมาใช้ในการพัฒนางานด้านการเกษตรกรรมด้วยผลการเจรจากับธนาคารโลก รองปลัดกระทรวงเกษตรฯบอกว่า “เป็นที่น่าพอใจ” และคาดว่าในเดือนกันยายนนี้ คงจะตกลงในรายละเอียดได้ในขณะเดียวกัน ทางกลุ่มนักธุรกิจต่างชาติก็มีความหวังว่า งบประมาณฉบับใหม่นี้ เหตุการณ์ต่างๆ คงจะเอื้อต่อการลงทุนของต่างชาติยิ่งขึ้น หลังจากที่จะชงกิมาระยะหนึ่ง

เพื่อนว่า

แม้ว่าจะเกิดปัญหาเหมือนถนอม

แม้พอพพทำนาน

นายสวัสดิ์ ประไพพานิช ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน ให้สัมภาษณ์ว่า ขณะนี้ที่จังหวัดน่านมีชาวเขาเผ่าแม้ว ลูกน้องนายพลวังเป่า รวมทั้งทหารและครอบครัวชาวเขาถึง ๘,๐๓๔ คน ส่วนใหญ่อพยพมาจากแขวงไซยบุรี และล่องแฉ่งของประเทศลาว เดินทางเข้ามาอยู่ในเขตอำเภอทุ่งช้าง อำเภอภู และกิ่งอำเภอแม่จริม

นายสวัสดิ์แสดงความเห็นต่อไปว่า เชื่อแน่ว่าพวกชาวเขาเผ่าแม้วที่อพยพมานับจำนวนหมื่นคนเช่นเมื่อปล่อยให้ผ่านไปนานๆ ไปจะต้องสร้างปัญหาให้แก่ประเทศไทยอย่างเช่นกรณีถนอมอพยพเป็นแน่

น.ส.พ. ไทยนิวส์
เชิงใหม่ ๒๔ มิ.ย. ๒๕๑๘

สหรัฐฯ : ถอยแต่ไม่ถอน

“อเมริกันนั้น เล่ห์เหลี่ยมมาก
อยู่”

ผู้ชำนาญปัญหาความสัมพันธ์
ไทยอเมริกันพูดถึงสหรัฐฯ เมื่อเร็วๆ
นี้

“จะช่วยเหลืออะไรไทย เมื่อถึงเพื่อน
ของเขาแล้ว เราจะไว้ใจอเมริกันได้
อย่างไร” นี่ก็อีกความเห็นหนึ่งของ
อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลา
โหมของรัฐบาลไทย

“เรายังต้องการอเมริกันเป็น
เพื่อนอยู่ เราไม่ควรทำอะไรรุนแรง
กับเขา” นี่ก็เป็นความเห็นอีกความ
เห็นหนึ่ง

“เมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จะอยู่
ระหว่างกลาง ในการแก่งแย่งอิทธิ
พลระหว่างประเทศมหาอำนาจสาม
ประเทศระหว่างสหรัฐฯ จีน รัสเซีย
เราจะไปโกรธกับสหรัฐฯ ได้อย่างไร
หากเราทำเช่นนั้นเราก็เหลือเพียง
รัสเซียกับจีนเท่านั้นนะ” นี่ก็อีก
ความเห็นหนึ่งของเจ้าหน้าที่ระดับสูง
ของไทย

ความเห็นเหล่านี้เป็นเพียงความ
เห็นของทางฝ่ายไทย ฝ่ายสหรัฐฯ
นั้นเล่ามีความเห็นอย่างไรแน่ ถึงแม้
ว่าทางสหรัฐฯ ได้ส่งเจ้าหน้าที่ชั้นสูง
ของตนเดินทางมาไทยเมื่อเร็วๆ นี้
เพื่อหาเสียงทางฝ่ายไทยและเป็น
การเข้าถึงความตั้งใจของสหรัฐฯ ใน
การทำที่จะทำตามข้อผูกพันระหว่าง
สหรัฐฯ กับไทยก็ตามที แต่ความเชื่อ
ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่มีต่อสหรัฐฯ
ก็มันน้อยลงเมื่อเหตุการณ์ในอินโดจีน
ได้แสดงให้เห็นว่าสหรัฐฯ ไม่
สามารถแม้แต่แก้ปัญหาของตัวเองได้

“ทางกระทรวงกลาโหมรู้มา
นานแล้วว่าความช่วยเหลือที่สหรัฐฯ
จะให้กับฝ่ายทหารของไทยนั้นจะ
ลดน้อยลงและจะหมดลงในที่สุดไม่
เกินอีกสองปีข้างหน้า” นายพลไทย
คนหนึ่งกล่าวเมื่อเร็วๆ นี้

“การลดความช่วยเหลือของเขา
นั้นใช่เพราะว่าเกิดเหตุการณ์เดิน
ขบวนต่อต้านอเมริกัน ในกรุงเทพฯ
ไม่ใช่เลย เขามีนโยบายที่จะลดความ
ช่วยเหลือมานานแล้ว” นายทหาร
ไทยผู้นั้นพูดอย่างขมขื่น

“เมื่อไรที่รัฐสภาสหรัฐฯ ออก
กฎหมายที่แสดงให้เห็นอย่างแน่ชัด
ว่าสหรัฐฯ จะใช้กองทหารของตน
เข้าปกป้องประเทศไทยเมื่อถูกโจมตี
เมื่อนั้นแหละ ผมนั้นจะไม่แคร์กับ
การโจมตีว่าเปลี่ยนความคิด ผม
นั้นจะบอกว่าเราควรมีกำลังรบ
ของสหรัฐฯ ในประเทศไทยต่อไป”
นี่ก็ความเห็นของอดีตรัฐมนตรีต่าง
ประเทศนายถนัด คอมันต์

ความเห็นเหล่านี้เป็นเพียงความ
เห็นของฝ่ายไทยเท่านั้น ความเห็นที่
แท้จริงของฝ่ายสหรัฐฯ เป็นอย่างไร
เราไม่มีทางรู้ แต่เมื่อเร็วๆ นี้ครั้งใด
ที่นายคิซซิงเจอร์พูดถึงการทบทวน
นโยบายของสหรัฐฯ ในเอเชียอาค
เนย์ ชื่อของประเทศไทยมักจะหลุด
ตกหายไปทุกครั้ง

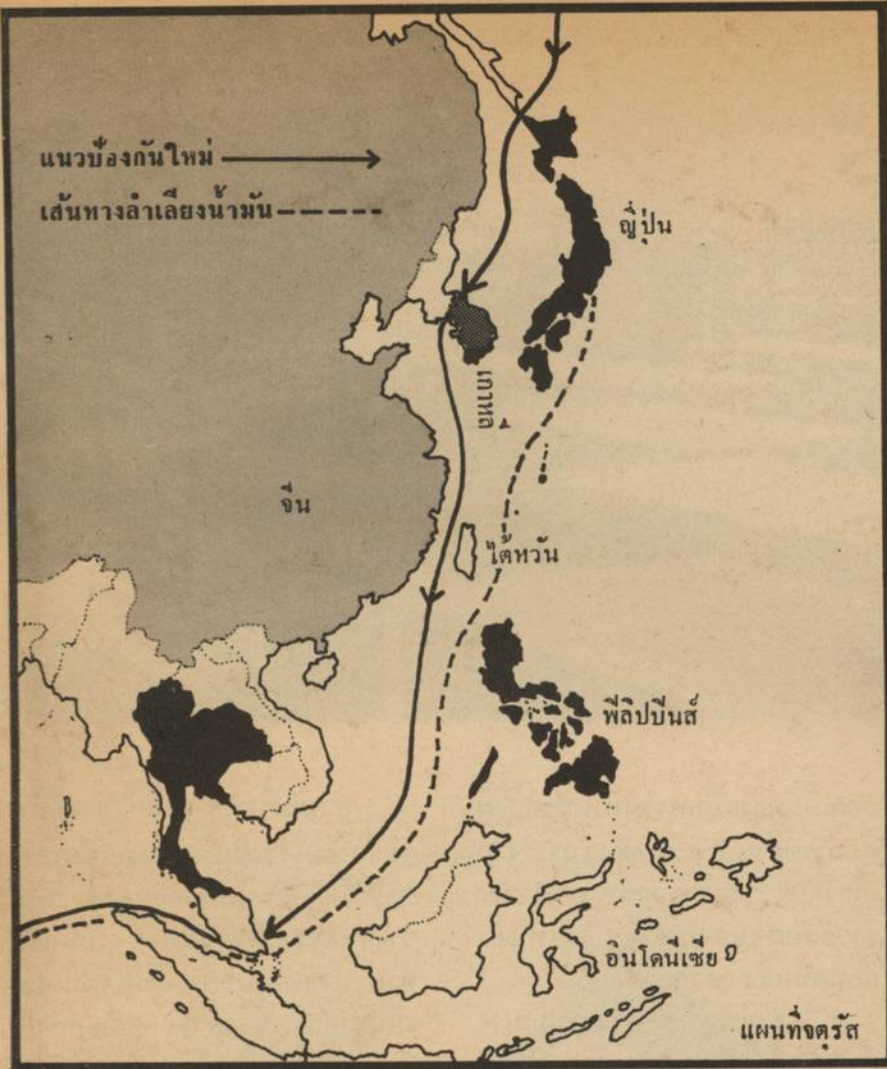
“การที่นักศึกษาไทยมาเดิน
ขบวนต่อต้านการกระทำของรัฐบาล
สหรัฐฯ ในกรณีมายาเกซนั้นเป็น
ปฏิกิริยาที่ดี เพื่อว่าทางฝ่ายไทยนั้น
จะได้มีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง
ขึ้นมาบ้าง” เจ้าหน้าที่ฝ่ายวางแผนของ

การเคลื่อนไหวย้ายทหารสหรัฐฯ
และเครื่องบิน ปี ๕๒ บางส่วนออก
จากฐานทัพสหรัฐฯ ที่ตำบลสำนัก
กระทอน (อุ้ตะเกา) จังหวัดระยอง
เมื่อกกลางเดือนมิถุนายน สกนนั้น ก่อ
ให้เกิดปฏิกิริยาขึ้น ในหมู่คนงานไทย
บางส่วนที่ทำงานอยู่กับฐานทัพแห่ง
นี้ คนงานบางคนได้รับแจ้งว่าจะถูก
เลิกจ้างในเดือนมิถุนายน ส่วนบาง
หน่วยงานแม้จะยังไม่ถูกสั่งเลิกจ้าง
แต่ก็ได้เตรียมการที่จะเรียกร้องเงิน
ทดแทน และเงินสะสมที่ทางการ
ของสหรัฐฯ จะต้องจ่ายให้

คนงานบางหน่วยเตรียมการที่
จะลาออก และขอเงินสะสมและเงิน
ทดแทน แต่ทางการสหรัฐฯ ปฏิเสธ
ไม่ยอมจ่ายให้ เว้นเสียแต่สหรัฐฯ
บอกเลิกจ้างเองจึงจะยอมจ่ายเงิน
เหล่านี้ให้ ผู้ที่ลาออกจะไม่ได้รับเงิน
ทดแทนใดๆ เลย เพราะถือว่าออกไป
โดยสมัครใจ

คนงานกลุ่มที่ยืนยันจะลาออก
ก่อนถูกบอกเลิกจ้าง และตั้งเงื่อนไข
ที่จะขอเงินทดแทนและเงินสะสม
ด้วยนั้น บอกว่าหากสหรัฐฯ ถอน
ออกไปหมดจริง ในขณะที่พวกเขา
ยังทำงานอยู่ ก็จะไม่ทราบว่าจะไป
เรียกร้องกับใคร ชงขณะนั้นเริ่มมีการ
เจรจากันบ้างแล้ว

น.ส.พ. ภาคตะวันออกบางแสน
ชลบุรี ๒๑ มี.ย. ๒๕๑๘

แนวป้องกันใหม่ของสหรัฐฯ

กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ กล่าวกับ จอร์จ เมื่อเร็ว ๆ นี้

“การที่สหรัฐฯ จะถอนฐานทัพ จากไทยหรือไม่ในระยะหกเดือนที่จะถึงนี้ หรือว่าจะเข้าไปอีกหกเดือนหรือไม่นั้น มันไม่สำคัญนัก เพราะว่าเราจะไปอยู่แล้ว ฐานทัพที่นั่นสำคัญอยู่ที่การปฏิบัติงานในอินโดจีน เมื่อรัฐมนตรีกลาโหมสหรัฐฯ พูดถึงว่าทางสหรัฐฯ จะตั้งกำลังรบอเมริกันส่วนหนึ่งไว้ในไทยนั้น เขาพูดสังเขป นายชเลซิงเจอร์ ไม่รู้เรื่องเอเชียเลย แม้แต่น้อย”

“ที่แล้วมานั้น สหรัฐฯ มันนโยบายจีนแต่ไม่เคยมันนโยบายเอเชียมาก่อน ไม่บีบดลอมจีนก็หาทางเบียดจีน

ความสัมพันธ์ของสหรัฐฯ กับประเทศอื่น ๆ ในเอเชียขึ้นกับนโยบายดังกล่าว นั่นคือลดเงินเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ทำให้สหรัฐฯ ไม่ค่อยจะแคร์กับความรู้สึกของญี่ปุ่นนัก ดังตัวอย่างที่เกิดขึ้นในสงครามโลกครั้งที่สองและความรู้สึกทขมขื่นของญี่ปุ่นเมื่อรู้ภายหลังว่าสหรัฐฯ แอบไปทำคัมภีร์เงินโดยไม่บอกญี่ปุ่น ในความเห็นของนักวางแผนบางกลุ่มที่กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ต่างคิดว่าเอเชียอาคเนย์จะเป็นคอมมิวนิสต์ก็ได้ และเชื่อว่าเอเชียอาคเนย์เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในโครงการทางยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ”

“ใครจะบอกผมว่า คอมมิวนิสต์

ไม่กล้าขายก็บ้าเต็มทน สหรัฐฯ จะสามารถขูดคอกจากมาเลเซีย แม้ว่ามาเลเซียจะเป็นคอมมิวนิสต์ก็ตาม”

เขากล่าวต่อไปว่า ในความเห็นของเขาและเพื่อนเอเชียเหนือ (คือเกาหลีใต้และญี่ปุ่น) ต่างหากที่เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของสหรัฐฯ โดยเฉพาะญี่ปุ่น ความสำคัญของเอเชียอาคเนย์ตามกลยุทธ์ของแคมมะลิกกา ซึ่งเป็นทางผ่านสำคัญสำหรับน้ำมันจากตะวันออกกลางไปบ่อนอุตสาหกรรมญี่ปุ่น

ปัจจุบันความเห็นของนักวางแผนในพื้นตาค่อนแบ่งออกเป็นสองพวกใหญ่ ๆ พวกหนึ่งต้องการที่จะใช้เกาะกวมเท่านั้นเป็นแนวของฐานกำลังรบก่อนถึงญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ อีกพวกหนึ่งต้องการที่จะคงใช้ฐานทัพในฟิลิปปินส์อยู่ต่อไป และหากเป็นไปได้ (สิงคโปร์ก็น่าสนใจ) ก็จะต้องหาทางมีกำลังอยู่ใกล้ ๆ ช่องแคบมะลิกกา จริงอยู่มีบางคนในกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ที่ยังอยากจะมีกำลังรบอยู่ในประเทศไทยส่วนหนึ่ง ซึ่งนักวางแผนกลุ่มเขาไม่เห็นด้วยและเชื่อว่าในที่สุดสหรัฐฯ คงไม่คงกำลังไว้ หากไม่ใช่เหตุผลทางยุทธศาสตร์ เพราะเหตุว่าแผนอื่น ๆ นั้น ใช้เงินน้อยกว่าการที่จะทหารไว้ในไทย

ในเรื่องความช่วยเหลือที่จะให้แก่ประเทศไทยนั้น สหรัฐฯ ต้องมีความระมัดระวังมากเป็นพิเศษจะไม่ให้เกิดปัญหาแบบเดียวกับที่เกิดขึ้นในเวียดนามใต้ นั่นคือปัญหาที่ว่ากองทัพของเวียดนามใต้ไม่สามารถคิดค้นและมีพลังของตัวเองที่จะทำการรบโดยไม่ต้องมีสหรัฐฯ คอยช่วยอยู่ตลอดเวลา ความช่วยเหลือทางการทหารที่สหรัฐฯ จะให้แก่ประเทศไทยนั้นจะไม่ลดลงมากกว่าปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกันก็จะไม่มากขึ้น

ในเรื่องของสนธิสัญญา สปอ.

นั้น จึงอยู่มีการแปลความหมายของ
สนธิสัญญาว่าสหรัฐฯ มีความผูก
พันธ์ที่จะป้องกันไทยจากการโจมตี
ของฝ่ายตรงกันข้ามที่เป็นประเทศ
คอมมิวนิสต์ แต่ต่อไปนโยบายของ
สหรัฐฯ ก็อาจจะไม่ยอมให้ทหารราบ
ของคุณเข้าต่อสู้ในสมรภูมิใหญ่บน
ดินแดนเอเชียอาคเนย์อีกต่อไป หาก
ว่าในขณะที่กองกำลังรบของสหรัฐฯ
ยังอยู่ในไทยและเกิดการยิงกันขึ้น
และมีที่ท่าว่ากำลังของสหรัฐฯ อาจ
จะต้องเข้ายุ่งเกี่ยวกับการรบระหว่าง
รัฐบาลไทยกับทหารป่าแล้ว. "เรา
จะไม่ฟังเสียงใครทั้งนั้น เราจะถอน
กำลังของเราออกไปทันที" เขากล่าว

จตุรัส ถามต่อไปว่าหากว่ามีกอง
กำลังรบของต่างชาติบุกเข้ามาเขาจะ
ทำอย่างไร

"สมมุติว่ามีกองกำลังรบต่าง
ชาติบุกเข้ามา ขึ้นอยู่กับว่าทางรัฐ
สภาสหรัฐฯ จะเห็นด้วยกับการปฏิบัติ
การณของกองกำลังรบสหรัฐฯ เช่น
หรือไม่ หากเห็นด้วยอย่างมากเราก็
จะทำการบินทิ้งระเบิดให้เท่านั้น เรา
จะไม่ส่งทหารของเราเข้ารบเป็นอัน
ขาด ปัญหาทหารป่าในไทยเป็นปัญหา
ของไทยเองไม่ใช่ปัญหาของสหรัฐฯ"

"ผมอยากจะย่ำว่าหากความช่วยเหลือ
เหลือที่เราให้ ไทยอยู่จนทำให้ไทยมี
ความรู้สึกดังเช่นเวียดนามใต้เมื่อไร
แล้วละก็ เราก็จะระงับความช่วยเหลือ
เหลือทันทีเช่นกัน" เขากล่าวในที่สุด

หากเราจะวัดท่าทีของสหรัฐฯ
จากคำพูดของนักวางแผนผู้หนึ่งก็ดู
ประหลาดว่า สหรัฐฯ นั้นกำลังจะจาก
เราไปในไม่ช้า และการไปของเขา
ก็จะใช้ว่าเพราะประชาชนคนไทยขับ
ไล่ แต่เพราะเหตุผลความคิดทางยุทธ
ศาสตร์ของเขาเอง ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า
เขาจะไปจริงหรือ

กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ นั้น
ก็ไม่ผิดกับกระทรวงต่างๆ ของไทย
มากนัก ต่างก็แยกความคิดความเห็น
จตุรัส ๑๒

ศูนย์เรดาร์

ออกเป็นกลุ่มเป็นพรรคเป็นพวก ผู้
ถือข่าวของ จตุรัส ทวอซึ่งต้นรายงาน
เกี่ยวกับความเห็นของข้าราชการประ
จําระดับสูงของสหรัฐฯ ในพื้นตา
ก่อนคนหนึ่ง ซึ่งกล่าวว่า

"เรายินดีที่จะถอนกำลังบาง
ส่วนออกจากไทย แต่เราอยากจะได้
เครื่องอำนวยความสะดวกบางอย่าง
ที่เรามีอยู่ในปัจจุบันนี้ ในไทยต่อไป
เพราะไม่มีที่ไหนอีกแล้วในเอเชีย
อาคเนย์ที่เรามีเครื่องอำนวยความสะดวก
ดังกล่าวมากเท่าในไทย

"เรามีเครื่องรับส่งข่าวกรองที่
ทันสมัยที่สุดในเอเชียอาคเนย์

"เราทำการเก็บผงเมฆเพื่อทดสอบ
กับมันันตภาพรังสีอยู่ในไทย

"และที่สำคัญที่สุด เราจำเป็นต้อง
ใช้ไทยเป็นสื่อกลางในการส่ง
วิทยุระหว่างฐานทัพที่เกาะกวมกับ
เกาะเดโกลาเซีย ในมหาสมุทรอินเดีย

"อันที่จริงถ้าหากเราจำเป็นต้อง
ถอนตัวออกจากฐานทัพต่างๆ ละก็
เราจะต้องต่อรองกับรัฐบาลไทยใน
การที่จะได้ 'สิทธิ' ที่จะใช้ฐานทัพ
ดังกล่าวในอนาคต"

ความเห็นของแหล่งข่าวผู้
วอชิงตันจะสมเหตุสมผลกับเหตุ
การณ์ปัจจุบัน กล่าวคือถึงแม้ว่าการ
วางแผนของรัฐบาลสหรัฐฯ ในกาล
ข้างหน้าจะเป็นอย่างไรก็ตาม แผน
พื้นตาก่อนหน้าก็ตาม แต่ท่าทีของ
รัฐบาลสหรัฐฯ ในปัจจุบันและปัญหา
ของเขาหาเป็นเช่นนั้นไม่

"เมื่อเร็วๆ นี้ทางการสหรัฐฯ
ได้เสนอต่อทางการไทยในเรื่องสิทธิ
เพื่อการกลับมาใช้ฐานทัพ ซึ่งทาง
การไทยยังไม่ได้พิจารณา แต่ใน
ความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ
เองคิดว่า ฐานทัพเป็นของไทย
มันไม่ใช่เรื่องที่ว่าสหรัฐฯ มี 'สิทธิ'
ที่จะใช้ฐานทัพดังกล่าวหรือไม่ แต่
เป็นเรื่องที่รัฐบาลสหรัฐฯ จะต้องขอ
'อนุญาต' เข้ามาใช้ ซึ่งทางเรา
ยังไม่ได้พิจารณาเรื่องนี้ และคงจะ
ต้องนำเรื่องเข้าคณะกรรมาธิการ
ก่อน" เขาหน้าทช.สูงของกระทรวงการ
ต่างประเทศไทยกล่าว"

เป็นที่วิพากษ์โดยทั่วไปว่าทางการ
ทหารไทยนั้นพอจะเข้าใจว่าท่าทีของ

สหรัฐฯ ได้เปลี่ยนไปมาก แต่กลุ่มนายทหารที่มีอิทธิพลในไทยไม่เห็นว่าจะมีใครมาแทนสหรัฐฯ ได้ ซึ่งความเห็นแบบนี้เป็นลักษณะของฝ่ายทหารที่มีความใกล้ชิดกับสหรัฐฯ มานาน

และเพราะเหตุนี้กระมัง ในขณะที่รัฐบาลมันนโยบายตามทออ้างว่าจะขยับขยายตัวเองออกจากอ้อมกอด

ของสหรัฐฯ กระทรวงกลาโหมไทยกลับขออนุมัติให้รัฐบาลอนุญาตใช้อาวุธจากสหรัฐฯ เพียงประเทศเดียวเป็นเงินถึงพันกว่าล้านบาท

สหรัฐฯ นั้นคงจะถอนกำลังบางส่วนออกจากไทยแน่ๆ แต่สิ่งที่เขาได้ทิ้งเอาไว้ก็คือ 'ความหวังที่จะพึ่งรัฐบาลสหรัฐฯ ตลอดกาลที่แก้ไม่หาย' ในความรู้สึกของนักการทหารไทย

ฐานทัพสหรัฐฯ ในประเทศไทย

ฐานทัพของอเมริกันที่นาฟอง

ดินแดนไทยที่สหรัฐอเมริกามาใช้เป็นฐานทัพเท่าที่ทราบทั้งหมดมีอยู่ ๑๒ แห่ง ดังนี้

๑. **ดอนเมือง** เป็นศูนย์กลางปฏิบัติการลำเลียงทางอากาศระหว่างไทยกับสหรัฐฯ นอกจากนี้ยังใช้เป็นฐานสนับสนุน ปรึษางานส่งกำลังบำรุง สังกัดกองทัพอากาศสหรัฐฯ ประจำภาคพื้นแปซิฟิก

๒. **โคราช** ใช้เป็นฐานทัพอากาศของเครื่องบินขับไล่ไอพ่น เป็นกองบัญชาการสังกัดกองทัพอากาศสหรัฐฯ ประจำแปซิฟิก และเป็นกองบัญชาการสนับสนุนกองทัพบกอเมริกันด้วย

๓. **ตาคลี** เป็นฐานทัพอากาศของกองทัพอากาศสหรัฐฯ ที่ ๒๑๑ ฝูงบินขับไล่ไอพ่นที่ ๓๕๐ และที่ ๔ ซึ่ง

ถอนจากดำนังในเวียตนามได้ มาอยู่ตาคลีเมื่อกกลางปี ๒๕๑๕

๔. **นครพนม** เป็นฐานปฏิบัติการพิเศษของกองทัพอากาศสหรัฐฯ เฮลิคอปเตอร์ และเครื่องบินอเมริกันที่นังจะปฏิบัติการสำคัญสนับสนุนการรบในประเทศลาว

๕. **อุดร** เป็นฐานทัพของเครื่องบินขับไล่ไอพ่นยุทธการ สังกัดกองทัพอากาศสหรัฐฯ ประจำภาคพื้นแปซิฟิก เป็นฐานของเครื่องบิน อาร์.เอฟ. ๔ ซี. บินลาดตระเวนและสนับสนุนการรบในลาวและในเวียตนาม

๖. **อุบล** เป็นฐานเครื่องบินไอพ่นขับไล่ยุทธการ สังกัดกองทัพอากาศสหรัฐฯ ประจำภาคพื้นแปซิฟิก

๗. **อุตะเกา** เป็นฐานทัพของเครื่องบินทิ้งระเบิดยุทธการบี ๕๒ ซึ่งบินไปทิ้งระเบิดเวียตนาม

๘. **น้ำพอง** กองทัพอากาศโยธาอเมริกา โดยการย้ายเครื่องบินไอพ่นโจมตีทิ้งระเบิดมาจากดำนัง มาประจำที่นังเมื่อกกลางปี ๒๕๑๕

๙. **สัตตทิม** เป็นฐานส่งกำลังบำรุงที่สำคัญของกองทัพอเมริกันในลาวและไทย

๑๐. **ลพบุรี** เป็นกองบัญชาการซึ่งกองกำลังปฏิบัติการกองกำลังพิเศษของอเมริกันที่ ๔๖ ประจำอยู่ที่นัง และเป็นฐานฝึกกำลังทหารไทยเพื่อปราบปรามการก่อความไม่สงบในประเทศ

๑๑. **น้ำพอง** สังกัดกองทัพอากาศสหรัฐฯ ใช้ที่นังเป็นฐานฝึกกำลังทหารไทยเพื่อปราบปรามการก่อความไม่สงบในประเทศ

๒๐. **กาญจนบุรี** สังกัดกองทัพอากาศสหรัฐฯ ทำหน้าที่เช่นเดียวกับที่ลพบุรีและน้ำพอง

นอกจากนี้ยังมีสถานเรดาร์และทำาการหน่วยซีไอเอ. และสถานกงสุลกระจายอยู่ที่ต่างๆ ทั่วประเทศ (ดูแผนที่จากปกหน้าด้านในประกอบ)

บทบาทของนักศึกษาไทยต่อสหรัฐ ฯ ในอดีต

การเผชิญหน้าระหว่างนักศึกษาไทยกับรัฐบาลสหรัฐ ฯ ไม่ใช่ของใหม่ แม้ว่ารูปแบบการคิด ไปสเตอร์ประท้วงประณามทิวเมือง และการชุมนุมหน้าสถานทูต ถึงจะเป็นของใหม่ แต่การต่อต้านรัฐบาลสหรัฐ ฯ และการเข้ามามีอิทธิพลของสหรัฐ ฯ ในประเทศไทย ก็มีมานานตั้งแต่ครั้งกรณี “กบฏสันติภาพ” ในช่วงปลายปี ๒๔๘๖ โน่นแล้ว

ครั้งนั้นสาเหตุประการหนึ่งที่ถูกจับกุมก็คือ ความคิดที่ต่อต้านสหรัฐ ฯ ที่ชักนำผู้นำไทยให้เข้าร่วมในสงครามเกาหลี นอกจากการเรียกร้องความยุติธรรม สันติภาพ และประชาธิปไตยของประเทศไทยแล้ว ก็ยังมี การเรียกร้อง “เอกราช” อีกด้วย แสดงว่าระชนมีความคิดที่ว่า ไทยไม่มีเอกราชอันสมบูรณ์อยู่ในหมู่ประชาชนบางกลุ่มอยู่แล้ว

โดยทั่วไป ช่วงปี ๒๔๘๐ ถึง ๒๕๐๑ นักศึกษาไทยจำนวนหนึ่งเริ่มตระหนักถึงปัญหาความมั่นคงของประเทศ และพยายามเสนอให้ไทย

ใช้นโยบายเป็นกลางแบบเป็นมิตรกับทุกประเทศอย่างแท้จริง และให้คงความเป็นเอกราชอย่างสมบูรณ์ ด้วยการไม่เข้าเป็นภาคีกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในสงครามเย็น

หลังจากการยึดอำนาจโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๐๑ นักศึกษา นักเขียน และนักการเมือง โคนจับไปหลายร้อยคน การเมืองไทยก็กลับไปสู่ยุคมืดพร้อมกับเสียงการต่อต้านสหรัฐ ฯ เงียบไปอีกครึ่งหนึ่ง

พอถึงยุคถนอม-ประภาส นักศึกษาก็เริ่มคืนตัวขึ้นมาใหม่ ซึ่งมีผู้เคราะห์ว่า

“การได้อ่านข่าวและบทความเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาในต่างประเทศ โดยเฉพาะการต่อต้านสงครามเวียดนาม จะมีอิทธิพลต่อการเติบโตของนักศึกษารุ่นหลังจอมพลสฤษดิ์อยู่มาก”

มีการออกหนังสือวิจารณ์สังคมไทยอย่างหนักแน่น แต่ก็ยังจำกัดวงแคบจนขายกันอยู่ตามหน้าประตูมหา

วิทยาลัย ในจำนวนหนังสือรายสะดวกที่ทำงานเพื่อขายกันเองในหมู่นักศึกษานาน หนังสือที่ก่อให้เกิดปฏิกริยามากเล่มหนึ่งก็คือ *ภัยขาว* ซึ่งออกวางกลางปี ๒๕๐๔ หนังสือเล่มนี้โจมตีสหรัฐ ฯ ในสงครามเวียดนามอย่างรุนแรง กับชี้ให้เห็นถึงการรุกรานทางวิชาการด้วยการวิจัยแบบจารกรรม

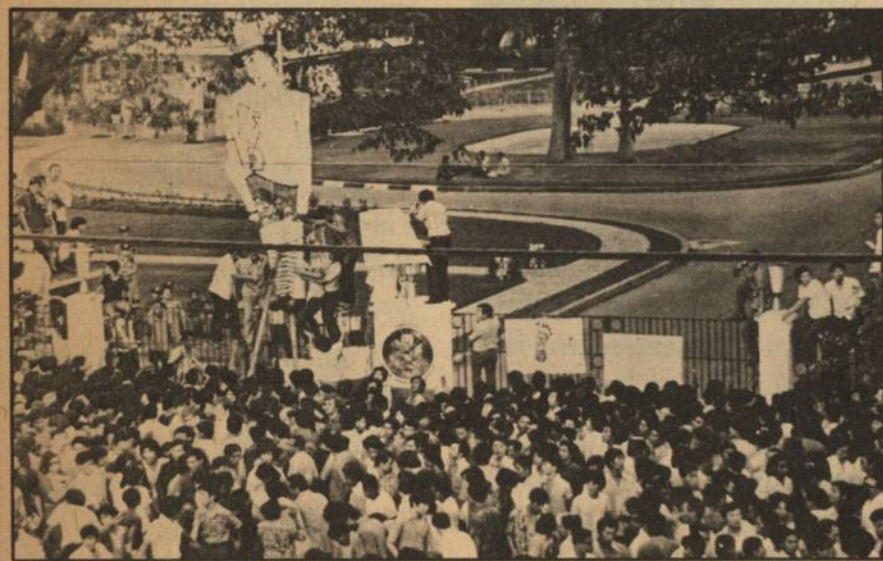
ตอนหนึ่งมีความว่า “หลายครั้งที่เราต้องนำตาไหลพรากเมื่อฝรั่งต่างชาติได้รับอภิสิทธิ์มากมายในทุกวงการ หลายครั้งที่นาตาเราต้องไหลพรากเมื่อเห็นข้าราชการไทยก้มหัวรับใช้ฝรั่ง ที่มาติดต่อย่างอ่อนน้อมและล่อมตน แต่ในขณะที่เดียวกันกลับตวาด ดุด่า และไล่ตะเพิดคนไทยผู้เป็นเจ้าของประเทศ และเป็นผู้เสียภาษีอากรเลี้ยงดูข้าราชการเหล่านั้น”

ขึ้นต่อมาก็มีการจัด “นิทรรศการสงครามอินโดจีน” ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีการอภิปราย ฉายภาพยนตร์ให้เห็นว่าไทยควรจะเลิกนโยบายตามกันอเมริกา ที่ “ชักนำเข้าลึก ชักศึกเข้าบ้าน” เสียที

เสียงวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับบทบาทของสหรัฐ ฯ เริ่มดังขึ้นในหมู่นักศึกษา และขยายออกมาสู่ประชาชนผ่านทางหนังสือพิมพ์ หนังสือเล่มและวารสารต่างๆ

คราวทานากะมาเมืองไทยเมื่อต้นเดือนมกราคม ๒๕๐๗ ภายหลังจากที่นักศึกษาประท้วงที่หน้าโรงแรมเอราวัณและบริเวณสยามสแควร์แล้วก็ปิดท้ายด้วยการเดินต่อไปยังหน้าสถานทูตสหรัฐ ฯ ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่สถานทูตได้รับแขกจำนวนนับพันๆ โดยไม่ประสงค์ และคาดหมายมาก่อน

และจากนั้นมา แยกเหล่านี้ก็กลับไปแวะเวียนเยี่ยมเยือนอีกหลายครั้ง เป็นกลุ่มเด็กบ้างใหญ่บ้าง ตามโอกาส ๐

การประท้วงขับไล่อเมริกันที่หน้าสถานทูต

ทำไมบักกิง ต้องก่อน

ฮานอย

โทรเลขจากฮานอยมาถึงกระทรวงการต่างประเทศไทย ตั้งแต่ต้นเดือนพฤษภาคม ได้นอนค้างอยู่บนโต๊ะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทย ในขณะที่คณะผู้แทนเปิดสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างบักกิงกับกรุงเทพฯ กำลังสร้างความรัก และความเป็นมิตรต่อกัน ประหนึ่งเพื่อนรักที่ไม่ได้พบกันมานาน

“เรายังไม่ได้กำหนดวัน ไปแน่นอน เพราะว่าท่านรัฐมนตรีต้องไปอีกหลายประเทศ หลังจากกลับมาจากบักกิง” ผู้คอยแก้ปัญหาการเมืองของกระทรวงการต่างประเทศคนหนึ่งกล่าว

“คุณนะอย่าเร่งนักซิ . . .”

โทรเลขฉบับนั้นเชิญฝ่ายไทยให้ไปเจรจาต่อที่ฮานอย หลังจากผู้แทนของกระทรวงการต่างประเทศเวียดนามเหนือได้มาทำการเจรจาในกรุงเทพฯ เมื่อเดือนพฤษภาคมสัปดาห์ที่เจ็ดเป็นวันที่อยู่ในระหว่าง ๑๐ ถึง ๒๐ พฤษภาคม โดยให้ทางฝ่ายไทยเลือกเอาเองว่า จะไปในระหว่างวันใดวันหนึ่งก็ได้

“เราจะเร่งรีบไม่ได้ เพราะเราจะต้องให้แน่ใจว่า การเจรจากันที่ฮานอยนั้นจะต้องมีผลอย่างแน่นอนออกมา เมื่อครั้งที่แล้วตกลงกันได้หลายเรื่อง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าเรื่องคำที่จะใช้เท่านั้น”

เรื่องอะไรเล่าที่ยังตกลงกันไม่ได้ถึงขนาดที่จะต้องคุกกันให้แน่ใจว่ามีท่าว่าตกลงกันได้ก่อนไป ในเมื่อก่อนหน้านี้ไม่กี่เดือนรัฐบาลไทย

ใช้เอกอัครราชทูตไทยที่เวียงจันทน์วงษ์ ขุนวงศ์ลงระหว่างเวียงจันทน์กับกรุงเทพฯ เพื่อให้แน่ใจว่าเขาจะมา

“เรื่องมันง่ายนิดเดียว มันมีเรื่องอยู่ตรงที่ว่า นโยบายต่างประเทศของไทยนั้น หลักใหญ่คือจีน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะจะสามารถเคลื่อนไหวนโยบายของเราไปสู่ประเทศอื่นๆ ในอินโดจีน เราจำเป็นต้องเปิดความสัมพันธ์กับจีนก่อน โดยเฉพาะกรณีของฮานอย นโยบายที่มีความหวังอยู่ที่ฮานอยนั้นจะเกรงใจคณะนั้นจึงคงจะไม่ทำอะไร ที่ไทยไม่ชอบมากจนเกินไปนัก”

ความคิดเช่นนั้นของฝ่ายไทยมีอยู่ในหมู่ผู้วางนโยบายต่างประเทศของไทยหลายคน และดูเหมือนว่าจะเป็นนโยบายที่กำลังใช้กันอยู่เสียด้วย ทุกครั้งที่ฝ่ายไทยถามเจ้าหน้าที่รัฐบาลจีนว่า วิทยุเสียงประชาชนจีนนั้นอยู่ที่ใดกันแน่ ฝ่ายจีนก็จะตอบทุกครั้งเหมือนกันว่า วิทยุดังกล่าวนั้นไม่ได้อยู่ในจีน แต่อยู่ในประเทศซึ่งมีเขตแดนไม่ไกลจากไทยเท่านั้น

ฝ่ายเวียดนามเหนือนั้นก็เช่นกัน ก็บ่อยครั้งกลับไปว่า “มันไม่ยากนักไม่ใช่หรือที่จะหาว่าสถานวิทยุเสียงประชาชนไทยดังกล่าวนี้อยู่ที่ใดแน่ เทคนิคการหาคลื่นส่งนั้นก็มี แต่ไม่ได้อยู่ในเวียดนามเหนือแน่ เราเอง

ยังเคยเปิดฟังอยู่เสมอ”

การที่ต่างฝ่ายต่างโบายให้กัน เช่นนั้นก็ยากกว่าที่จะเงินและเวียดนามเหนือต่างรู้อยู่ดีว่าจะไม่ยอมเป็นเหยื่อในการเดินนโยบายของฝ่ายไทย การที่ฮานอยเชิญฝ่ายไทยให้เดินทางไปฮานอยอย่างรวดเร็ว หลังจากที่ได้มีการเจรจากันในกรุงเทพฯ ครั้งแรกเมื่อเร็ว ๆ นี้ นั่นผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองคนหนึ่งให้ความเห็นว่า

“ฮานอยรู้ว่า หลังจากที่ได้ชัยชนะในสงครามครั้งนั้นเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ความต้องการทางนโยบายต่างประเทศของฮานอยได้เปลี่ยนไปมาก ฮานอยต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับหมู่ประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งความต้องการนี้เกิดจากความจริงที่ว่าฮานอยนั้นจำเป็นต้องบูรณะประเทศของตน การปรับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้อยู่ในระดับปกติ นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง”

ประวัติการต่อสู้ระหว่างจีนกับเวียดนามนั้นมาเนิ่นนาน ด้วยเหตุนี้เวียดนามเหนือคงจะระมัดระวังที่จะไม่ทำอะไรให้เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของจีน แต่ในขณะที่เดียวกันเวียดนามเหนือก็มีนโยบายซึ่งแสดงให้เห็นอย่างแน่ชัดว่า ผลประโยชน์ของเวียดนามนั้น

ต้องมาก่อนผลประโยชน์ของประเทศ
อื่น การส่งคณะผู้แทนจากเวียดนาม
อย่างรวดเร็วหลังชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่
และการส่งโทรเลขเชิญฝ่ายไทยให้
เดินทางไปฮานอยก่อนไปปักกิ่ง ครึ่ง
นอโต้ได้ว่าเป็นการใช้นโยบายหยิ่ง
แข็งมากกว่าอย่างอื่น

ก่อนเดินทางกลับฮานอย หัวหน้า
คณะผู้แทนเวียดนามได้กล่าวต่อ
เจ้าหน้าที่ชนสูงของไทยว่า “ต่าง
ฝ่ายต่างต้องมีความเชื่อมั่นซึ่งกัน
และกันเสียก่อน ข้อตกลงนั้นตกลง
เมื่อไรก็ได้” ๐

การต่างประเทศได้หวั่นยังได้ออก
แถลงการณ์ไม่ยอมรับลวงหน้าในข้อ
ตกลงใดๆ ระหว่างรัฐบาลไทยกับ
รัฐบาลจีนที่มีผลกระทบต่อสิทธิและ
ผลประโยชน์ของได้หวั่น แต่อย่างใด
ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกต
ว่า ถึงแม้ทั้งสองรัฐบาลจะได้มีการ
เรียกตัวเอกอัครราชทูตกลับประเทศ
ของตนก็ตามที่ แต่การปฏิบัติการ
ทางการทูตและทางการค้าก็ยังคงดำเนิน
อยู่ โดยใช้อุปทูตเป็นหัวหน้าการติดต่อ

ได้หวั่น : แล้วเราจะพบกันอีก

มันไม่ใช่ปรากฏการณ์ที่เราจะเห็น
บ่อยครั้งนัก ที่ประเทศหนึ่งในโลก
นี้จะขาดเพื่อนสองเพื่อนในช่วงระยะ
เวลาเพียงเดือนเดียว ได้หวั่นกำลัง
ได้ประสบการณณ์นเมื่อเดือนที่แล้ว
แต่ดูเหมือนว่า ถึงแม้จะต้องส่งเอก
อัครราชทูตของตนออกจากไทยหรือ
ฟิลิปปินส์ไป ซึ่งก็ต้องยอมรับว่าเป็น
ความพ่ายแพ้ในชั้นเชิงทางการทูต
ต่อจีนบนสนับแผ่นดินใหญ่ แต่ก็ยังมี
เสียงว่า

“การเปิดความสัมพันธ์ทางการ
ทูตระหว่างไทยกับจีนคอมมิวนิสต์นั้น
เป็นการตัดสินใจที่น่าเสียใจเป็น
อย่างยิ่ง” หนังสือพิมพ์ ‘ไซนาโพสต์’
กระบอกเสียงของรัฐบาลได้หวั่นฉบับ
ภาษาอังกฤษได้โอดครวญไว้พอเป็น
พิธี

“การตัดสินใจเช่นนั้นของฝ่าย
ไทย เหมือนกับการตัดสินใจของ
ฟิลิปปินส์เมื่อเร็วๆ นี้ ซึ่งหวังว่าการ
ที่จะเปิดความสัมพันธ์กับจีนคอมมิวน
ิสต์นั้น จะสามารถแก้ปัญหาการ
คุกคามของคอมมิวนิสต์ภายในประ
เทศของตนได้”

“ทั้งไทยและฟิลิปปินส์นั้นน่าจะ
จะรู้ดีอยู่แล้วจากตัวอย่างของรัฐบาล
อินโดนีเซีย ซึ่งรับรองจีนคอมมิวน
ิสต์ แต่ผลที่ได้รับก็คือพรรค
คอมมิวนิสต์อินโดนีเซียก็ก่อการรัฐ
ประหารชน”

นอกจากเสียงของสื่อมวลชน
ของรัฐบาลได้หวั่นแล้ว กระทรวง
จตุรัส ๑๖

พลเรือเอก หม่า จี จวง
เอกอัครราชทูตได้หวั่นประจำประเทศไทย

งานคนจีน ถนนเขาวราช

ต่อระหว่างรัฐบาลทั้งสองแทน
เมื่อเร็วๆ นี้เองถึงแม้ว่ารัฐบาล
ไทยจะได้ประกาศว่า จะทำการเปิด
ความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีน ข่าว
ก็กระเด็นกระสายออกมาจากรัฐบาล
ไทยเองว่า ทางการไทยอาจจะส่งตัว
แทนฝ่ายทหารไปทำการขออาวุธหรือ
โรงงานอาวุธจากไต้หวัน

ข่าวดังกล่าวถูกปิดเงียบเมื่อถูก
กระทรวงการต่างประเทศ ไทยออก
โรงเดินแรงเดินกาคัดค้านอย่างเต็มที่
เพราะเท่ากับว่าเป็นการแสดงความ
ไม่บริสุทธิ์ใจของฝ่ายไทยในการที่จะ
ติดต่อกับจีนเพื่อเปิดสัมพันธ์ทางการ
ทูตระหว่างสองประเทศ

เป็นที่เชื่อกันว่า ฝ่ายไต้หวันนั้น
เข้าใจถึงฐานะทางการทูตของตนดี
ว่าไม่สามารถต้านทานพายุตะวันออก

ที่กำลังโหมกระหน่ำอยู่ในระยะนี้ได้
และดูเหมือนว่าจะยอมรับความจริง
ในเรื่องนี้อยู่ ทงสถานทูตนั้นได้
บอกขายส่งของที่ ไม่จำเป็นต่างๆ
ของสถานทูตหนึ่งเดือนก่อนที่จะมี
การประกาศเป็นทางการว่าไทยกับ
จีนจะเปิดความสัมพันธ์ระหว่างประ
เทศทั้งสองเสียอีก

ไต้หวันรู้ว่าอิทธิพลของตนใน
ไทยนั้นยังมีอยู่มากมาย วันที่ตัวแทน
ของสมาคมพ่อค้าจีนได้ไปแสดง
ความคารวะต่อเอกอัครราชทูตจีน
หมา จั จวง นั้น ก็แสดงให้เห็นโดย
ชัดแจ้งว่า อิทธิพลของไต้หวันนั้น
มิได้ลดถอยน้อยลงแต่อย่างใด อย่าง
น้อยก็ในเรื่องของเศรษฐกิจภายใน
ประเทศไทย

นายกรัฐมนตรีไทยเองก็ได้ให้
คำมั่นต่อเอกอัครราชทูตไต้หวันว่าจะ
ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับผลประโยชน์
ของไต้หวันในไทย

ก่อนที่นายพลเรือแห่งสาธารณ
รัฐจีนจะออกจากไทย เขาได้กล่าว
กับนายกรัฐมนตรีไทยว่า “เขาจะ
กลับมาอีกเมื่อภาวะวิสัยอำนวย”

การพูดเช่นนั้นของเอกอัครราช
ทูตไต้หวัน อาจจะเป็นการพูดปลอบ
ใจตัวเองก็ได้ หรืออาจจะเป็นการพูด
เพราะว่าเขาไม่รู้เรื่องอะไรเป็นอะไร
แน่ในวงการเมืองไทย

ความมั่นใจดังกล่าวของเอกอัคร
ราชทูตไต้หวัน เป็นความมั่นใจที่
ไทยจะต้องคอยเฝ้าตามดูด้วยความ
สนใจเป็นพิเศษ ๑

ไทยการ์ด : ความยุ่งยากในหัวใจของ บก. สน.

ใครๆ ก็สงสัยกันว่า ทำไมทางกองบัญชาการส่วนหน้า หรือที่เรียกกันในนามอักษรย่อแบบทางการทหารว่า 'บก.สน.' จึงไม่สามารถหลุดจากลงกันได้กับกลุ่มคนงานไทยการ์ด ที่เที่ยวไปเที่ยวมา จนครั้งสุดท้ายต้องมาปักหลักอยู่ที่ท้องสนามหลวงตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ทั้งๆ ที่ในทัศนะของนายทหารบางคนมองเห็นว่า "พวกนี้มีความรู้แค่ ป. ๔ แรกก็มากพอแล้ว ล้อจะไปหาที่ไหนได้ ถ้าไม่เอาก็ออกไป"

ขณะเดียวกัน ทางฝ่ายไทยการ์ดก็เห็นว่า "ถ้าเขาไม่เห็นแก่หน้าก็แก่ได้ เพราะรัฐบาลก็เหินกว่าอยู่แล้ว นายกรัฐมนตรีก็รู้อยู่แล้ว แต่เขาไม่ได้ทำอะไรเลย แล้วอ้างว่าทำ" เรื่องต่างๆ ดังกล่าวนี้ แสดงให้

บัณฑิต ท่องอ้วน ผู้นำไทยการ์ด

เห็นว่าต้องมีความล้มเหลวในบางประการ โดยเฉพาะจำนวนเงินก่อนหน้าที่ทางกองบัญชาการส่วนหน้ารับมาทุกสามเดือน ในทำนองเงินยืมสำหรับนำมาจ่ายเป็นเงินเดือนแก่ไทยการ์ด ที่ทำหน้าที่เป็นยามรักษาการณ์หน่วยงานของสหรัฐอเมริกาตามที่ตั้งฐานทัพอเมริกันทัมอยู่ที่ทั่วประเทศทั้ง ๑๒ แห่ง เงินจำนวนนั้นถูกนำมาอ้างเป็นข้อโจมตี โดยไม่รู้ว่ายอดเงินที่แท้จริงนั้นเท่าไรกันแน่

ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ชนผู้ใหญ่ของสหรัฐอเมริกาเองก็ว่า "สิ่งที่เขาต้องการก็คือ ไทยการ์ดได้รับเงินหรือเปล่า ผมก็ตอบไปว่าได้รับ เราก็อ้างอย่างนั้น เขาต้องการรู้ว่าเราจ่ายให้นายพลเกรียงศักดิ์เจ็ดหรือแปดพันล้าน เราก็บอกว่าไม่ถูก เราจ่ายให้ไป

๑๐,๐๐๐ ล้าน ซึ่งก็เป็นยอดจำนวนที่เราจ่ายจริง แต่ปัญหาเรื่องเงินชดเชยไม่มีใครถามเลย"

แต่ทางฝ่ายไทยการ์ดบอกว่าเงินทั้งหมดที่ทางฝ่ายทหารอเมริกันให้มา กับกรมรักษาการณ์ บก.สน. สำหรับเป็นค่าจ้างคนยามไทยการ์ดนั้น มีจำนวนถึง ๕๑๒ ล้านดอลลาร์ ใช้แบ่งงบประมาณ ๕ ปี โดยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ และเน้นว่าจำนวนเงินนั้นได้มาเป็นอย่างดีแล้ว "ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องไว้วางใจ เพราะถ้าอเมริกันถอนกลับหมด เราก็คงไม่รู้ว่าจะไปเรียกร้องเอากับใคร โดยเฉพาะเงินชดเชยเวลาเลิกจ้าง และเงินสวัสดิการ ที่ไม่เคยได้รับมาเลยตลอดระยะเวลา ๕ ปี อันนี้เราขอให้เขาจ่ายบิลละเดือน ย้อนหลังไปตามระยะเวลาที่แต่ละคนได้ทำงานมารวมแล้วก็กันละประมาณสี่ห้าหมื่น"

ในขณะที่ทางนาวาเอกนคร บุณนาค นายทหารฝ่ายประชาสัมพันธ์ของกองบัญชาการทหารสูงสุด ส่วนหน้ากล่าวแก่ 'จตุรัส' ว่า "เขาขอเงินข้อเท็จจริง แก่เป็นลูกจ้างชั่วคราว เอาไปเปรียบเทียบกับลูกจ้างฝรั่ง ที่อย่างๆ มากก็เพื่อจะได้เงินสักก้อนหนึ่ง แก่บอกว่า 'ถ้าไม่มีเงินก็ขอให้ช' ซึ่งท่านก็พยายามจะหาทางขอให้ แต่แก่ก็ไม่ยอมเจรจา ท่านก็หาทางไม่ได้ และที่กล่าวหาว่าโกง ก็เอาหลักฐานมาแฉแล้ว อเมริกันเองก็บอกว่าจ่ายเงินมาแล้ว ๘๐๐ ล้านบาท จะยอมกันอย่างไรได้ตั้ง ๘,๐๐๐ ล้านบาท แก่ก็เข้าใจ แต่แก่ไม่สามารถไปพูดให้พวกทสสนามหลวง ประมาณ ๕๐๐ คน เข้าใจได้ และวิธีจ่ายก็โดยเขาให้ขมเงินมาทีละสามเดือน ครั้งละ ๒ ล้านบาทกว่า ฝ่ายวิเทศนการทหารไทยเหลือก็ต้องกัน

"ส่วนที่ว่าเราทำบัญชีรับเงิน

ก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะแต่ละ
ครั้งต้องมีการนำหลักฐานมาแสดง มี
การตรวจบัญชีกันหลายฝ่าย ยากที่
จะมีบัญชีพวกกันได้ โดยเฉพาะฝรั่ง
เขาทำเงินเขา ใครเขาจะให้มกกัน
ได้ง่ายๆ เมื่อไร ฝรั่งแกขเหนียวจะ
ตายไป และที่ว่าเราลดเงินเดือนนั้น
ก็ไม่จริง ใครเคยได้รับเงินเดือนเท่า
ไร ก็ได้รับเท่านั้น ไม่ได้ลดเลย มี
แต่เพิ่ม”

ฟังดูเพียงแค่นี้ ก็ไม่เห็นว่ามีเรื่อง
ไหน จะมั่งเอนำอะไรกันมาก น่าจะ
พูดกันให้เข้าใจได้ต่างๆ ทตลอดระยะเวลา
ที่ผ่านมาในอดีตนงานไทย
การลดเหล่านี้ ก็มีส่วนช่วยนายทหาร
ในกองบัญชาการทหารสูงสุดส่วน
หน้าไม่น้อย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง “เอา
ขามไปทำบ้านนายทหารยศนาวาเอก
...ที่จังหวัดสมุทรปราการ ถึงประ
มาณ ๑ ปี ราคาเกือบ ๑๐ ล้านบาท
เปลี่ยนกันไปเปลี่ยนกันมา ครั้งละ ๑๕
คน หรือเรื่องอื่นๆ แต่เราไม่อยาก
พูด บางอย่างเป็นความลับทางราช
การทหาร เรารู้ เรามักมีความรับผิดชอบ
รักประเทศ รุ้ออะไรเป็นอะไร
ไม่ใช่มาเบียดเบียนกันหมด” ไทยการ์ด
ระดับผู้นำบอกแก่ “จตุรัส”

“แล้วเรื่องชนอาวุชละ”

“ไม่หรอก แต่ชนอาวุชนั้นง่าย
เหลือเกิน รด ร.ส.พ. ขนเสียด้วย
แต่กระนั้นก็ตาม ความผูกพัน
ต่างๆ เหล่านี้ในอดีตก็น่าจะหายไปหมด
การยื่นข้อต่อรองส่งกัน ไปส่งกันมา
จนทำให้แม้แต่คนในระดับ พลเอก
เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ก็เกิดอารมณ์
เสีย และความมอมารมณเสียหนักถูก
ถ่ายทอดออกมาจากปากคำของตัว
แทนไทยการ์ดที่เข้าไปพบ ณ บก.
สน. ว่า “ลื้ออย่ามาขู่อวุช ลื้อจะเอา
อำนาจอะไรมาบังคับอวุช ลื้ออย่าทำ
ให้อวุชอารมณ์ อวุชไม่ชอบ อวุชเป็น
คนบ๊ายๆ บอๆ ด้วย ถ้าลื้อไม่ไปราย

งานตัวทั้งหมด ก็จะไม่ลดออกทั้งหมด
อวุชกำลังพร้อมที่จะปฏิบัติงานแทน
พวกลื้อได้”

น่าเสียดายปณารมณดังกล่าว ถึง
จะไม่ทำให้เรื่องราวต่างๆ กระฉ่างชัด
แต่ก็แสดงให้เห็นการขัดแย้งที่ไม่อาจ
สามารถพูดจากันแบบปกติได้ จน
ถึงทาง บก. สน. ต้องไปขอให้ทาง
ฝ่ายสหรัฐฯ ส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายอเมริกัน
จำนวนห้าคนมาทำทำเนียบรัฐบาล
เพราะพลเอกเกรียงศักดิ์บอกว่า “คุณ
ต้องช่วยผมมา พวกคนมันน้อยที่
และคุณก็ต้องบอกว่า คุณให้เงินเรา
เท่านั้น และผมก็ไม่ได้ขโมยมันมา”
เจ้าหน้าที่คนสำคัญของสหรัฐฯ กล่าว
กับ “จตุรัส” “ฉันก็บอกว่า ฉันทินคิด
ส่งคณะไปหาคน เชิญหนึ่งสัปดาห์
มาเขียนเรื่องปัญหา แต่ก็ไม่มีการ
พูดถึงเงินชดเชยเลย”

และยังขยายความให้ฟังต่อไป
อีกว่า “สหรัฐฯ จ่ายเงินให้ทุกคน เรา
ปฏิบัติตามกฎหมายไทยทุกประการ
พวกไทยการ์ด ควรจะรู้ข้อนี้ เรา
ไม่มีสัญญาซื้อขายรักษาความปลอดภัย
กับสหรัฐฯ ทำสัญญากับรัฐบาลไทย
เราว่ารัฐบาลจ่ายเงินเดือนให้ทุกคน
ตั้งแต่เริ่มเข้ารับตำแหน่ง เพราะ
ว่ามิเจ้าหน้าที่อเมริกันคอยเฝ้าตอน
เขาเซ็นรับเงินเดือนอยู่ การจ่ายเงิน
ค่าชดเชยเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เขาให้ใบ
รับเงินตกลงขอโดยผู้รับเงินสำหรับค่า
จ้างของเขา ผมก็ไม่อาจจะรู้เลยว่า
คนไทยตกลงขอไปนั้น เป็นคนๆ เดียว
กันหรือเปล่า เราไม่มีทางจะตัดสินใจ
เรื่องนั้น แต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยก็
เหมือนกับของเรา มันเสียเวลาประ
มาณสามเดือน ตั้งแต่เราจ่ายเงิน
ออกไป จนถึงเวลาที่เรารับใบเสร็จ
กลับคืนมา

“สำหรับคนที่ถูกปลดออกตั้งแต่
ตอนต้นๆ และปลายๆ แล้ว เรามัก
ใบเสร็จ แต่พวกที่ออกไปตอนเดือน

เมษายนเรายังไม่มีใบรับเงิน นับตั้ง
แต่มีการเจรจากันตอนต้นเดือนมกรา
คมเราตกลงที่จะยอมจ่ายแยก แม้ว่าที่
จริงแล้วเราไม่มีข้อผูกมัดให้ทำเช่น
นั้นก็ตาม เพราะว่ารัฐบาลไทยไม่จำ
เป็นต้องทำเช่นนั้น และเราทำสัญญา
กับรัฐบาลไทย ก็เหมือนกับที่นายพล
เกรียงศักดิ์พูดไว้ว่า ‘มันก็ยุติธรรม
ที่คุณจ่าย’ เราจึงต้องกลับไปเอาเงิน
เราได้เงินนั้นมาเพื่อใช้ในการ โดย
เฉพาะ คนพวกนี้ เราไม่รู้ว่ามีพวกเขา
ต้องการอะไร ทุกๆ สามเดือนเราก็
เอาเงินหนึ่งล้านห้าแสนดอลลาร์จ่าย
ล่วงหน้าไปให้กองบัญชาการทหารสูง
สุด แล้วทางกองบัญชาการทหารสูง
สุดก็จะเอาไปทำอะไรบ้างนั้น มัน
เป็นเรื่องของเขา บางทีอาจจะเอาไป
เช่าธนาคาร แต่ว่าทุกบาททุกสตางค์
ของเงินจำนวนนั้นจะต้องมีใบรับ ถ้า
ไม่เช่นนั้นเราก็จะปรับปรุงยอดเงิน
ใหม่ในสามเดือนต่อไป เรื่องนั้น
ไม่ยากนักหรอกสำหรับหนังสือพิมพ์
ถ้าเขาต้องการจะทำข่าวอย่างสร้าง
สรรค์ มันน่าจะตาย ทต้องทำก่อก
ฉลามให้ถูกคำถาม”

แต่ถึงจะยังเจรจากันไม่ได้ จน
สี่กรกฎาคม ยอมมาจนถึงวันที่ ๔ กรกฎ
าคม อันเป็นวันที่กลุ่มนักศึกษาและ
ประชาชนจะรวมตัวกันต่อต้านฐาน
ทัพสหรัฐฯ ในประเทศไทย ซึ่งหลาย
คนเกรงว่า อาจจะทำให้เกิดข้อขัด
แย้ง แต่ “ผมเห็นด้วยที่จะไม่ให้ฐาน
ทัพอเมริกันตั้งอยู่ เพราะทำลาย
เศรษฐกิจ อย่างน้อยสิ้นคำพิ.เอกษ.
ก็ทำให้ไทยขาดภาพเท่าไร คุณก็รู้
การต่อต้านฐานทัพไม่กระทบกระ
เทือนการเรียกร้องสิทธิของชาวมรักษา
การณเพราะเราเรียกร้องสิทธิในอดีต
ถ้าไทยการ์ดพวกนี้ ได้เงินติดตัวคน
ละห้าหมื่น ก็ออกไปทำงานอื่นๆ ได้”
นายบัณณิก ทองอ้วน หัวหน้าไทย
การ์ดที่มาร่วมชุมนุมในคราวนี้กล่าวกับ
ท้ายกับ “จตุรัส” ๑

เกาหลี

ช่วงเดือนที่แล้ว เป็นช่วงที่เกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ต่างกล่าวหากันว่า อีกฝ่ายหนึ่งเตรียมทำสงคราม

บนเบเนบท์ ๒๕ นับตั้งแต่สงครามเกาหลีระเบิดเป็นต้นมา

หลังจากที่สหรัฐอเมริกาเสียดินแดนในเวียดนามและเขมรแล้ว ก็พยายามแสดงให้เห็นว่า สหรัฐฯ จะไม่ทอดทิ้ง เมื่อต้นเดือนมิถุนายน สหรัฐฯ ได้ส่งรองผู้ช่วยของรัฐมนตรีกลาโหมที่ชื่อนายมาร์ตอน แอบรามวิทซ์ไปเซอล เพื่อเตรียมกำหนดนโยบายความมั่นคงเกาหลีใหม่ และเมื่อตอนกลางเดือน นายพลเฟรดเดอริค วายอ์ด หัวหน้าเสนาธิการกองทัพสหรัฐฯ ยังได้ไปพบรัฐมนตรีกระทรวงสงครามเกาหลีได้ นอกจากนั้น นายโอเวน ชูริลเลน เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของกระทรวงต่างประเทศ ก็ไปเยี่ยมเกาหลีใต้ในระหว่างวันที่ ๒๒ ถึง ๒๗ เดือนเดียวกัน

สหรัฐฯ มีทหารอยู่ในเกาหลีใต้ทั้งหมดประมาณ ๔๒,๐๐๐ คน และยังมีสำรองอยู่ในญี่ปุ่นอีก ๖๐,๐๐๐ คน

รัฐมนตรีกลาโหมของสหรัฐฯ กล่าวไว้ว่า “มีโอกาสสมากทีเดียวที่จะใช้อาวุธนิวเคลียร์ ในกรณีเกาหลีเหนือบุกเกาหลีได้”

อินเดีย

ขณะที่หลายคนกำลังคิดว่าอินทราใกล้จะถึงจุดจบเต็มที่แล้ว หลังจากที่เธอแพคคทจจริต ในการเลือกตั้งที่เมืองอาลาฮาบาด เมื่อกลางเดือนก่อน แต่แล้วจู่ๆ ตอนเด็กของกินวันที่ ๒๕ มิถุนายน การสื่อสารระหว่าง

อินเดียกับโลกภายนอกก็ถูกตัดขาดในช่วงนี้มีภารกิจผู้นำพรรคฝ่ายค้าน นักหนังสือพิมพ์ รวมทั้งหมัดประมาณ ๕๐ คน นักการเมืองหนุ่มในพรรคของนางอินทราเองก็พลอยโดนจับไปด้วยสองคน

พอต้นขุ่นในตอนเจ็ดโมงเช้าของวันรุ่งขึ้น ชาวอินเดียทั่วประเทศก็ได้ยินประธานาธิบดีอาดี อห้เหม็ดประกาศกฏอัยการศึก โดยอ้างว่าความมั่นคงภายในของอินเดียถูกสิ้นครอนเพราะ “การก่อวินาศกรรม” อีกประมาณหนึ่งชั่วโมงต่อมา นางอินทรา ก็มาออกอากาศเอง โดยกล่าวอย่างขึงขังว่า รัฐบาลได้รับรายงานว่า ผู้นำฝ่ายค้าน ได้เตรียมการวางแผนทำลายความมั่นคงภายใน ด้วยเหตุนี้ภายในกรุงเดลี สถานที่ทำการรัฐบาลและที่พำนักของรัฐมนตรีจึงมีทหารคอยคุ้มกันตลอดเวลา

พอถึงเย็นวันที่ ๒๗ จำนวนผู้ถูกจับกุมเพิ่มขึ้นเป็นเกือบ ๕๐๐ คน หนังสือพิมพ์ถูกเซ็นเซอร์ นางอินทราแถลงว่า เธอเชื่อในเรื่องเสรีภาพของหนังสือพิมพ์อย่างเต็มที่ แต่เธอจำใจต้องควบคุมหนังสือพิมพ์ เพราะบางครั้งหนังสือพิมพ์จำนวนหนึ่งลงข่าวโดยมุ่งหมายจะให้เกิดความไม่พอใจซึ่งก่อให้เกิดปัญหาหนักแก่ประเทศ

แต่หนังสือพิมพ์เมื่อวันที่ ๒๘ ก็ยังคงออกวางตลาดตามปกติ เพียงแต่บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ชั้นนำสามฉบับที่ว่างขาวไว้

ทางด้านประชาชน มีการประท้วง ขว้างก้อนหินในเมืองมหาราษตรา กุจา รัฐพิหาร และเกรลา ส่วนในเดลีเองนั้นห้องส่งสถานีวิทยุโทรทัศน์ของรัฐบาลแห่งหนึ่งถูกเผา

เหตุเกิดที่อินเดียครั้งนี้ ทำให้กลายเป็นเหยื่อของสงครามจิตวิทยา ระหว่างค่ายรัสเซียและค่ายจีนไปทันที คอมมิวนิสต์แคว้นแรกที่มีการประกาศกฏอัยการศึก สถานวิทยุโมสโควก็กระจายเสียงเป็นภาษาอูรดูรายงานข่าวรุ่งขึ้นประธานาธิบดีได้สั่งสาธยายสนับสนุนการกระทำของนางอินทราทันที โดยบอกว่าเป็นการกระทำที่เป็นธรรมดาสำหรับประเทศที่ไม่ผูกพันกับฝ่ายใด เพื่อ “ตอบโต้กับแรงกดดันของจักรวรรดินิยม พวกปฏิกริยาและพลังรุกราน”

ฝ่ายจีนก็เริ่มตอบโต้ด้วยการประณามว่ารัฐบาลอินทรา “กล้าตัวเข้าไปในอ้อมกอดของจักรวรรดินิยมลัทธิแก๊ซเวียด” และเรียกอินทราว่าเป็น “เผด็จการ” ถึงสองวันติดต่อกัน หลังการประกาศภาวะฉุกเฉิน

ส่วนหนังสือพิมพ์ “ประชาชนรายวัน” ของจีนก็ออกโจมตีอินทราต่อไปว่าเป็น “รัฐบาลปฏิกริยา” และกล่าวหาว่ารัฐบาลของนางอินทราไปปกป้องผลประโยชน์ของเจ้าของที่ดินรายใหญ่ และพวกกฏมั่วสลดสืบที่ปกครองมา และทำนายต่อไปว่า “ประชาชนอินเดียจะทนการปกครองเช่นนี้ต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว” ซึ่งนับว่าเป็นการโจมตีที่รุนแรงที่สุด

แต่ที่น่าสนใจอีกคือหนังสือพิมพ์ “หนานด่าน” ของฮานอย กลับบรร

ชายเหตุเกิดในอินเดียว่าเป็นการต่อสู้ระหว่าง “พวกปฏิวัติฝ่ายขวา” และเขื่อนสนับสนุนนางอินทรีรา

อย่างไรก็ตามขณะที่สงครามโฆษณาชวนเชื่อตั้งอยู่ข้างนอก รัฐบาลอินเดียก็ออกประกาศห้ามการนัดหยุดงานในโรงงานอุตสาหกรรมหลายประเภทเป็นระยะเวลาหกเดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน เป็นต้นไป

ลาว

“ต่อไปในความช่วยเหลือของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาให้แก่ลาว จะต้องตั้งอยู่บนหลักการใหม่ คือให้ความช่วยเหลืออย่างไม่เห็นแก่ตัว และให้โดยตรงต่อรัฐบาล ตามข้อตกลงใหม่ซึ่งจะร่างและลงนามร่วมกันทั้งสองฝ่าย เพื่อให้สอดคล้องกับแผนงานทางการเมือง ๑๘ ประการ” ท้าวภูมิ วงศ์วิจิตร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต่างประเทศลาวได้ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์คิวบาไว้เมื่อตอนกลางเดือนมิถุนายน

แต่จนถึงสิ้นเดือนมิถุนายนก็ยังไม่มีการร่างข้อตกลงฉบับใหม่ ในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างลาวกับสหรัฐฯ นั้นมันจะยังคงเครียดมากขึ้นไปอีก นอกจากการขับไล่เจ้าหน้าที่ยูเชดในลาว และเจ้าหน้าที่สคนสุดท้ายให้เดินทางออกจากลาวเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายนแล้ว ทรัพย์สินของยูเชดก็ถูกโอนให้แก่รัฐบาลลาวไปในวันรุ่งขึ้นทันที

เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลสหรัฐฯ ทะขอยเดินทางออกจากประเทศลาวอยู่เรื่อยๆ จนถึงปลายเดือนที่แล้วก็คงมีเหลืออยู่เพียง ๔๘ คนเท่านั้น และส่วนหนึ่งก็ได้อพยพมาพำนักอยู่ในประเทศไทย นอกจากนั้นยังมีการเข้ายึดที่พักและสำนักงานของสหรัฐฯ ในประเทศลาวอีกด้วย ผู้ยึดคือฝ่ายปะเทศลาวและนักศึกษาหัวก้าวหน้า

บักกิ้ง

ในงานเลี้ยงอาหารเย็นเพื่อเป็นเกียรติแก่นายกรัฐมนตรีไทย โดยรองนายกรัฐมนตรีจีนเตงเสี่ยวผิง ได้พูดที่โซเวียตส์เซชอย่างตรงไปตรงมาเป็นครั้งแรก ต่อหน้าแขกของรัฐบาลจีนในสุนทรพจน์ต้อนรับคณะทูตไทย

นายเตงเสี่ยวผิง กล่าวหาว่ารัฐบาลโซเวียตส์เซชว่าพยายามที่จะเข้ามาในเอเชียอาคเนย์เพื่อตั้งฐานทัพและขยายอิทธิพลของตนในเอเชียอาคเนย์ ในความเห็นของนายเตงเสี่ยวผิง การตั้งฐานทัพของโซเวียตส์เซชเป็นการคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงของประเทศในเอเชียอาคเนย์อย่างมาก

ผู้นำจีนมักใช้โอกาสในการแสดงสุนทรพจน์ในงานเลี้ยงแขกต่างประเทศฟาดฟันโซเวียตส์เซชโดยไม่เอ่ยชื่อประเทศมาก่อน แต่มักจะเดากันว่าประเทศที่จีนพูดถึงนั้นคือโซเวียต

แต่ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่จีนพูดถึงโซเวียตส์เซชอย่างตรงไปตรงมาว่ากำลังหาทางตั้งฐานทัพในประเทศเอเชียอาคเนย์ ก่อนหน้านั้นข่าวออกมาจากจีนโดยไม่อ้างที่มาว่า โซเวียตส์เซชจะตั้งฐานทัพในบริเวณอ่าวคาบวัน ทางตอนเหนือของเวียดนามใต้

ทางเวียดนามเหนือได้ออกข่าวปฏิเสธ ว่าข่าวนี้เป็นเพียงข่าวลือ เวียดนามเหนือเองยังไม่ทราบข่าวนี้ด้วยตนเอง วงการทูตเชอกันว่าข่าวที่ปล่อยออกจากบักกิ้งนั้นมาจากแหล่งข่าวของจีนเอง และในงานเลี้ยงรับรองนายกรัฐมนตรีไทยน ทางกรจีนไม่อดเอียนที่จะออกความเห็นว่ามันมีความรู้สึกอย่างไรกับท่าทีของประเทศเอเชียอาคเนย์ หากว่าโซเวียตส์เซชจะขยายอำนาจของตนในเขตน

เพื่อนว่า

พลเอกกฤษณ์ : เผด็จการผู้มีความกรุณา

เป็นที่คาดหมายกันว่าพรรคการเมืองกลุ่มทหารซึ่งเป็นกลุ่มของพวกเขาผู้นำเก่า อันประกอบด้วยพรรคธรรมสังคมและพรรคชาติไทย จะรวมเข้าเป็นพรรคเดียวกันในสมัยหน้า และมีทางเป็นไปได้ว่าจะมีการเมืองผู้นำเกรงขาม คือพลเอกกฤษณ์ สวรรค์ ผู้บัญชาการกองทัพบกเป็นผู้นำ

พลเอกกฤษณ์ สวรรค์ จะปลดเกษียณราชการในเดือนตุลาคม นี้ และกล่าวกันว่าเขาเตรียมตัวพร้อมที่จะกระโจนเข้าสู่วงการเมืองแล้ว หากรัฐบาลคึกฤทธิ์ถูกคว่ำในเดือนกันยายนที่จะถึงนี้ ก็แน่นอนว่าพลเอกกฤษณ์คงจะกระโดดลงมาจับสมัครเลือกตั้งเพราะปรากฏชัดว่าพรรคอนุรักษ์นิยมมีโอกาสที่จะได้ตั้งรัฐบาล

ปัจจุบันพลเอกกฤษณ์ ยังคงไม่เข้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอย่างจริงจัง วางตัวอย่างฉลาดในลักษณะที่ห่างเหินจากพวกเผด็จการ และทำท่าแสดงให้เห็นว่าตัวเองมีข้อผูกพันกับระบบประชาธิปไตยใหม่ ในฐานะที่เป็นคนส่งให้มีการหยุดยั้งเมื่อเกิดกรณี

๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และพยายามควบคุมมิให้ทหารเข้าไปถึงแถวในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงในระยะถัดมา พลเอกกฤษณ์จึงมีข้อได้เปรียบทางการเมืองเหนือกว่านายพลคนอื่น ๆ ดังที่นักรัฐศาสตร์ท่านหนึ่ง (ม.ร.ว. พลุดีสถาน ชุมพล) ชี้ให้เห็นว่า

พลเอกกฤษณ์ เป็นลักษณะของผู้นำที่เป็นที่พึงใจของคนไทยในขณะนี้ เพราะพลเอกกฤษณ์เป็นสัญลักษณ์ของความแข็งแกร่ง แต่ก็มีลาดพอกจะรู้เรื่องสภาพการณ์ต่างๆ ได้ มี

จับมือแดง ตบหัวซ้าย นโยบายต่างประเทศของประเทศกลุ่มอาเซียน

อาเซียน

การขบเขมือบเพื่อนมือเข้าหากัน เพื่อจะจับด้วยความเป็นมิตร หรือด้วยความมีเดื้ให้กระเทาะหว่างจีนกับประเทศในกลุ่มอาเซียนนี้ มีความแปลกประหลาดที่เด่นเอกลักษณ์ของตนเองพอประมาณ

อย่างเช่นเมื่อประธานาธิบดีมาคอสเดินทางไปเปิดความสัมพันธ์กับจีนเมื่อเดือนมิถุนายน นอกจากจะชมจีนเสวยมกแกมแทบแตกแล้ว ยังตัดสินใจเสวยสหรัฐอเมริกา กอไช้เกรงบินบรรทุกอาหารฟิลิปปินส์สดๆ ไปเลี้ยงท่านเตียงเซียวฟงถึงบกกง

นายกรัฐมนตรี ดวน ราชัก

ทางฝ่ายไทยนั้น รัฐมนตรีต่างประเทศก็บอกว่าจะไปจีนอยู่แล้วเช่นนั้นมาไม่น้อยกว่าสองเดือน แต่ทางจีนก็ไม่ยอมตอบว่าจะรับได้หรือไม่ จนกระทั่งเมื่อต้นเดือนมิถุนายนนี้เองที่ทางจีนตอบผ่านมาทางตัวแทนไทยที่องค์การสหประชาชาติ

แต่กระนั้นก็ตาม เพื่อความแน่ใจ ทางไทยจึงส่งประธานสภาผู้แทนราษฎรและคณะ สส. ไปเที่ยวกันก่อนเพื่อถามไถ่กันว่า ถ้ารัฐมนตรีต่างประเทศมาจะได้เรื่องแน่หรือ

มาเลเซียนั้นนำขุ่นหน้าโดยประกาศความสัมพันธ์กับจีนตั้งแตบท

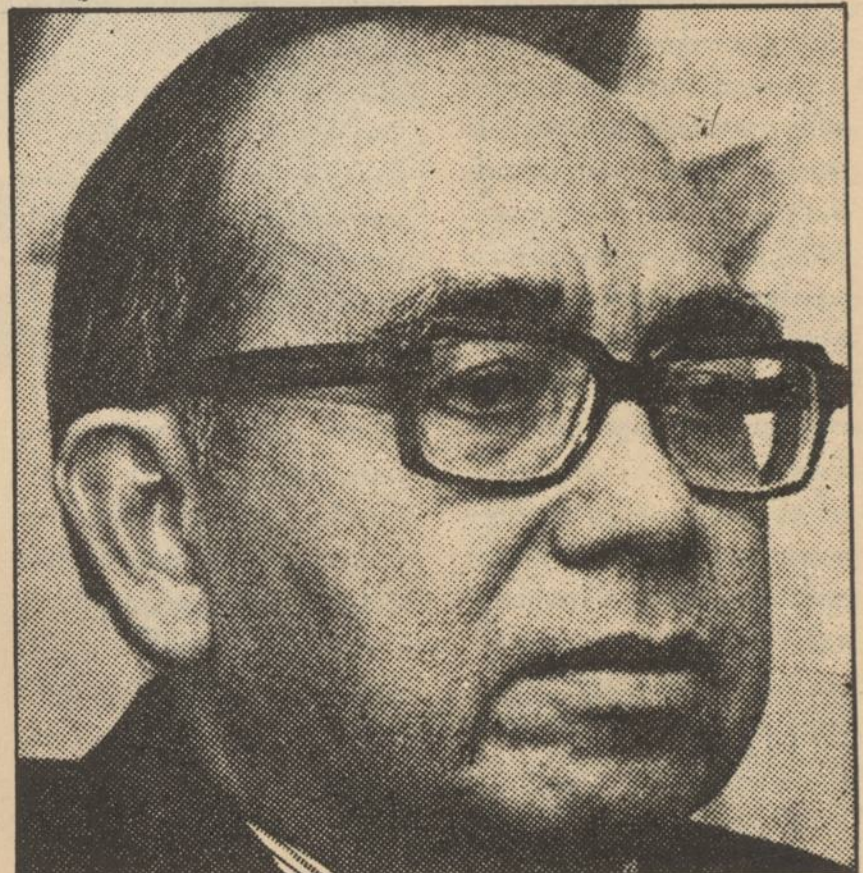
ลักษณะเป็นสภาพบุรุษและพุดจาซัดเจิน คุณอาจจะให้คำนิยามเขาว่าเป็น 'เผด็จการผู้มีความกรุณา' ก็คงได้

ปัญญาชนและนักกิจกรรมทางการเมืองไทยหลายคนมีความเชื่อว่า 'เผด็จการผู้มีความกรุณา' อาจจะเป็นสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการก็ได้ เพราะประชาชนเริ่มเบื่อระอากระบวนการความยุ่งยากนานาประการในระบบประชาธิปไตย

น.ส.พ. เคอะเมซัน

สหรัฐอเมริกา ๑๐ พ.ค. ๒๕๑๔

พลเอกกฤษณ์ สีวะรา เผด็จการผู้มีความกรุณา

แล้ว ส่วนอื่นโดนเขย่นยังงัยกัยกัย
ทำอยู่ เพราะฝ่ายผู้นำประเทศที่เป็น
ทหาร เช่นนายพลชวาใต้ ไม่แน่ใจ
ว่าพรรคคอมมิวนิสต์อื่น โดนเขยจะ
ไม่ทำพิชกับตน จึงรอดูไปก่อน

ถึงแม้ว่าการขยับขยายทำทำของ
แต่ละประเทศ ในกลุ่มอาเซียนจะมี
ลักษณะคนละอย่างสองอย่าง แต่ที่
เหมือนกันแน่ ๆ ก็คือว่า รัฐบาลส่วน
มากของประเทศอาเซียนดังกล่าว
ต่างก็หวาดกลัวพลังฝ่ายซ้ายในประ
เทศของตน หากว่ารัฐบาลนั้น ๆ จะ
ทำการขมเข้มกับประเทศมหาอำนาจ
อย่างจีน

ความหวาดกลัวดังกล่าว ทำให้
ตัวแทนของรัฐบาลไทย ฟิลิปปินส์
และมาเลเซีย ต่างใช้มาตรการรว
รัดจัดการกับฝ่ายซ้ายในประเทศของ
ตนอย่างฉับพลัน

มาเลเซียนั้น หลังจากที่ตัว
นายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปเปิด
ความสัมพันธ์กับประเทศจีน ทางการ
มาเลเซียก็ทำการปราบปรามฝ่ายซ้าย
ในประเทศนั้นทันที ไม่ว่าจะเป็น
ซ้ายในป่าหรือกลุ่มนักเรียนหัวก้าว
หน้าทั้งหลาย ในมหาวิทยาลัยก็ล
ลัมเปอร์ ทำให้มหาวิทยาลัยแห่ง
ต้องเปลี่ยนนโยบายการบริหารของ
ตนเป็นนโยบายเหล็ก (ถอนนโยบาย
เผด็จการอย่างแข็งแรง) โดยการห้าม
นักศึกษาเคลื่อนไหวทางการเมืองต
สิ้น ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนไหวนั้นจะเป็น
การเคลื่อนไหวในหรือนอกรั้วมหา
วิทยาลัย

สำหรับฟิลิปปินส์นั้น ได้เตรียม
ตัวก่อนที่จะเปิดความสัมพันธ์กับจีน
โดยเหตุผลของประธานาธิบดีมาคอส
และพรรคพวกเอง แต่ผลพลอยได้
ของการใช้นโยบายเหล็กก็คือมาคอส
สามารถปราบปรามฝ่ายตรงข้าม ไม่
ว่าฝ่ายตรงกันข้ามนั้นจะเป็นพวกซ้าย
จัดหรือพวกหัวก้าวหน้า หรือพวก
กลุ่มผลประโยชน์ฝ่ายขวาด้วยกัน

ซึ่งมีผลประโยชน์ขัดกับกลุ่มมาคอส
และภรรยาอยู่ก่อน

หลังจากที่มาคอสกลับถึงฟิลิ
ปปินส์ได้เพียงวันเดียว รัฐบาลฟิลิ
ปปินส์ก็ออกหมายจับผู้นำประชาชน
ชาวฟิลิปปินส์เข้าคุกเป็นจำนวนถึง
๓๐ คน ทันที

ปัญหาของฟิลิปปินส์นั้น ไม่
เหมือนกับของมาเลเซียตรงที่ว่า ฝ่าย
ตรงข้ามกับมาคอส โดยเฉพาะชาว
มุสลิมที่เกาะมินดานานั้นเป็นชน
กลุ่มน้อยที่แยกออกจากชาวฟิลิ
ปปินส์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคาทอลิกอย่าง
เห็นได้ชัด ด้วยเหตุนี้การต่อสู้ระหว
งทหารของฟิลิปปินส์กับชาวเกาะมิน
ดานาวจึงแยกออกไปจากปัญหาของ
ชาวฟิลิปปินส์อื่น ๆ ในตัวเกาะลูซอน
อันเป็นเกาะใหญ่

อีกทั้งเป็นที่เชื่อกันว่าจีนนั้นมิได้
ให้ความช่วยเหลือ "กบฏ" ในเกาะ

มินดานาว แต่ไซเว็ตรัสเซียเป็นผู้
ให้ความช่วยเหลือ โดยผ่านกลุ่ม
อาหรับบางประเทศในตะวันออก
กลาง (ไซเว็ตรัสเซียไม่เคยแถลง
รับหรือปฏิเสธข้อกล่าวหาดังกล่าว)

ทางด้านของมาเลเซียนั้น พรรค
คอมมิวนิสต์มาลายาได้แตกออกเป็น
สองพวก พวกหนึ่งอ้างว่าไม่สามารถ
อยู่กับพรรคเดิมได้ เพราะนโยบาย
ของพรรคเดิมไม่ถูกต้อง ตามการ
แปลความหมายของเมากับกับชน
ตอนของการปฏิวัติ

การแตกแยกเช่นนี้ของสมาชิก
พรรคดังกล่าว อาจเป็นไปได้ทาง
จีนก็เห็น และประธานพรรคคอมมิ
วนิสต์จีนเองก็ยังไม่กล้าถึงพรรค
คอมมิวนิสต์มาลายาว่า หากรัฐบาล
มาเลเซียจะปราบปรามผู้ก่อความไม่
สงบในมาเลเซียก็เป็นเรื่องของมา
เลเซียเอง จีนไม่ยุ่งเกี่ยว

แต่ปัญหาของรัฐบาลมาเลเซีย

เองไม่ได้โดยที่พรรคคอมมิวนิสต์ มาลายาเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับนักศึกษาชาวมาเลเซียเองซึ่งมีความรู้สึกตนตัวทางการเมือง และร่วมมือกับกรรมกรสวนยางรวมตัวกันเรียกร้องทางการเมือง

ปัญหารัฐบาลมาเลเซียได้พยายามแก้ โดยการเข้าไปควบคุม

การดำเนินงานบริหารในมหาวิทยาลัยมาเลเซียเอง และควบคุมการเคลื่อนไหวของกรรมกรและนักศึกษาอย่างเข้มงวด

การแก้ปัญหาเช่นนี้ โดยวิธีดังกล่าว ไม่ว่าโดยมากอสหรือราชกนิยากรัฐมนตรีมาเลเซีย ไม่น่าจะสามารถรักษาสถานภาพของรัฐบาลทั้งสองไปได้นานเท่าใด

ครั้งเป็นเสี่ยงที่จะล้มละลาย และเผยท่าทีแห่งความพยายามที่จะเป็นมิตรของฝ่ายรัฐบาลเวียดนามเหนือพอประมาณ และทางฝ่ายไทยก็ได้มีความพยายามในขณะที่ยังเวียดนามเหนือเองก็มีความตั้งใจอันดีดังนั้นในการเจรจาที่กรุงเทพฯ ระหว่างคณะผู้แทนไทย กับเวียดนามเหนือ จึงสามารถพูดจาตกลงกันได้ ในหลายกรณี

วิทยาลัยออกข่าวเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน โดยอ้างบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ *หนานตัน* แห่งพรรคกรรมกรอันเป็นพรรครัฐบาลของเวียดนามเหนือ ซึ่งบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ *หนานตัน* นั้น ผู้ชำนาญการเมืองอินโดจีนมักเชื่อกันว่าเป็นเครื่องวัดทัศนคติหนึ่ง ที่มักจะแสดงให้เห็นได้ว่าเวียดนามเหนือนั้นคิดถึงปัญหาที่บรรณาธิการดังกล่าวพูดถึงอย่างไร และผู้เขียนบทบรรณาธิการในเรื่องต่างประเทศ หรือเรื่องสำคัญๆ นั้นมักจะเป็นตัวบรรณาธิการเองที่มักจะชื่อว่า ฮวาง ตุง ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกคณะกรรมการการเมืองของพรรครัฐบาลด้วย

เสียงจากฮานอย : ความเห็นเมือกรุงเทพฯ พบฮานอย

เวียดนามเหนือ

วิทยาลัยฮานอยนั้นเป็นเครื่องวัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามเหนือได้เป็นอย่างดีอันหนึ่ง

เมื่อครั้งรัฐบาลลอนอมประกาศยังครองเมืองอยู่ เสียงจากวิทยาลัยฮานอยมักจะเป็นเสียงที่ดูดีและรุนแรงสำหรับรัฐบาลสมชนั้น เสียงวิทยาลัยฮานอยมักกับเสียงระเบิดจากเครื่องบิน บ. ๕๒ ที่บินกลับจากการทิ้งระเบิดกรุงฮานอยสู่ฐานบินยักษ์ที่ป่า

ลายบ้านเมืองของอินโดจีนในประเทศไทย

เสียงดูดีดังกล่าวคือลดลงที่ละน้อยเมื่อมีการถอนทหารสหรัฐฯ ออกจากไทยเรื่อยมา จนถึงเมื่อครั้งกรุงไซ่ง่อนแตก เสียงดูดีดังกล่าวก็จางหายไป และกลับกลายเป็นเสียงที่ค่อนข้างจะลือลืออากศัยมากขึ้น

ภายหลังจากที่คณะผู้แทนสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามได้กลับไปจากไทยไม่นาน ก็มีเสียงส่งตามสายลมออกมาจากฮานอย แต่พื้น เหยิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศเวียดนามเหนือ

Nhân Dân

CƠ QUAN TRUNG ƯƠNG CỦA ĐẢNG LAO ĐỘNG VIỆT NAM
 Trụ sở Bộ biên tập: 71, Hàng Trống, Hà Nội. Điện thoại: 54231
 Năm thứ hai mươi lăm. Thứ năm 1.5.1975. Số 7667

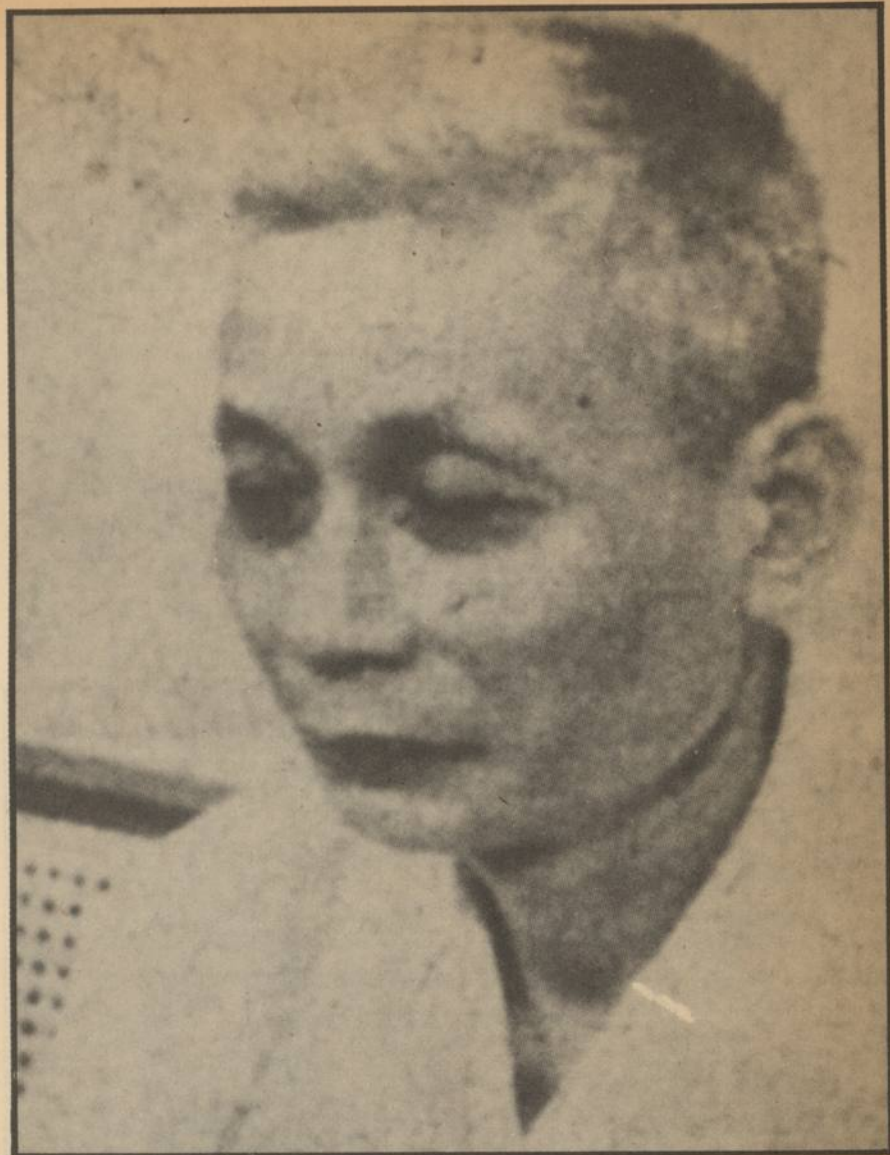

บทบรรณาธิการได้ชี้ให้เห็น
ของเวียดนามเหนือในเรื่องการเจรจา
กับฝ่ายไทยว่า “เวียดนามเหนือ
ได้แสดงเจตจำนงอย่างแน่ชัดแล้ว
ว่า ต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ใน
ระดับปกติกับไทย”

ในจดหมายซึ่งรัฐมนตรีต่าง
ประเทศเวียดนามเหนือได้เขียนถึง
อดีตรัฐมนตรีจรรยาพนธ์ว่า เวียดนาม
เหนือจะพยายามที่จะให้ความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศทั้งสองอยู่ใน
ระดับปกติบนพื้นฐานของหลักการที่
ว่า ประเทศทั้งสองจะนับถือสิทธิ
เบืองต้นของแต่ละประเทศ และสิทธิ
ในการที่จะแก้ปัญหาของตนเอง ไม่
เขายุ่งเกี่ยวในเรื่องของแต่ละฝ่าย ไม่
ยอมให้ประเทศอีกประเทศหนึ่งใช้
ดินแดนของตนเข้าคุกคามทำร้ายอีก
ประเทศหนึ่ง จะเสริมสร้างความสัมพันธ์
อันดีระหว่างเพื่อนบ้าน และทำ
การแลกเปลี่ยนทางการเศรษฐกิจ
และทางวัฒนธรรมโดยไม่เอาเปรียบ
ซึ่งกันและกัน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

บทบรรณาธิการดังกล่าวได้
กล่าวถึงท่าทีของรัฐบาลไทยต่อฐาน
ทัพ ซึ่งรัฐบาลสหรัฐฯ กำลังใช้อยู่ว่า
ทางรัฐบาลไทยได้ประกาศนโยบายที่
จะถอนทหารอเมริกันออกจากไทยไป
ให้หมดสิ้นภายในเดือนมีนาคมปีนี้
และยังกล่าวต่อไปอีกว่า ภายหลังจาก
ต่อสู้ของนักศึกษาประชาชนได้ประ
สบความสำเร็จ เมื่อปี ๒๕๑๖ นั้น ท่า
ทีของไทยได้เปลี่ยนไปในทางที่ดี
อย่างไรก็ตามในความเห็นของบรร
ณาธิการยังชี้ว่า ในวงการเมือง
ไทยก็ยังมีคนอยู่กลุ่มหนึ่งที่พยายาม
จะใช้รัฐบาลสหรัฐฯ เป็นผู้ปกครอง
ผลประโยชน์ของตนอยู่อีกต่อไป

“หากรัฐบาลไทยเข้าใจการ
เปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในเอเชียอา
คเนย์ และจะใช้นโยบายที่จะนำมา

ชวาง ตุง บรรณาธิการหนานด้าน

ซึ่งสันติภาพ และความเป็นกลาง
อย่างแท้จริง และแยกตัวออกจาก
นโยบายหาเมืองขึ้นแดนใหม่ของ
สหรัฐฯ แล้วละก็ ปัญหาที่ยังตกค้าง
กันอยู่ในการเจรจาระหว่างประเทศ
ทั้งสองก็จะมีทางตกลงกันได้ และ
การปรับความสัมพันธ์ ระหว่าง
ประเทศทั้งสอง เพื่อให้อยู่ในระดับ
ปกติ ก็ย่อมเป็นไปได้แน่นอน”

บทบรรณาธิการนี้ได้พูดถึงว่า
ทางคณะผู้แทนไทยจะไปฮานอย เพื่อ
การเจรจาต่อไป แต่มิได้บ่งไว้ว่าจะ

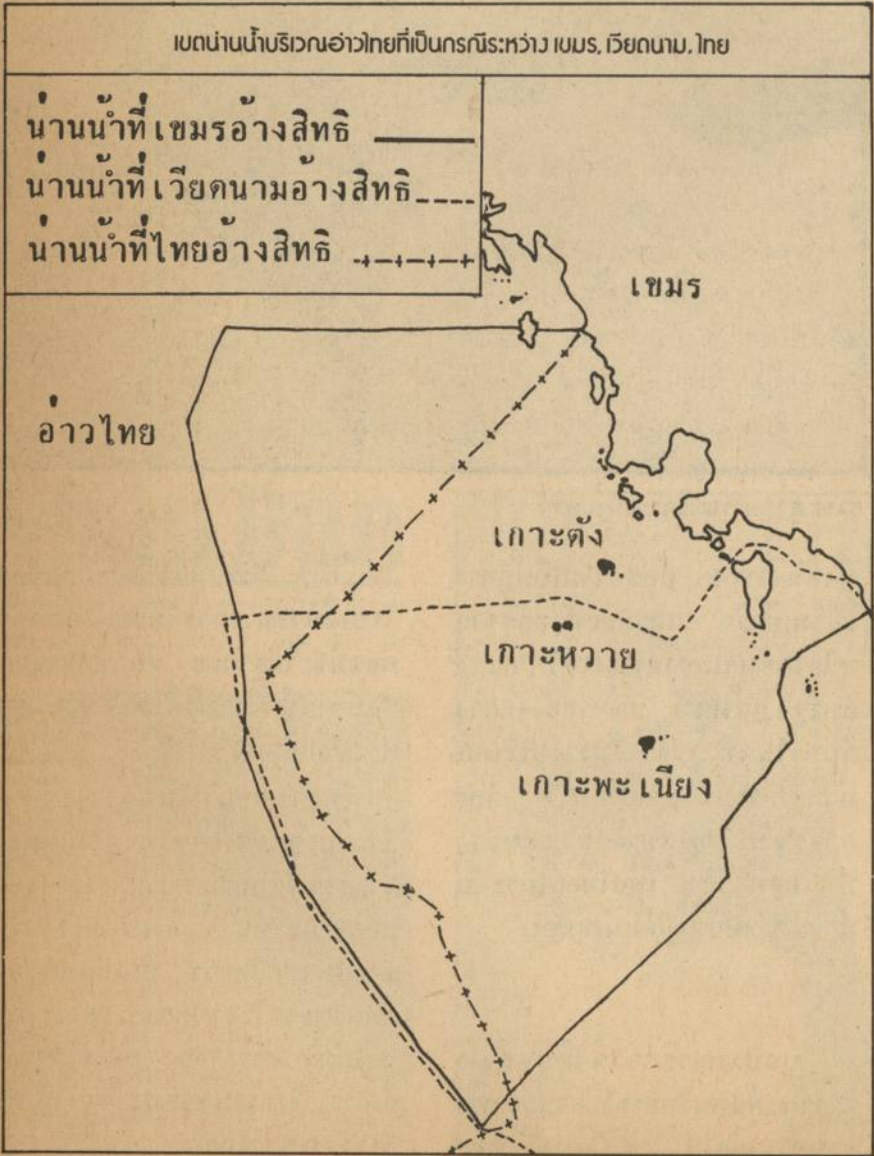
ไปเมื่อใด กระแสข่าวในวงการของ
ไทยเชื่อว่าทางการไทยจะไปปักกิ่ง
ก่อนที่จะไปฮานอย ต่อภายหลังเมื่อ
กลับจากปักกิ่งแล้วจึงจะไปฮานอย
ต่อไปอีกทีหนึ่ง

ที่ฮานอยนั้น ไม่มีรางวัลใด
สำหรับรัฐมนตรีต่างประเทศ แต่ทาง
ฝ่ายคณะผู้แทนเวียดนามเหนือ ได้
บอกกับเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการ
ต่างประเทศไทยว่า หากคณะของผู้
แทนไทยจะไปฮานอยแล้วละก็เราจะ
พาไปเที่ยวอ่าวฮาลอง ซึ่งเป็นอ่าวที่
มีเกาะแก่งธรรมชาติสวยงาม ไม่แพ้
อ่าวพังงาของไทย ๑

เวียดนามบุกเขมร : ข่าวดังกรอง

เวียดนามกำลังคุกคามอธิปไตยของเขมรเหมือนอย่างที่เขาถูกล่ามว่าคุกคามอธิปไตยของสหรัฐอเมริกา เมื่อสองเดือนที่ผ่านมา กระนั้นหรือ

จากการให้สัมภาษณ์แก่นักหนังสือพิมพ์ชาวไทยในเวียดนามเหนือเมื่อปลายปีที่แล้ว นายฮวาง ตุง บรรณธิการหนังสือพิมพ์ 'หนานดัน' ได้กล่าวอย่างชัดเจนไว้ว่า

“เมื่อเราแน่ใจว่าเอเชียอาคเนย์เป็นของประชาชนเอเชียอาคเนย์อย่างแท้จริงแล้ว เราจะจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างประเทศในแถบนี้ เพื่อพูดคุยถึงการนำเอารัฟพยากรใต้ทะเลขึ้นมาใช้ --- เมื่อเรากำหนดมาตรฐานของเขตน้ำขึ้นน้ำลง เราเสร็จเรียบร้อยแล้ว เราก็จะตัดสินได้ว่าเขตไหนเป็นเขตของไทย เขตไหนเป็นเขตของเขมร เขตไหนเป็นเขตของมาเลเซีย และเขตไหนเป็นเขตของเรา --- เราจำต้องคำนึงถึงสิทธิของแต่ละประเทศ --- ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อเราสำรวจทรัพยากรธรรมชาติของเราแล้ว เราก็คงจะพบว่าเรามีทรัพยากรอยู่เป็นจำนวนมาก ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นอันใดที่เราจะต้องรุกเข้าไปในเขตแดนของผู้อื่น --- เราคิดว่าเราไม่ควรจะรบราฆ่าฟันกัน --- เราต้องเจรจาตกลงกันอย่างสันติบนพื้นฐานของความเสมอภาคและความมีเหตุผล --- เราขอคัดค้านการใช้กำลังเพื่อแก้ปัญหาสิทธิในน่านน้ำ ---”

ในการเผชิญหน้าเป็นเวลาหกวัน เมื่อต้นเดือนมิถุนายนนี้ เวียดนามถูกกล่าวหาว่าได้ทิ้งระเบิดตามแนวเขตแดนเขมร และกองทหารเวียดนามได้เข้ายึดเกาะตัง และเกาะเปาโลไว ซึ่งเกาะเหล่านี้เคยถูกรอครอบอเมริกันบุกกรุกเข้าไปในกรณีเรือมายาเกษ เมื่อกลางเดือนพฤษภาคม ตามรายงานของรัฐบาลสหรัฐฯ กล่าวว่า ในระหว่างนั้นเรือทมิฬระวางขับน้ำหมื่นตัน ซึ่งกำลังแล่นอยู่ในเขตน้ำขึ้นน้ำลง ถูกฝ่ายเขมรแดงจับกุมนอกฝั่งทะเลของเกาะตัง แต่อย่างไรก็ตาม ฝ่ายเขมรมั่นใจว่าเรือลำนั้นได้ลี้ภัยเข้ามาในเขมร ฝ่ายเวียดนามมิได้เกี่ยวข้องในกรณีนี้

ในความพยายามที่จะต่อสู้ช่วงชิงหมู่เกาะสิบบ้างเหล่านั้นอย่างไรผลฝ่ายเขมรแดง ได้ออกคำตงในเดือน

พฤษภาคม ให้เวียดนามเหนือถอนทหารออกพื้นที่เขตแดนเขมร และห้ามเวียดนามใช้พื้นที่ตลอดแนวเขตแดนอีกต่อไป ไม่ว่าเพื่อจุดประสงค์อะไร แม้ว่าเวียดนามเหนือจะหยุดยั้งการส่งกำลังบำรุงทหารไปตามแนวเขตแดนที่ขี้อุปทาน และได้ถอนทหารบางหน่วยออกไป แต่กองทหารที่เหลืออยู่ก็ยังมี การสู้รบกันเป็นระยะๆ

หมู่เกาะที่ดูเหมือนจะไม่มี ความสำคัญเหล่านี้ อยู่ในบริเวณที่มีการเจาะสำรวจน้ำมันนอกอ่าวไทย และเป็นแหล่งที่รัฐบาลนายเหงียน วัน เทว ได้มีสัญญา กับรัฐบาลสหรัฐฯ เพื่อทำการขุดเจาะน้ำมัน ถ้าหากขออนุญาตการมีสิทธิเหนือเกาะเหล่านี้ของเขมรเป็นจริง เวียดนามก็ย่อมจะสูญเสียสิทธิการเป็นเจ้าของดินแดนนอกฝั่งทะเลอันดามันด้วยอย่างแน่นอน

ในช่วงที่การพิพาทเกี่ยวกับเขตน่านน้ำชายฝั่งเกี่ยวข้องกับ ความสามัคคี และความร่วมมือช่วยเหลือในอดต นโรดม สihan ได้ส่งสาส์นแสดงความยินดีไปยัง นายตัน ดกทัง นายตรวง ชิง และนายฟาม วันดง เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน เนื่องในโอกาสที่ได้รับเลือกเป็น รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามอีกครั้งหนึ่ง

ข้อความตอนหนึ่งในสาส์นฉบับนั้นว่า "พวกเราชาวเขมรซึ่งเป็นพี่น้องและสหชาติที่ใกล้ชิดของท่าน มีความยินดีในเหตุการณ์นี้ และขอแสดงความปรารถนาดีอย่างอบอุ่น ขอให้ท่านประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานของท่าน"

ในขณะเดียวกัน สมเด็จเพ็ญุน นายกรัฐมนตรีของรัฐบาลสามัคคีประชาชนเขมร และประธานของทบวงการเมืองแห่งแนวร่วมสามัคคีแห่งชาติเขมร ได้ส่งสาส์นไปยังประธานาธิบดี ฮาน ตัน บัด แห่งรัฐบาล

ปฏิวัติเฉพาะกาลเวียดนาม เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน เนื่องในโอกาสครบรอบ ๖ ปี แห่งการก่อตั้ง

ข้อความในสาส์นฉบับนั้นว่า "ประชาชนและรัฐบาลเขมรขอยินดีถึงความมั่นคง และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพี่น้องชาวเวียดนามได้"

ข่าวที่ยังไม่ได้มีการยืนยันแจ้ง

ว่า เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน รองนายกรัฐมนตรี เขว สัมพันธ์ ได้ไปเยือนกรุงฮานอย เพื่อเจรจากับผู้นำเวียดนามเหนือ

ประเทศทั้งสองจะเป็นเพื่อนกันต่อไป หรือเป็นศัตรูกัน ประวัติศาสตร์หรืออุดมการณ์จะเป็นตัวชี้ความสัมพันธอันนี้ และคำถามทั้งสองอย่างนี้ก็ยากคำตอบไม่ได้ ๑

“เมืองไทยนั้นสวรรค์” ความสัมพันธ์ที่แตกร้าว

จตุรัส สิ่งที่คนไทยทำอยู่กระทบกระเทือนคนอเมริกันบ้างไหม

เดวิด ไลแมน ก็กระทบจิตใจกันบ้างเหมือนกัน มันรู้สึกเหมือนว่าเมืองไทยไม่รักเราแล้ว ก็เหมือนๆกับปัญหาของคูร์กที่กำลังจะเลิกร้างกัน

จตุรัส องค์การธุรกิจจะปรับตัวอย่างไรกับอนาคตของเมืองไทย และมีการโต้ตอบอะไรบ้างไหมเกี่ยวกับนโยบายทหารของรัฐบาลไทยต่อผลประโยชน์อเมริกัน

เดวิด ไลแมน เอ... ผมยังไม่คิดว่าควรจะเรียกมันว่าเป็นนโยบายทหาร ในขั้นแรกก็เพราะว่าเรายังไม่ทราบว่าจะไร้ก่อนนโยบายของรัฐบาล พวกนักลงทุนที่มีอยู่ตอนนั้นก็ต้องระมัดระวัง และเตรียมพร้อมคอยดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น

จตุรัส มีใครที่ถอนตัวออกไปบ้างไหม

เดวิด ไลแมน มี ๒-๓ ราย บางทีอาจจะเป็นเพราะจะต้องทำอย่างนั้นอยู่แล้ว เรืองนเบนเหมือนฟางเส้นสุดท้ายบนหลังอูฐเท่านั้น

จตุรัส มีที่จะเข้ามาใหม่บ้างไหม

เดวิด ไลแมน มีบางรายที่กำลังจะเข้ามา แต่น้อยมาก มันกำลังแห้งแล้งเอามากๆเลย ส่วนนักลงทุนที่มีอยู่แล้วและมีโครงการจะขยายงาน ก็เก็บโครงการนั้นเข้าไว้แล้วซึ่งผมหมายถึงธุรกิจทั่วๆ ไปเท่าที่ผมรู้ด้วย แต่ไม่รวมถึงญี่ปุ่น เพราะในบางกรณี ญี่ปุ่นก็จะอยู่ในอาณาจักรของเขาเอง ตอนนั้นพวกญี่ปุ่นกำลังกบดานอยู่เงียบๆ แต่พร้อมที่จะทำอะไรได้ทั้งหมดในทันทีมากกว่าชาติอื่น เพราะมันเป็น “บริษัทประเทศญี่ปุ่น”

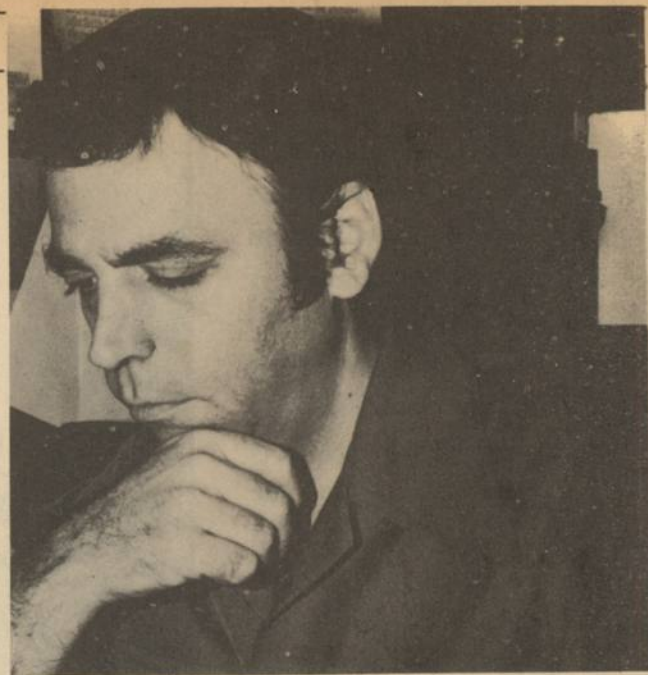
จตุรัส และเมื่อไหร่ที่เขาคาดว่าจะตัดสินใจ

เดวิด ไลแมน ทุกคนให้เวลาเมืองไทยไปอีกหกเดือนหรือหนึ่งปี ซึ่งหนึ่งปีนั้นก็นานเกินไป อะไรๆ กงคดขยี้ในราวเดือนตุลาคม ตอนนั้นเมืองไทยมีปัญหามากมาย เพราะฉะนั้นในต้นปีงบประมาณหน้า ควรจะเห็นแสงรำไรได้บ้าง อย่างน้อยถ้าทำให้งานต่างๆ เป็นไปตามแผนการได้

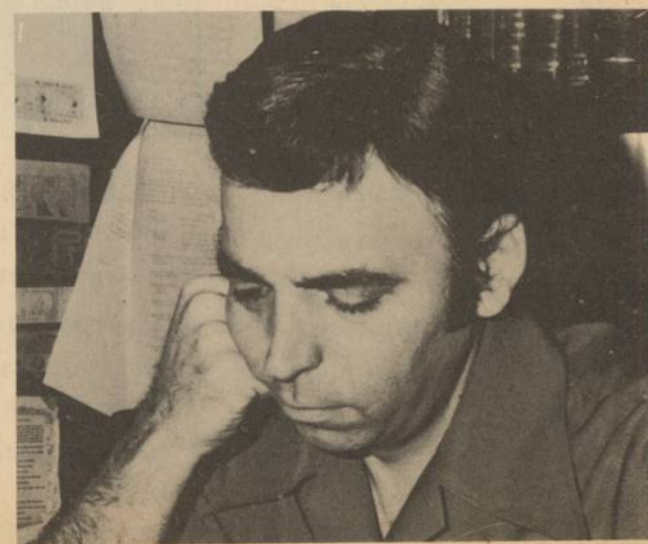
จตุรัส คุณเห็นภาพธุรกิจอเมริกันถอนออกจากเมืองไทยบ้างไหม

เดวิด ไลแมน ผมไม่อาจนึกภาพธุรกิจอเมริกันถอนออกจากเมืองไทย ในเมื่อธุรกิจชาติอื่น ๆ ยังไม่ทำอย่างนั้นได้เลย ธุรกิจอเมริกันค่อนข้างเงียบไปอีกครั้ง เรามั่นพวกหนึ่งหนา

จตุรัส ๒๘

เดวิด ไลแมน ประธานหอการค้าอเมริกัน

แม้ว่าเราจะรู้สึกกระทบกระเทือนง่าย แต่ผมก็ไม่เห็นว่า
ธุรกิจอเมริกันจะต้องถอนออกไปเพียงเพราะว่าคนบางคน
ไม่ชอบชาวอเมริกัน หรือเพราะว่าผู้นำนักศึกษาบางคนไม่
ชอบคนอเมริกัน

จตุรัส ถ้าอย่างนั้นอะไรจะทำให้ธุรกิจอเมริกันหนีเตลิด
ออกไปได้ล่ะ

เควิต ไลแมน ถ้ามีการรุกรานเกิดขึ้น พวกเด็วที่จะทำอย่าง
นั้นก็คือ ชาวเวียดนามเหนือ แต่จากการวิเคราะห์ที่เราได้
มาก็คือ ไซ่ง่อนแตกแล้ว ทุกวันพวกเวียดนามเหนือไม่
สนใจจะรุกรานประเทศอื่น

จตุรัส คุณเห็นทางไหนที่จะปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่าง
ไทย-อเมริกันให้ดีขึ้น เพราะแน่นอนที่ว่าคนไทยทั้ง
ประเทศไม่ได้ต่อต้านคนอเมริกัน

เควิต ไลแมน ปัญหาที่น้อยที่สุดที่แก้ยากคือเรื่อง
ที่สุด ก็คือคนที่ทำให้ทุกคนได้ยืนหัวถึงกันหมด ซึ่ง
เรื่องนี้ไม่ใช่สิ่งแปลกอะไรเลยสำหรับเมืองไทย ผมคิดว่า
ปัญหาที่น้อยที่สุดที่ไทยสามารถทำอะไรได้ ไม่ใช่คนต่าง
ชาติทำอะไรได้ เราพร้อมจะทำทุกอย่าง แต่อย่างแรกคือ
เมืองไทยต้องตั้งนโยบายการลงทุนของต่างชาติเสียก่อน
แล้วก็ทำไปตามนโยบายนั้น เมืองไทยไม่อาจจะพูดว่า
ต้องการการลงทุนจากต่างชาติ แล้วก็ทำให้การลงทุนใน
ต่างชาติเป็นเรื่องยากในเวลาเดียวกัน

อย่างหนึ่งที่ควรคำนึงถึงคือ การลงทุนของต่าง
ชาติเป็นส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับการลงทุนทุกอย่าง
ในประเทศนั้น เรากำลังพูดถึงแต่การลงทุนทางด้าน
อุตสาหกรรมเท่านั้น แต่มันเป็นเครื่องวัดให้เห็นว่าธุรกิจ
เป็นอย่างไรในเมืองไทยเดี๋ยวนั้น เพราะคนไทยพูดว่าถ้าคน
ต่างชาติกลัวที่จะเข้ามาลงทุนในเมืองไทย นั่นแปลว่าจะ
ต้องมีบางอย่างผิดปกติ

จริงๆ แล้วเราบอกให้ว่านักลงทุนในประเทศเองที่
หัวนี้หวัดต่อสถานการณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมากกว่านักลงทุนจาก
ต่างชาติเสียด้วยซ้ำ นักลงทุนในชาติแกลงไปแกลงมา
ตามสถานการณ์มากกว่าเราเสียอีก

จตุรัส บอกเราหน่อยถึงการวัดบรรยากาศการลงทุนในไทย
เควิต ไลแมน ขอให้ผมได้บอกถึงทฤษฎีของผมสามอย่าง
เกี่ยวกับการลงทุนของต่างชาติ ทฤษฎีแรกคือทฤษฎีแบบ
พายุ และอีกสองทฤษฎีรองรับสำหรับอันแรก ซึ่งเรียกว่า
ทฤษฎีอหิวาห์ และทฤษฎีสายดับเพลิง

ทฤษฎีพายุคือ ผู้คนพูดว่าเมื่อไหร่คนอเมริกันจะ
มาลงทุนในเมืองไทยนะ ผมสรุปเอาว่าคนอเมริกันจะมาลง
ทุนในเมืองไทย แต่เมื่อไหร่ที่มันเป็นปัญหา

จนมาถึงทฤษฎีอหิวาห์ มีบางคนพูดว่า คุณไม่
กลัวผลของทฤษฎีโดมิโน ที่เมืองไทยกำลังจะเป็นประเทศ
ต่อไปในบัญชีหรืออย่างไร ผมตอบคนนั้นว่า ไม่ว่าคุณ
จะเชื่อในทฤษฎีโดมิโนหรือไม่ก็ตาม มันไม่มีความแตกต่าง
กันนักหรอก แต่ถ้าผู้คนใกล้บ้านเรือนเคียงของคุณครั้ง
หนึ่งเกิดเป็นอหิวาห์ขึ้นมา คุณก็ต้องวิตกขึ้นมาครammer
นั่น

ตัวอย่างที่สามก็คือ ทฤษฎีสายดับเพลิง เมืองไทย
มีพลังอย่างมหาศาล ซึ่งต้องการ "อู่ข้าวมาข้าว" เพียง
๒-๓ คน ที่จะจับที่ดับเพลิงให้ห่างไปในทิศทางที่
ต้อง เพื่อให้พลังงานถูกใช้ในทางที่สร้างสรรค์ พลัง
ต้องมีกรซกเข้าไปในทางที่ถูกต้อง พลังจำนวนหนึ่งจะต้อง
นำไปไว้ในที่หนึ่ง และอีกจำนวนหนึ่งในอีกที่หนึ่งเรื่อย ๆ
ไป แต่ในการนี้หมายความว่า จะต้องมีคนบางคนซึ่งทรง
พลังพอที่จะคุมสายสูบนั่น สิ่งเหล่านี้จึงเกิดขึ้นได้ ด้วยเหตุ
ที่พลังนั้นแรงกดดันสูง ลองคิดว่าถ้าคุณปล่อยสายสูบนั่น
นั้นเสียอะไรจะเกิดขึ้น

จตุรัส คุณไม่คิดบ้างหรือว่า บางส่วนของพลังงานนั้นเกิด
จากความกดดันเอาไว้เป็นเวลานาน หมายถึง การตีโต้
การประท้วง และการเรียกร้อง

เควิต ไลแมน นั่นคือการแสดงออกถึงความโกรธ ที่พวก
เขาไม่สามารถจะทำได้เป็นเวลานานแล้ว ทั้งๆ ที่ประเทศ
นั้นอยู่ในสภาพเหมาะสมมาตลอดเวลา ไม่ว่าทางด้าน
เศรษฐกิจหรือการเมือง แม้ช่วงที่อยู่ภายใต้เผด็จการทั้ง
สาม (ถนอม ประภาส ณรงค์) ก็ไม่เคยมีตำรวจจับมา
เกาะประตูเรียกตอนดึกๆ จริงๆ ตอนนั้นมันอันตรายซึ่งก็
ถูกจับขังคุกไปแล้ว อะไรพวกนี้เป็นปัญหาทางการเมือง
และคนพวกนี้เป็นนักโทษการเมืองอย่างไม่ต้องสงสัย แต่
ตอนนั้นก็มีคนบางคนก็เรียกร้องอะไรได้ ไม่มีใครมีปัญห
ที่จะเกรงกลัวการพูดในสาธารณะ วิจารณ์รัฐบาล หรือ
จำเป็นต้องเห็นด้วยกับรัฐบาล ทุกอย่างทำให้เห็นได้ว่า
เมืองไทยมีเสรีภาพมากกว่าหลายๆ ประเทศที่มีการปกครอง
แบบเผด็จการ นั่นละมันไม่มีเสรีภาพอย่างสมบูรณ์เต็มที่
แต่ถึงแม้เดี๋ยวนั้นไม่ใช่จะมีเสรีภาพเต็มที่ แต่ผมเรียก
ว่า เป็นการแสดงออกถึงความโกรธ เพราะว่าใครก็ตามที่
เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ เหล่านี้

จตุรัส แล้วเรื่องการติดต่อกันในด้านเอกชนระหว่างชาว
ต่างประเทศกับชาวไทยเล่าเป็นอย่างไร

เควิต ไลแมน มีฐานทางการติดต่อด้านเอกชนมากกว่า
ทางด้านรัฐบาล

จตุรัส แต่ฝ่ายรัฐบาลต่างหากที่ถือเรื่อง

เควิต ไลแมน ก็เห็นว่ากำลังถอนกันอยู่

จตุรัส แต้นเป็นสิ่งที่ประเทศไทยไม่ต้องการ
 เดวิด ไลแมน ก็เมื่อทุกคนต้องการให้สหรัฐฯ ถอนพวก
 ทหารอเมริกัน ก็ให้พวกมันออกไปเสีย ในส่วนที่เกี่ยวกับ
 นักธุรกิจอเมริกันแล้ว เราก็คงพอใจที่จะให้พวกมันไปเสีย
 เพราะนักธุรกิจต้องการประกอบธุรกิจ ถ้ามีอะไรเป็น
 อุปสรรคแล้วเราก็คงต้องขจัดมันให้ได้ และถ้าอุปสรรคประ
 การหนังก่อการมททหารอเมริกันในประเทศไทย และทหาร
 อเมริกันก็ไม่สามารถทำในสิ่งที่ส่งมาให้ทำได้อย่างมีประ
 สติภาพ ก็ควรจะให้พวกมันออกไป ซังก่อนนั้นแหละ มัน
 ก็เป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น

ผมอยู่ในฐานะที่จะต้องพูด ผมรู้ว่าผมแค้นเท่า
 หาเสีย เพราะว่ามันสะท้อนของคนไทยอย่างเช่นพวกนักทำ
 กิจกรรมนั้น คุณบอกคนไทยว่าเราผิดไม่ได้ เพราะว่ามัน
 ไม่ใช่วิถีของคนไทย คนไทยไม่มีคำว่า "โน" ในภาษาของ
 เขา วิถีการปฏิบัติของเขาไม่เหมือนกับของเราอย่างสิ้น
 เชิง ถ้าเขาไม่เห็นด้วยเขาก็จะแสดงความไม่เห็นด้วยใน
 ทำนองที่จะไม่ทำให้ผู้ที่เขาไม่เห็นด้วยเสียหน้า ซึ่งนักทำ
 ให้มันเสียเวลามากในการแก้ไขปัญหานั้น และนี่ก็เป็นสาเหตุ
 ที่ทำให้อะไรมันเกิดขึ้นเหลือเกินในเมืองไทย

จตุรัส คุณคิดว่ามันเป็นไปได้ไหมที่จะให้รูปโฉมของความ
 สัมพันธระหว่างผู้ให้กับผู้รับจะเปลี่ยนไป

เดวิด ไลแมน นักธุรกิจอเมริกันไม่เคยรู้สึกว่าเขาเป็นผู้ให้
 ประเทศไหนเลย ถ้าคุณคนลงไปใกล้ๆ คุณจะพบว่านัก
 ธุรกิจอเมริกัน หรือนักธุรกิจชาติอื่น ๆ ก็ตาม ต้องทำอะไร
 บางเพื่อที่จะให้สามารถประกอบธุรกิจกันได้ คุณก็จะพบ
 ว่าพวกเราไม่ได้อุปถัมภ์ประเทศไทยเลย เราเพียงมาอยู่ที่
 นและก็อยู่รอดเท่านั้น ถ้าหากว่าคนไทยมองเรื่องนั้นจากจุดของ

นักธุรกิจต่างชาติ แล้วจะเห็นว่านักธุรกิจต่างชาติไม่มี
 ความคิดว่าเป็นผู้อุปถัมภ์ประเทศไทยเลย

ถ้าประชาชนต้องการให้ทหารไป และคิดถึงผล
 กระทบของกองทัพที่ต่อวิถีชีวิตทางมวลของชน และ
 เศรษฐกิจแล้ว พวกเขาจะต้องมองเห็นได้ว่ามันจะมีปัญหา
 เกิดขึ้น รัฐบาลสหรัฐฯ เป็นผู้ว่าจ้างแรงงาน ที่จ้างคนทำ

งานมากที่สุดอันดับสองของประเทศนี้ รองลงมาจากรัฐ
 บาลไทย รัฐบาลอเมริกันจ้างคนงานที่ชำนาญงานมากมาย
 พวกเสมียน พวกฝ่ายจัดการและคนงานที่ไม่ชำนาญอะไร
 เลยอีก ทั้งที่จ้างประจำและจ้างเป็นสัญญาารวมกันแล้ว ผม
 ว่าประมาณแสน ถึงแสนห้าหมื่นคนที่เราจ้างประจำ และ
 อีกประมาณสองหมื่นที่ไม่ได้จ้างโดยตรง พวกที่ไม่ได้จ้าง
 โดยตรงผมหมายถึงที่จ้างผ่านทางสัญญาจ้างต่าง ๆ ก็มี
 ประมาณสองหมื่น ถึงแสนคน คงจะมีใครสักคนที่มีตัว
 เลขที่แน่นอน และอเมริกาซื้อของจากพื้นเมือง การชอน
 ก็จะหายไปด้วย ดังนั้นคุณจะต้องพบปัญหาการตกต่ำอย่าง
 มากมายของเศรษฐกิจในประเทศนี้ ทั้งในด้านจำนวนขาย
 การหมุนเงิน และคนว่างงานจำนวนมาก

เมื่อนำสิ่งนี้ไปถามพวกนักศึกษ "นักกิจกรรม"
 ก็จะได้คำตอบแบบง่าย ๆ ว่า "นั่นเป็นเรื่องของรัฐบาลไทย
 ที่จะต้องหางานให้คนงานเหล่านั้น" รัฐบาลไทยไม่สามารถ
 สร้างงานขึ้นมาจากอากาศได้ ทำไม่ได้แน่ ๆ ใครก็ทำไม่ได้
 และเมื่อคุณมีคนว่างงานมาก คุณก็จะยุ่งละทีนี้ ความยุ่ง
 ยากทางสังคมเพิ่มขึ้นจากความยุ่งยากทางเศรษฐกิจ เพราะ
 ว่าคนที่ว่างงานนั้นเป็นนักศึกษา นั่นเป็นสิ่งที่รัฐบาล
 ต้องการน้อยที่สุด แล้วทีนี้คุณจะทำอะไร คุณก็ต้องสร้าง
 บรรยากาศในภาคเอกชนให้ธุรกิจเข้าแทนที่ หรือพยายาม
 เข้ามาแทนที่ด้วยการเปิดโอกาสสำหรับงานทางด้านอุตสาหกรรม
 และเกษตรกรรม ซึ่งจะทำเช่นนั้นได้ก็ต้องสร้าง
 บรรยากาศให้ดีขึ้น แล้วเราจะเข้าร่วมเต็มตัว

จตุรัส คุณคิดว่าพวก "นักกิจกรรม" เป็นสาเหตุสำคัญของ
 ปัญหาหรือเปล่า

เดวิด ไลแมน ไม่ใช่ เป็นแต่พวกมันทำให้ปัญหาของคุณมา
 ให้เห็น

จตุรัส โดยส่วนตัวคุณกังวลในเรื่องความสัมพันธ์ไทย
 อเมริกันไหม

เดวิด ไลแมน มีซ้ ผมเป็นคนอเมริกัน เป็นคนอเมริกันที่
 มาทำธุรกิจในประเทศไทย และก็ยังเป็นประธานหอการค้า
 อเมริกันอีกด้วย ผมไม่อาจแยกตัวเองออกจากงานได้อย่าง
 สิ้นเชิง เพื่อที่จะวิเคราะห์หอกสวนหนึ่งได้ เพราะว่าทั้งสอง
 ส่วนมันซ้อนกัน ในฐานะที่เป็นเอกเทศผมมีโอกาสเสียหลาย
 มากกว่าพวกที่กำกับบริษัทนานาชาติ ซึ่งอาจจะไปทอน
 หรือทำงานกับบริษัทนานาชาติอื่น ๆ ได้

ผมคงสรุปเหมือนกับที่ผมพูดกับเพื่อนของผมเมื่อ
 วันก่อนว่า ประเทศไทยนั้นคือสวรรค์ มีอะไรดีตั้งมากมายก่าย
 กองที่อาจจะทำได้ในประเทศไทย มีตั้งหลายอย่างที่จะ
 พัฒนาให้เจริญต่อไปได้ มันเป็นสวรรค์ ที่เรารัดคอกกอน
 บางคนกำลังจะระเบิดมันเสีย พวกเราทั้งหมดก็เพียงนั่งอก
 สิ้นขวัญแขวนเท่านั้น

เสียงจากอดีต “ใช่ มันต้องสู้กันอย่างหัวชนฝา”

ท่านสุภาพบุรุษ ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มาแสดงสุนทรพจน์ต่อท่านทั้งหลายในวันนี้ ไม่บ่อยนักที่เราจะได้รับเชิญให้มาพูดกับผู้ฟังซึ่งประชาสามารถและประสบความสำเร็จเช่นท่าน ข้าพเจ้าเองรู้สึกเป็นบุญคุณอย่างยิ่งที่ได้รับโอกาส

เมื่อได้รับคำเชื้อเชิญจากท่าน นายพลพาทริชให้มากล่าวสุนทรพจน์ต่อพวกท่าน ในระยะที่ท่านมาพำนักอยู่ชั่วคราวในประเทศไทย ข้าพเจ้านั้นที่แรกก็คิดว่าเกียรติเช่นนั้นไม่อยู่ในข่ายที่ข้าพเจ้าจะรับได้ ท่านได้มาเอเชยอากเนย์ครั้งนักเพื่อที่จะได้สัมผัสและเรียนรู้ถึงปัญหาและภาวะของซีกโลกแถบนี้ แต่ตัวข้าพเจ้านั้นทำงานซึ่งเกี่ยวกับการต่างประเทศเสียเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นที่แรกข้าพเจ้าก็คิดว่าสุนทรพจน์ของข้าพเจ้าคงไม่ช่วยเพิ่มพูนการค้นหาคำความจริงของพวกท่านได้แต่อย่างใด

แต่ข้าพเจ้าก็มานึกคิดว่า ในการพบปะกันเช่นนั้น ในห้องที่ปิดประตูแน่นหนา และเป็นเรื่องลับเฉพาะเช่นนั้น เราจะสามารถพูดกันถึงหลายๆเรื่องได้ ปัจจุบันนี้มีปัญหาอย่างหนึ่งเกิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งก็เป็นปัญหาเช่นเดียวกับปัญหาของประเทศอื่นๆในเอเชีย ปัญหาดังกล่าวนี้มีผลร้ายต่อความสัมพันธ์ระหว่างเรากับประเทศสหรัฐอเมริกา มากจนทุกที มันเป็นปัญหาที่ทวงชนเท่าไรก็จะยังคงคุกคามความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกาและ

ระหว่างสหรัฐอเมริกาประเทศสัมพันธ์มิตรอื่นๆในเอเชียยิ่งขึ้น โดยที่ท่านจะให้อนุญาตและให้ความสนใจ วันนั้นเราจะมาพูดถึงปัญหานี้ อย่างขวนผ่าซากกัน

ปัจจุบันนี้ ความจริงที่ว่าได้มีการจัดตั้งองค์การต่อต้านสหรัฐอเมริกาต่อต้านความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกา และต่อต้านการเป็นผู้นำของสหรัฐอเมริกา กำลังเติบโตขึ้นทั้งทางปริมาณและความหยาบช้ำ สหรัฐอเมริกา กำลังถูกกล่าวหาอย่างสาหัสเสียทีเสียว่าเป็นต้นเหตุแห่งความเลวร้ายทุกอย่างที่เกิดขึ้นในโลกนี้ สหรัฐอเมริกาถูกกล่าวหาว่าต้องการเอาเพื่อนของตนเป็นทาส เป็นผู้คัดเกาหล้อออกเป็นสองประเทศ เป็นผู้ออกให้เงินจวกับจีนแดงชน องค์กร สปอ. นั้นเล็กก็ถูกกล่าวหาว่า เป็นเพียงเครื่องมือของสหรัฐอเมริกาเท่านั้น ชาติตากล่องใหญ่หลังไหลออกมาเพราะประเทศไทยไม่ยอมรับรองจีนแดง ส่วนประกอบที่ประกอบอยู่ในเสียงตะโกนโหวกเหวกเหล่านี้ ก็คือเสียงร่ำลือที่ว่า “เราต้องเป็นกลาง”

ข้าพเจ้าขอให้ความมั่นใจต่อมิตรของข้าพเจ้า ณ ที่นี้ว่า นเป็นปัญหาหนักอกรัฐบาลของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นมิตรและพันธมิตรที่เข้มแข็งของสหรัฐอเมริกาที่กำลังถูกโจมตีจากกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งปฏิบัติการร่วมกันอย่างเหนียวแน่น มุ่งองค์กรที่มีเงินมาก มีหนังสือพิมพ์ มนัการเมอง และมีนักพูดปลุกกระดมมวลชน ที่เข้าข้างคอมมิวนิสต์ คอยตอดกระแนะกระแหนเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล คอยเขียน

บทบรรณาธิการที่บิดเบือน และทาสคำสัสมภาษาณ์ รัฐบาลถูกพวกเหล่านี้กดดันจนแสนที่จะทนต่อการบิดเบือนนโยบายของรัฐบาลอยู่ต่อไปได้อีกแล้ว นโยบายของทฤษฎีศาสตร์ ‘แยกแล้วกระทบ’ อันเก่าแก่น กำลังถูกนำมาใช้อย่างมผลสำเร็จ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกำลังถูกบั่นหัวให้ซัดกันเอง ข้าราชการคนหนึ่งจะได้รับการชมเชยอีกคนหนึ่งจะถูกเหยียดหยาม ถึงแม้ว่าเราจะรู้วิธีการเช่นนี้ก็ตาม ว่าเขาทำกันเพื่อจุดมุ่งหมายอะไร แต่เราก็จักต้องคำนึงว่า เรากำลังมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ และมนุษย์นั้นมัจจอ่อน น้อยคนนักที่จะสามารถต้านทานแรงกดดันที่ทำลายจิตใจ ท่านท่านแรงกดดันของเสียงประชาชน เมล็ดแห่งความสงสัยเริ่มออกราก ความไม่เชื่อถือเริ่มแผ่ขยายออกไป ความขัดแย้งความอิจฉาริชยาปรากฏขึ้น และในที่สุดกลุ่มผู้มอำนาจก็จะแตกแยกออกจากกันและพังทลายลง และแล้วฝ่ายข้าศึกก็จะประสบชัยชนะ

ปัญหาที่ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวถึงกับพวกท่านในวันนี้ก็คือ ทำไมเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่เป็นพันธมิตรกับสหรัฐอเมริกา จะต้องยืนหยัดอยู่แต่ผู้เดียว ที่จะต้านทานการโจมตีของคอมมิวนิสต์ต่อสหรัฐอเมริกา กระนั้นหรือนมมันสงคราม... ศัตรูของอเมริกาก็คือศัตรูของเรา... โดยเช่นเดียวกัน ศัตรูของเราคือศัตรูของอเมริกา เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของเรา กำลังยืนอยู่อย่างโดดเดี่ยวในแนวยิงของข้าศึกด้วยมือเปล่า เขากำลังต่อสู้กับข้าศึกซึ่งเงินสนามรบ ที่ได้รับการฝึกใน

เรื่องวินัยและยุทธศาสตร์ของสงครามจิตวิทยาเป็นอย่างดี ข้าพเจ้าขอพูดว่า ทำไมเขาต้องสัศกกรังนองอย่างโดดเดี่ยว สหรัฐอเมริกาหายไปไหนเสีย

สักวันหนึ่งกองทัพแดงที่มีอาวุธเต็มอัตราจะบุกเข้ามาในประเทศของเราจากทางตอนเหนือ ข้าพเจ้าแน่ใจว่าทหารสหรัฐจะทำการรบเคียงบ่าเคียงไหล่กับทหารของเราภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง คำถามที่ว่าเรามีสวรรคภาพที่จะบ่งกันตัวเราเองอย่างโดดเดี่ยวได้หรือไม่นั้น ย่อมไม่มี เพราะว่าในสถานการณ์ของสงครามร้อนนั้น แนวทางการปฏิบัติการย่อมเป็นที่รู้กันโดยแล้วทุก ๆ คน

แต่ทำไมเล่าเราถึงถูกทอดทิ้งให้รบในสงครามเช่นอย่างโดดเดี่ยว ฝ่ายข้าศึกนั้นกำลังต่อกรกับเราด้วยพลพรรคที่มีเงินมากมาย ซึ่งได้รับการฝึกมาอย่างดี ได้แทรกซึมเข้าไปในหนังสือพิมพ์ โรงเรียน และรัฐสภาของเรา แต่สหรัฐก็ถึงหวังว่า เจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยเพียงหยิบมือเดียวที่รู้เรื่องดี จะช่วยรักษาแนวรบนั่น ด่านกำลังรบใต้ดินของข้าศึก ปกป้องรักษาไทยไว้ให้อยู่ในค่ายเสรีได้ต่อไป แต่ความจริงมีอยู่ว่า เราจะทำสงครามไม่ได้ แม้แต่สงครามเย็นที่จะบ่งกันตัวเราเอง โดยไม่มีกำลังทหาร เราต้องการความช่วยเหลือ

ท่านทั้งหลายก็จะถามว่า “เราจะช่วยท่านได้อย่างไร” “สหรัฐอเมริกาจะช่วยรบด้านสงครามแทรกซึมได้อย่างไร”

ก่อนที่เราจะตอบคำถามดังกล่าว ขอให้เรามาดูสถานการณ์ที่กำลังมีอยู่ในปัจจุบันกันให้เสียก่อนว่าเป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้เข้าใจให้แน่ว่าเราจะต้องทำอะไร เราจะต้องรู้ว่าได้มีการทำอะไรไปแล้วโดยฝ่ายคอมมิวนิสต์บ้าง ทำไมหลังจากที่ได้มีการเปิดโปงความโหดร้ายและ

ทารุณของฝ่ายคอมมิวนิสต์ แล้วฝ่ายคอมมิวนิสต์จึงยังสามารถระดมพลพรรคยิวได้อีก คำตอบก็คือ คอมมิวนิสต์กำลังบ่อนทำลายโลกเสรีอยู่ไม่ใช่อุดมการณ์ แต่เป็นขบวนการที่เลวร้าย มันเป็นเกมโปรริสจับขโมยทหารหาญสำหรับผู้หมดหวังในชีวิต ได้กลุ่มร่างของตนในคำพูดและคำขวัญที่สวยหรู มันคือขบวนการแห่งการทำลายล้าง เพราะเหตุนี้แหละที่การระดมพลพรรคของฝ่ายคอมมิวนิสต์จึงประสบความสำเร็จ มันเป็นการปฏิบัติงานที่ทนทนและหิวหิวแต่ก่อให้เกิดความเกลียดชัง ความพินาจนิบหายแก่โลก วิธิการนเพื่อนมนุษย์ของเราบางคนชอบมาก ว่ากันแล้ว เรื่องลับๆล่อๆและชีวิตใต้ดินที่ตนเดิน มนุษย์ทุกคนชอบทั้งนั้น เราจะต้องเข้าใจเสียที่ว่า เราไม่ได้กำลังต่อสู้กับอุดมการณ์ แต่เรากำลังสู้กับกำลังใต้ดินที่มีความมุ่งหมายที่จะทำลาย และเป้าหมายของพวกมันก็คือ ‘เรา’ ที่กรุงเทพฯนี่ ซึ่งพวกใต้ดินดังกล่าวกำลังใช้นโยบายยุทธศาสตร์เช่นเดียวกับที่ไซในทอนๆ

รัฐบาลได้ยกเลิกกฎข้อบังคับบางอย่างที่บ่งกันการก่อความวุ่นวาย และปลดกระดุมมวลชนของพวกที่ชอบก่อความวุ่นวาย กรุงเทพฯจึงพรั่งพร้อมด้วยเสียงระโกลนแด่รัฐบาลที่สนามหลวง ข้าพเจ้าเองได้เฝ้าดูเหตุการณ์ที่สนามหลวงด้วยความสนใจ

โดยเฉพาะวิธีการของนักพูดและแก๊งของพวกนี้ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อฝูงชนใดกล่าวที่จะเถียงคนพูดซึ่งเข้าข้างคอมมิวนิสต์ เขาจะถูกล้อมกรอบด้วย ‘ประชาชน’ ที่โกรธแค้น กลุ่มคนกลุ่มนั้นก็แค่ความเข้าใจผิดของคนผู้นั้นด้วยการรุมกระแทก ถึงแม้ว่าจะมีตำรวจคอยคุมสถานการณ์อยู่ก็ตาม และโดยวิธีนั้นเอง ที่พวกเขาได้ยึดยึดยึดความรู้สึกต่อต้านอเมริกันให้แก่ประชาชน และในทอนๆ ก็กำลังเกิดเหตุการณ์เช่นนี้อยู่เช่นกัน

เพื่อที่จะเข้าควบคุมหนังสือพิมพ์และโรงเรียน เอเยนต์ของพวกเขาได้ใช้อาวุธทุกชนิดในการเข้าแทรกซึม ไม่ว่าจะเป็นการแทรกซึมทางจิตใจ และการใช้วิธีคุกคาม เมื่อสองปีก่อนเอง หนังสือพิมพ์พหุภาษาไทยและจีน ได้ต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างเต็มที่ แต่เดี๋ยวนี้ต่างพรวสวดพร้อมๆกันว่า ‘เราต้องเป็นกลาง’ ไทยจะต้องถอนตัวออกจากองค์การสโป. ไทยจะต้องรับรองเงินแดง ไทยจะต้องปลดปล่อยตัวเองจากการเป็นทาสของสหรัฐอเมริกา และยิ่งบอกผู้อ่านอีกว่า ทำไมไทยจึงต้องเป็นเช่นนั้นและอย่างไร ถ้าหากว่าสหรัฐอเมริกาได้ทำสงครามจิตวิทยาต่อไป และเพิ่มขยายมากขึ้นเพื่อต่อต้านการบ่อนทำลายของคอมมิวนิสต์ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีและเดี๋ยวนี้คงไม่เกิดขึ้น

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ นักหนังสือพิมพ์ และแม่แต่ผู้ลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ จะต่อต้านแรงกดดันของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ถ้าหากพวกเขาเห็นว่าเขามองว่าการต่อต้านคอมมิวนิสต์ที่ยิ่งใหญ่คอยช่วยเขาอยู่ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เพียงหยิบมือเดียวไม่สามารถที่จะต้านทานพวกไคคินท์ที่มีการจัดองค์การอย่างแข็งขัน และมีพลังอย่างพวกคอมมิวนิสต์ได้ โดยไม่มีความช่วยเหลือ

แม่แต่ในโรงเรียน และมหาวิทยาลัยของเรา ก็ถูกแทรกซึมแล้ว มีเหตุบอกว่าจะมีการก่อหวอดที่จะก่อความไม่สงบขึ้นภายในรั้วมหาวิทยาลัย การเดินขบวนของนักศึกษาที่เริ่มมีขึ้น สถานการณ์เหล่านี้เป็นดัชนีวัดชนิดหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นระดับการเข้าควบคุมของพวกแดง ในขณะที่เราไม่มีโครงการที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ที่ชัดเจน เมื่อข้าพเจ้าพูดถึง 'โครงการที่ชัดเจน' ข้าพเจ้าหมายความว่าโครงการที่สามารถต่อสู้กับโครงการที่แข่งขันของพวกเขาได้จนได้สำเร็จ

ทนกันมาถึงปัญหาที่ว่า 'เราจะต่อสู้กับพวกไคคินท์ผู้ผิดกฎหมายนั้นได้อย่างไรกัน' ก็อีกนั่นแหละ ข้าพเจ้าขอพูดว่า 'นั่นมันเป็นเรื่องธรรมดา เราจะต่อสู้กันอย่างไรในสงคราม' ถ้าข้าศึกใช้ปืนใหญ่ เราก็คงต้องใช้ปืนใหญ่ด้วย ถ้าข้าศึกใช้แก๊ซพิษ เราก็คงต้องใช้แก๊ซพิษด้วย ในสงครามลักษณะนี้ ถ้าข้าศึกใช้แผนลับ สร้างเรื่องวุ่นวายขึ้น ด้วยการทำลายล้างอย่างลับๆ แบบหนังสือสายลับนั้นก็สืบทันตามอ่านกันทั้งหลาย แล้วเราควรจะทำอย่างไร เราก็คงสู้กับเขาด้วยวิธีการอย่างเดียวกับที่เขาใช้สู้กับเรานั่นเองที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการต่อสู้กับอเมริกาเท่านั้นที่จะสามารถและควรที่จะเข้ามาแทนที่ซึ่งกันและกันได้อย่างปลอดภัย

สหรัฐอเมริกาควรช่วยเราเลือกคนของเรา และฝึกปรือพวกเขา ทั้ง

ในด้านศิลปะและยุทธวิธีของสงครามจิตวิทยา ยุทธวิธีหน่วยคอมมานโด การบ่อนทำลาย ผักยโค และเทคนิคการสร้างความปั่นป่วน เทคนิคการสลายการชุมนุมในที่สาธารณะ การเปลี่ยนความคิดเห็นมวลชน การแทรกซึมและเข้าไปแบ่งแยก การให้ก่อแคว้นและโจมตีผู้อภิปรายในที่สาธารณะติดต่อกันอย่างไม่ลดละ

การให้ก่อแคว้นอาจจะดูเหมือนกับว่าเป็นส่วนที่ไม่สู้จะสำคัญนักในแผนของการฝักอปรวม แต่ประสิทธิภาพของมันในการต่อต้านฝ่ายแดงนั้น ได้แสดงให้เห็นแล้วในบทความบทหนึ่งในวารสาร *รีดเดอร์สไดเจสท์* เมื่อหลายปีก่อน บทความชิ้นนั้นบรรยายไว้ว่า เซลยชาวอเมริกันนี้โกรธในประเทศเกาหลีใช้ลูกไม้อย่างไรที่จะโจมตีพวก 'นักกลางสมอง' คอมมิวนิสต์ อย่างไม่ลดละ ด้วยการเข้าห้องเรียนสาย ล้มทับกันตอนหาหนทาง แกล้งไอ ไปห้องน้าบ่อยๆ และใช้วิธีตะโกนว่า "พวกตั้งอีกหน่อยเราไม่ได้อิน" อะไรเหล่านั้น เป็นต้น

ข้าพเจ้ามองเห็นแนวทางการทำสงครามกับคอมมิวนิสต์ด้วยวิธีการที่ว่าๆ ดังนี้ เมื่อเด็กของเราสำเร็จการฝึกอย่างเข้มข้นทางด้านสงครามจิตวิทยาแล้ว ก็จะถูกส่งเข้าไปในหน่วยก่อวินาศกรรม ซึ่งเป็นหน่วยลับและทำงานใต้ดิน โดยมีจุดมุ่งหมายในการก่อแคว้นและทำลายการเข้ามาของคอมมิวนิสต์ในสังคมเรา กลุ่มเหล่านี้ หลายๆ กลุ่มทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้องกับกองทหาร จะได้รับมอบหมายให้เข้าไปปลดปล่อยหนังสือพิมพ์ ส่วนหน่วยอื่นๆ ก็จะแทรกซึมเข้าไปตามโรงเรียน และยังจะมีอีกหลายๆ หน่วยที่มุ่งหน้าไปตามร้านค้าแพ่งของชาวจีน และจะมีหน่วยระดับสูงของพวกนักพูดนักอภิปราย นักให้ก่อแคว้น และนักเลงหัวไม้ที่จะไปยึดห้องสนามหลวง

ท่านสภาพบุรุษทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่า ข้าพเจ้ารู้สึกจิตใจของประชาชนของข้าพเจ้าดี ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ว่านักพูดนักอภิปรายคนไหนจะล้าลึกในลัทธิคอมมิวนิสต์และยุทธวิธีอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าเขาจะว่าเป็นคนกระตือรือร้นมากอย่างไรก็ตาม เขาก็ไม่อาจทนต่อการเยาะหยันให้ได้อย่าง การโจมตีต่อต้านด้วยนมือของหน่วยก่อวินาศกรรม เหตุเหมือนกันว่า เป็นประชาชนส่วนรวมที่พร้อมใจกันลุกขึ้นมา เขาจะทนภาวะเช่นนั้นได้ ไม่เกินสองหรือสามครั้ง เราต้องต่อสู้แผนยุทธศาสตร์ด้วยแผนยุทธศาสตร์ พวกคอมมิวนิสต์ใช้นักปลุกระดม และอันธพาล เราก็จะใช้นักให้ก่อแคว้น นักปลุกระดม และอันธพาลด้วย ถ้าคนของเราเข้าไปปะปนอยู่ที่ห้องสนามหลวงเพื่อที่จะคัดค้านข้อความของนักพูดนิยมฝ่ายแดง และคนอันธก๊วยสืบสามสืบคนทั้งหลายจะเป็นประชาชน ตะโกนสนับสนุน ก็จะทำให้การชุมนุมครั้งนั้นกลายเป็นการทะเลาะกันอย่างเถือก หรืออยู่ในสภาพปั่นป่วนไม่แน่นอน คุณก็แน่ใจได้โดยที่เดียวว่าฝูงชนจะหายกลับบ้านไปหมด เพราะคนไทยที่ไปชุมนุมฟังอภิปรายมักไม่ชอบความรุนแรง พวกคอมมิวนิสต์ที่สนามหลวงก็จะหายไปภายในช่วงระยะเวลาเพียงหกเดือน ถ้าเราสามารถวางแผนงานได้อย่างใกล้ชิดเคียงกับความจริง

ทนกันมาถึงเรื่องหนังสือพิมพ์ ฝ่ายแดงก้าวหน้าไปอย่างมากมาย เพราะว่าพวกเขาอมใช้ทุกวิถีทางที่จะควบคุม คุณจะได้ยินคำถามว่า "ถ้าพวกฝ่ายแดงสามารถควบคุมหนังสือพิมพ์ได้ด้วยการขู่บังคับ การคิดสินบน และการชอกกินขงๆ หนา ได้แล้วทำไมสหรัฐอเมริกาจึงจะไม่สนับสนุนหนังสือพิมพ์ที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ อย่างน้อยชนชั้นกลางฉบับใน

กรุงเทพฯ 'ข้างอ่อน และข้างกึ่ง' คำ
ถามนั้นจะได้ยินครั้งแล้วครั้งเล่าใน
ประเทศเอเซียอาคเนย์

ในสงครามต่อต้านคอมมิวนิสต์
ข้าพเจ้าเองจะไม่ลังเลใจเลยที่จะใช้
ยุทธวิธีของคอมมิวนิสต์เอง ข้าพเจ้า
'ยอมที่จะกระทำทุกอย่าง' เพื่อที่จะ
ให้หนังสือพิมพ์ของเราปลอดภัยจาก
การครอบงำของคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้า
'ยอมที่จะกระทำทุกอย่าง' เพื่อที่จะ
กำจัดหน่วยของคอมมิวนิสต์ออกจาก
โรงเรียนของเรา

ข้าพเจ้า 'ยอมที่จะกระทำทุกอย่าง'
เพื่อที่จะกวาดร่องรอยของการครอบ
งำทุกชนิดของคอมมิวนิสต์ในประ
เทศของข้าพเจ้า ออกทงจะเต็มใจที่จะ
จัดเอาเล่ห์กลและวิธีการสกปรกต่าง ๆ
ของสงครามจิตวิทยาขึ้นมาเพื่อที่จะ
เอาชนะศัตรูตัวนี้ แต่ข้าพเจ้าในฐานะ
ที่เป็นข้าราชการของรัฐบาลที่พูด
ต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างเปิดเผย จะ
สามารถต่อต้านงานใต้ดินของคอม
มิวนิสต์ให้เป็นผลสำเร็จ ได้เพียงเล็ก
น้อยเท่านั้น คำพูดของข้าพเจ้าอาจ
จะทำให้เขากลัวได้ชั่วขณะหนึ่ง แต่
ข้าพเจ้าไม่สามารถจะคิดว่าพวกเขาจะ
ได้ การปราบปรามโดยกฎหมายเป็น
แต่เพียงทำให้ไฟมันลุกโชนขึ้นอีก
เท่านั้น 'วิถีทางเดียวเท่านั้น' ที่เรา
จะสู้กับมหาภัยอันนี้ และเอาชนะมัน
ได้ นั่นคือต้องต่อสู้มันด้วยวิธีใต้ดิน
การต่อต้านคอมมิวนิสต์ทุกชนิด จะ
ต้องทำให้ดูเสมือนหนึ่งว่า มันมาจาก
ประชาชน กิจกรรมทุกชนิดที่ต่อต้าน
พวกแดงและการโฆษณาชวนเชื่อของ
พวกเขา 'ต้อง' แสดงว่ามันเกิดขึ้นโดย
ตัวเอง จากประชาชนที่เป็นพื้นฐาน
หน่วยก่อวินาศกรรมของเราซึ่งทำ
งานกันอย่างเงียบ ๆ และไม่รู้จักหยุด
หย่อน จะปรากฏตัวเหมือนกบฏว่าเป็น
ประชาชนธรรมดา เขาจะมีความ
กล้าหาญมากขึ้น เมื่อเขาขึ้นอยู่กับ
ชนเหมือนกบฏเป็นผู้ ในฐานะ 'ประ
จตุรัส ๓๔'

ชาชนที่ไม่พอใจ' ซึ่งเข้าร่วมลอบนัก
พูดฝ่ายแดง ความกล้าหาญของพวกเขา
เขาจะเป็นกำลังใจและจุดเพลิงให้แก่
ชุมชนในฐานะที่เป็นหน่วยคอมมาน
โดใต้ดินในเวลาสงคราม ซึ่งโดย
ความเด็ดขาดของหน่วยแทนที่
จะกวาดล้างศัตรูได้ และ 'เขาก็จะ
กวาดล้างศัตรู'

ข้าพเจ้าได้รับการบอกกล่าวว่า
มองการณ์ซึ่งมีเงินนับล้านดอลลาร์
ในวอชิงตัน ดี.ซี. ซึ่งองค์การยังคง
มีอยู่เพื่อวัตถุประสงค์ในการต่อต้าน
คอมมิวนิสต์สากล ถ้าข้าพเจ้าเป็น
หัวหน้าองค์การเหล่านั้น ซึ่งรู้เห็น
ลัทธิที่น่ากลัวไปทั่วโลกที่กำลังโจมตี
สหรัฐอเมริกาอยู่ในขณะนี้ ข้าพเจ้า
จะตัดสินใจในข้อสรุปซึ่งยังลังเลใจ
กันอยู่ว่า องค์การของข้าพเจ้าประสบ
ความล้มเหลวในหน้าที่ แต่น่าเสีย
ดายที่ตำแหน่งดังกล่าวมิได้เป็นของ
ข้าพเจ้า ข้อสรุปของข้าพเจ้าจึงเป็น
เพียงข้อสรุปของพันธมิตรทั้งหลายที่
กำลังจะล้มอยู่ทั่วโลก

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว มันดูประ
หนึ่งว่าการต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ของ
สหรัฐอเมริกา ในส่วนที่เกี่ยวกับการ
ต่อสู้ระดับโลก นั้นได้มองข้ามการ
ต่อสู้ระดับท้องถิ่นไป การข่าวจะใช้
สงครามระเบิดไฮโดรเจนนั้นไม่อาจ
จะหยุดยั้งการบ่อนทำลายของคอมมิ
วนิสต์ในประเทศไทยได้ การเผยแพร่
เรื่องสงครามระดับโลกของสำนัก
ข่าวสารอเมริกัน ก็จะไม่สามารถหยุด
ยั้งการรุกรานของคอมมิวนิสต์ในเอ
เซียได้เช่นกัน การสับข่าวความลับ
ทั่วโลกไม่ได้กลบเสียงตะโกนก้อง
ของการต่อต้านสหรัฐอเมริกาทางใต้
ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ก็เพราะว่าสง
ครามนั้นจะตัดสินกันด้วยลมปาก ตัด
สินกันบนท้องถนน ในโรงเรียน ใน
ร้านค้าแฟ ในวัดวาอาราม ในหน้า
หนังสือพิมพ์ ในห้องประชุม ซึ่งส่วน
ใหญ่มั่นต่อสู้กัน ใช้ มันต่อสู้กัน

อย่างหัวชนฝา สู้กันแบบประจัน
บาน และทำให้เป็นการต่อสู้แบบที่
ดูเหมือนว่ามาจากประชาชน

คุณอาจจะกำลังคิดว่า "ก็เมื่อ
คุณรู้ว่าควรทำอะไรแล้ว ก็ทำไม
ไม่เริ่มทำเสียเลยละ" ข้าพเจ้าขอ
ยืนยันว่า เราต้องการทำ เรามั่น
และความกล้าหาญพอ แต่สิ่งที่เรา
ขาดก็คือวิธีการดำเนินงาน และเงิน
ทหารในหน่วยวินาศกรรมลับของเรา
จะต้องได้รับการฝึกฝนจากผู้เชี่ยวชาญ
การทำสงครามจิตวิทยา พวกเขา
จะต้องได้รับการฝึกปรือทางวินัย
ทางความคิด และมุ่งมั่นที่จะควา
ศัตรูลงด้วยวิธีการของศัตรูเอง พวกเขา
ใต้ดินฝ่ายแดงใช้เงินกว่าสถาบันและ
สังคมของเรา เราต้องใช้เงินต่อสู้
และทำลายพวกใต้ดินกลุ่มนี้ ให้
เครื่องมอแก่เราเถิด แล้วเราจะทำ
งานของเราเอง

ประเทศไทยเป็นประเทศเล็ก
แต่ด้วยความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริ
กา ประเทศเล็กๆ อย่างสามารถ
เปลี่ยนกึ่งให้เป็นปลาฉลามได้ ซึ่งจะ
เป็นตัวที่กินปลาหมึกยักษ์ สิ่งที่เรา
ทำกันในประเทศไทยอาจจะนำไปทำ
ในประเทศอื่นๆ ได้ทั่วโลก เพราะ
ว่าทุกๆ ประเทศจะมีผู้ที่มีความตั้งใจ
และกล้าหาญพอที่จะขจัดทรราชหฤ
โหด แต่ทว่าอย่าปล่อยให้เรากลับไป
ในสนามรบมือเปล่า ให้เครื่องมือเรา
และฝึกปรือเรา แล้วเราจะเข้าสู่ใน
สงครามนั้นจนกว่าจะชนะ!

ขอจบสุนทรพจน์ของ ฯพณฯ
รักษ บันยารชุน ผู้ซึ่งเป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ 'ใน
สมัยของรัฐบาล ฯพณฯ จอมพล ป.
พิบูลสงคราม ซึ่งได้แสดงต่อคณะ
ของมหาวิทยาลัยสภาความมั่นคงแห่ง
สหรัฐอเมริกา ณ โรงแรมเอราวัณ
กรุงเทพฯ เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม
ค.ศ. พุทธศักราช ๒๕๐๐

บรรยากาศ

ทางการเมืองระยะนั้น

บรรยากาศทางการเมืองของประเทศไทยในระยะนั้น ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูง เริ่มตั้งแต่ปี ๒๔๘๘ รัฐบาลจอมพล ป. ได้ยอมให้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นได้ มีการสนับสนุนให้มีการ "ไฮด์ปาร์ก" ตามแบบอย่างตะวันตก โดยที่จอมพล ป. คาดหวังว่า จะก่อให้เกิดความชื่นชมในความใจกว้างของเขา และเกิดสปีริตประชาธิปไตย

จอมพล ป. กำลังปราศรัยกับนักศึกษา

ปี ๒๔๘๘ สหพันธ์กรรมกรมีการเคลื่อนไหวเรียกร้องกฎหมายคุ้มครองแรงงาน การปล่อยนักโทษการเมืองเพื่อลดองงาน ๒๕ พุทธศตวรรษ ประกอบกับการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๐๐ ทำให้พรรคการเมืองฝ่ายซ้ายเกิดขึ้นหลายพรรค เช่น พรรคเสรีธรรม พรรคสังคมนิยมไทย ฯลฯ อันทำให้มีความร่วมมือกันในรูปแบบของแนวร่วมสังคมนิยมกันมากขึ้น หนังสือพิมพ์กิตติพิมพ์ทั้งข่าวและบทความที่โจมตีรัฐบาลอย่างมากมาย

การใช้ไฮด์ปาร์กที่สนามหลวง การหาเสียงของพรรคการเมืองฝ่ายซ้าย การเคลื่อนไหวของกลุ่มคนงานกรรมกร (๑ พ.ค. ๒๕๐๐ ม็งานฉลองวันกรรมกรอย่างยิ่งใหญ่ มีคำขวัญว่า "กรรมกรทั่วโลกจงสามัคคีกัน") มีทิศทางร่วมไปในแง่ของการประณามการแทรกแซงของอเมริกัน และโจมตีนโยบายขยออเมริกันของรัฐบาลอย่างรุนแรง การเคลื่อนไหวเหล่านี้ถูกพิจารณาจากรัฐบาลว่าเป็นการกระทำของฝ่ายคอมมิวนิสต์ และเริ่มหาทางปราบปราม

ภายหลังการเลือกตั้งในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ รัฐบาลจอมพล ป. โดยพรรคเสรีธรรมนำคึกคัก ซึ่งได้ที่นั่งมากที่สุดในสภา ก็เริ่มมาตรการหยุดยั้งการโจมตีรัฐบาลด้วยการส่งตำรวจลับเข้าแทรกแซงการชุมนุมไฮด์ปาร์ก จนในที่สุดก็มีคำสั่งห้ามการชุมนุมโดยขอร้องเพื่อรักษาความสงบ เริ่มกวาดจับนักการเมืองฝ่ายซ้ายบางคน ที่เดินทางกลับจากจีนแผ่นดินใหญ่ รวมทั้งนักหนังสือพิมพ์ที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอย่างรุนแรง ด้วยข้ออ้าง "เพื่อรักษาความสงบ" เช่นเคย รัฐบาลจอมพล ป. ได้ก่อให้เกิดความเกลียดชังอย่างสูงขึ้นในหมู่ประชาชนเรื่อยๆ ขณะนั้นพลเอกสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหารบกสามารถจับจุดความต้องการของมหาชนบางประการได้ถูก จึงเริ่มสร้างความนิยมให้ตัวเอง ในคราวที่เลือกตั้งหา ๒,๐๐๐ คน เดินขบวนคัดค้านการเลือกตั้งสกปรก พลเอกสฤษดิ์ได้แสดงความสนับสนุนการคัดค้านอย่างเปิดเผย และต่อมาพลเอกสฤษดิ์ได้ขอลาออกจากการร่วมรัฐบาลของจอมพล ป. พร้อมทั้งพรรคพวก เพราะมั่นใจในบารมีที่กำลังเพิ่มสูงขึ้นของตน จนในที่สุด พลเอกสฤษดิ์ก็ทำการรัฐประหารขึ้นอย่างง่ายด้วยเหตุผล

ว่า เพื่อให้บ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้น

สหรัฐอเมริกา ซึ่งเคยหนุนรัฐบาลจอมพล ป. มาตลอด เพราะพอใจในลักษณะต่อต้านคอมมิวนิสต์ของจอมพล ป. โดยให้เงินช่วยเหลือในโครงการพัฒนาภาคอีสานของไทย เมื่อกว่าปี ๒๕๐๐ เป็นจำนวน ๓๐๐ ล้านบาท โครงการส่งทหารไทยไปรบในเกาหลีอีก ๑๕๐ ล้านบาท ใช้สิทธิพลเมืองการค้า สปอ. ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ไทยมากเป็นพิเศษ ทั้งหมดนี้เป็นรางวัลสำหรับความดีความชอบของการต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างเข้มแข็ง มาบัดนี้สหรัฐอเมริกาได้มองเห็นตัวบุคคลสำคัญคนใหม่ที่จะควรแก่การสนับสนุนแทนจอมพล ป. ขณะที่พลเอกสฤษดิ์ไปรักษาตัวที่วอชิงตันเป็นเวลาประมาณครึ่งปี ในระหว่างเดือนมกราคมถึงมิถุนายน ๒๕๐๑ จึงได้มีโอกาสเข้าพบไอเซนฮาวร์ในฐานะแขกของประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา และจากนั้นเบนต้นมา สหรัฐฯ ก็ให้ความสนับสนุนแก่พลเอกสฤษดิ์เป็นอย่างดีตลอดมา

เพื่อเป็นการกำจัดการเคลื่อนไหวของฝ่ายซ้ายในขณะนั้น ให้ราบคาบ พลเอกสฤษดิ์จึงทำการรัฐประหารอีกครั้งหนึ่งในเดือนตุลาคม ๒๕๐๑ การรัฐประหารคราวนี้เปิดโอกาสให้พลเอกสฤษดิ์กวาดนักการเมือง นักเคลื่อนไหว นักหนังสือพิมพ์ และผู้นิยมฝ่ายซ้ายครั้งใหญ่ที่สุดและจากนั้นมาพลเอกสฤษดิ์ก็เริ่มศรัทธาพัฒนาประเทศทางเศรษฐกิจครั้งใหม่ ไทพาร์ตามความคลั่งใจที่ได้มาจากครั้งที่เดินทางไปสหรัฐฯ และผ่านยุโรปหลายประเทศเมื่อปี ๒๕๐๑

ข้อมาจากหนังสือ *Thailand and The United States* By Frank C. Darling

โรงแรมรัตนโกสินทร์

ระหว่างสพายร้อนกับสพายเย็น

คนเราเกิดมามีหน้าตาต่างๆกัน คนที่เป็นสพาย ได้ก็มีลักษณะพิเศษของเขา แม้จะเป็นบุคคลไม่ค่อยพึงปรารถนา เราก็ไม่รู้อะไรได้เพราะถ้าเราก็ไม่ใช้สพายอีกต่อไป

เรื่องน่าตื้นตันที่เกิดขึ้นในหนังสือคดี ในหนังสือคดี หรือบางทีอาจในคอลัมน์ต่อไปก็ดี สิ่งที่เราต้องการทำก็คือ หาความสนุกกับเรื่องสพาย หรือเกี่ยวกับสพาย และบางครั้งก็ต้องเบียดไปกันบ้างนิดหน่อยตามธรรมเนียม (แล้วแต่สิ่งที่ได้มา) ไม่ว่าจะเบียดทางสายวอชิงตัน บักกิง ฮานอย มอสโก หรือกรมประมงหลวงกลางในกรุงเทพฯ เองก็ตาม

ถ้าจะพูดกันแล้ว เราต้องถือว่า คนที่เป็นสพายก็คือมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง พืชสงของเขาขึ้นอยู่กับชนิดของงานที่เขาทำ ถ้าหากไม่เน้นเรื่องน้ำตื้นตื้นประเภท เทพบุตร หรือ พยัคฆ์ร้าย เสียแล้ว

บางทีสพายอาจถือเพื่อนที่กำลังนั่งคุยลัดจากท่านไปได้ เพราะหน้าหน้าที่ของสพายคือการหาข่าวที่เขาอยากรู้ หรือปล่อยข่าวในจังหวะที่เขาอยากปล่อย ไม่ว่าใครจะเป็นสพายสายไหน ทำงานซ้อนให้ใคร

ลักษณะของสพาย หรือผู้ดำรงฐานะความเป็นสพายนั้น ก็ดูจะต้องยอมรับกันว่ามีอยู่แน่นอน และแทรกตัวอยู่ทั่วทุกแห่ง ทั้งในหน่วยราชการ บนถนนหนทาง ธนาคาร โกดังท่าเรือ มหาวิทยาลัย หรือแม้แต่สถานเริงรมย์ ตั้งแต่ในทึบลับ ตลอดจนถึงช่องโศกเถื่อน โรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพฯ

ดูเหมือนว่าโรงแรมเจ้าพระยา และโรงแรมอมรินทร์ อาจจะมีสพายชื่อเอ. พักมากที่สุด ส่วนสายทางยุโรปก็อาจเป็นไปได้ว่าชอบพักที่โรงแรมรอยัล และคงมีอีกหลายแห่งที่เรายังไม่รู้

ถ้าถามนักเขียนอย่าง รัตน์เขาวประภาษ เขาก็เห็นจะบอกว่า ทรงไทย ทรงภูมิ พระเอกในเรื่อง 'ลับพลามาตี' ของเขาเริ่มต้นจับตาดูชายร่างเล็กนัยตาชั้นเดียวเดินออกจากโรงแรมเอราวัณ เหตุที่เริ่มต้นขึ้นตรงนั้นถ้าถามท้าวมหาพรหมคุณ ท่านคงตอบอย่างติดตลกกว่า 'เพราะคนเขียนชอบเข้าคือฟี่ซออปที่นั่นเป็นประจำได้'

อย่างไรก็ตาม คนที่เป็นสพายย่อมมีขั้นตอนปฏิบัติงานของเขาผิดแผกกันไป และเขาก็คงไม่มัวมาบอกใครที่ไหนว่า "ผมเป็นสพาย" เพราะถ้าบอกเช่นนั้นย่อมไม่ใช่สพาย และถ้าบอกเราก็คงต้องสงสัยหนักขึ้นว่า ไอ้หมอนี่ จะมาไม่ไหนกันแน่ เพราะการบอกนั้นมันมีหลายแบบ เช่น แกล้งให้เกิดความเข้าใจสับสน หรือปล่อยข่าวไว้เป็นเหยื่อล่อให้ฝ่ายตรงข้ามเกิดความเข้าใจผิด

เรื่อง "สพาย" ไม่ว่าจะแหลกลหรือไม่แหลกลแค่ไหน ก็เห็นจะเปรียบได้กับการเลือกกินกาแฟ ก็ให้มีเลือกทั้งร้อนและเย็น ใครจะเลือกเอาอย่างไร ก็เห็นจะแล้วแต่รสนิยม

คนธรรมดาส่วนมาก ที่ชอบอ่านเรื่องตื้นตื้นเกี่ยวกับข้าราชการ มักมองเห็นสพายเป็นพวกกาแฟร้อน

แต่พวกที่มีความสังเกตผิดธรรมดา เช่นชอบตัดข่าวหนังสือพิมพ์เก็บ หรือชอบพบกับผู้สื่อข่าวต่างประเทศบ่อยๆ ก็มักมองเห็นสพายเป็นพวกกาแฟเย็น

เช่นบางที่อาจนัดไปดูตัวอาชราวม หรือชวนมาคืนขาวเข็นที่บาน ถ้าหากสพายคนนั้นชอบวิชาความรู้ เช่นประวัติศาสตร์ไทย ก็อาจต้องเชิญชวนไปปาฐกถาที่สมาคมนักวิชาการเป็นประจำ ทั้งนเพื่อแลกขาว

หรือลวงข่าวก็แล้วแต่ความถนัด หรือแล้วแต่ใครจะทำตัวเป็นกาแพทึยีนน้อยเย็นมากกว่ากัน

และที่แน่ๆ ก็คือกรมประชาสัมพันธ์ของไทย ทลกดชานานามว่า "กรมกรวก" เมื่อเร็ว ๆ นนนมกมกนักวิเคราะห์ข่าวต่างแดนสายวอชิงตันอยู่มีไหน้อย ไซ้ใหม่ครบ

ที่ผู้เขียนเปรียบเทียบสปายเป็นสองแบบคือกาแพร่อนกับกาแพยีนนั้น คงมิได้เกี่ยวกับการเข้าไปหาข่าวในคอฟฟี่ชอปของผู้เขียนแต่อย่างใด และคงไม่ได้เกี่ยวกับ "กาแพค้ำ" เพราะกาแพค้ำนั้นยอมเป็นได้ทั้งร่อนและยีน แต่ที่ผู้เขียนเปรียบเทียบสปายไว้สองแบบ เช่นนั้น ก็เพราะนึกถึงลักษณะที่เป็นอยู่ลักษณะที่เป็นไป และลักษณะที่เกินเลยมากไป จากตัวละครที่เป็นสปายสองบุคลิก

ตัวละครบุคลิกแรก คือ *สปายแบบเจมส์ บอนด์* ในนวนิยายจารกรรมชุด ๐๐๗ ของ เอียน เฟรมมิง นีเป็นชนิดร่อน เพราะมีลักษณะ

"...รูปร่างสูง ผิวคล้ำ ลำสันแข็ง แรงราวกับพยัคฆ์ร้าย มีแผลเป็นที่แก้มขวา ริมฝีปากบาง คุนัน อวูธคู่มือคือ เบเร็ตต้า

เจมส์ บอนด์ สปายผู้เก่งกาจ

ออโทแมททค .๒๕ ในของบันทึกห้อยอยู่ใต้รักแร้ด้านซ้าย ขอบใช้สันมือแบบคาราเต้ ไม่เกลียดคู่หญิงสวยๆ อาชีพของเขา คือมือเพชรฆาตแห่งหน่วยต่อต้านจารกรรมและสืบราชการลับแห่งจักรภพอังกฤษ..."

ส่วนบุคลิกอีกประเภทหนึ่ง คือ *สปายแบบลึกลับ* ซึ่งเป็นบุคลิกจากตัวละครในนวนิยายจารกรรมเรื่อง *The Spy Who Came In From the Cold* ของ จอน เลอ คาร์ (John Le Carre)

สปายแบบลึกลับ เป็นสปายชนิดยีน มีลักษณะคนธรรมดาทั่วไป ที่สำนึกอยู่เสมอว่าตัวเองซนคน สู้พวกสปายหนุ่มๆ ไม่ได้เสียแล้ว ไม่หนุ่มหล่อเหมือนเจมส์ บอนด์ เป็นคนร่างเตี้ย ตัดผมสั้นเกรียน แต่เป็นคนลำสันแข็งแรงแรงมากเช่นกัน อีกทั้งยังไม่ค่อยสนใจผู้หญิงมากนัก แต่มีความรักที่ซอส์ตยกับผู้หญิงคนเดียว คิดถึงความตายเหมือนคนธรรมดาๆ ทั่วชีวิต ไม่ชอบพกอาวุธ นอกจากจำเป็น ดังที่ได้รับการบรรยายไว้ในหนังสือว่า

"...เขารู้ตัวว่าคนอย่าง เขาควรจะมีชีวิตขอลอกจากบัญชีชาวโลกได้แล้ว เพราะมันเป็นชีวิตสำมะเลเทเมาไร้สาระเหมือนคนที่มีโรคเรื้อรังเกาะกินอยู่ภายในกาย หรือ

เอเลียด คลุด กับ โดนัลด์ ซุทเธอร์แลนด์

ไม่ก็ควรที่จะเป็นชีวิต ที่อกจ่าจงไว้ในเรือนจำ เขารู้ตัวว่าคนอย่างเขาไม่มีความก้าวหน้าใดๆ ที่เชื่อมต่อกจากอนาคตมาถึงปัจจุบันอีกได้ เขาพบแต่ความผิดหวัง และสักวันหนึ่งข้างหน้าเขาอาจพบกับความตาย เช่นเดียวกับบรรดาสายลับที่ได้สนชื่อไปแล้ว..."

สปายทั้งสองแบบที่กล่าวมานี้ จะทำให้นักตั้งอะไรต่อมิอะไรอีกหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับสปายในเมืองไทย การบอกถึงบุคลิกระหว่างสปายร่อนกับสปายยีน เราจึงควรแก่การเอ่ยเป็นประเด็นเริ่มแรก เพื่อจะได้ค่อยๆ เบ็ดๆ ปลายๆ ต่อไป

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าสปายจะยีนหรือร่อน ก็ย่อมมีพิษสงร้ายพอๆ กัน สำหรับคอลัมน์นี้ผู้เขียนไม่ตั้งใจจะให้ให้มีพิษสงประการใด เพราะที่หวังอยากให้มีแต่เพียงความบริสุทธิ์ไร้เดียงสาตามแบบ "มิตรรักนักสืบ" ทั้งหลายมากกว่าเท่านั้น

เชิญท่านก้าวตามมากับเรา ๐

"เอ็ม"

เรื่องน่ารู้

เกี่ยวกับการมีโรคของคนไทย

ท่านทราบไหมว่าคนไทยมีหรือไม่มีลาภอันประเสริฐกันมากนักอยู่เพียงใด

คนไทย ๖๓ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๒๕ ล้านคน มีพยาธิไมชนิดใดก็ชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิดในร่างกาย

๔๐ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๑๖ ล้านคน มีโลหิตจางเพราะขาดธาตุอาหาร

กว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของประชาชนโดยทั่วไปเคยได้รับเชื้อวัณโรคไม่ระยะใดก็ระยะหนึ่งของชีวิต

โรคไข้รากสาดน้อย หรือทัยฟอยด์ โรคตับอักเสบ โรคบิด กามโรค และโรคติดต่ออื่นๆ ยังระบาดทั่วไปทั้งในเมืองและนอกเมือง

ที่โรงพยาบาลทุกแห่งเต็มไปด้วยคนเจ็บไข้ได้ป่วยที่ไปรับบริการกันแน่นไปหมด ที่รักษากันเอง รักษาหมอผี หมอพระ และอื่นๆ หรือไม่ได้รักษาเลย จำนวนอีกมากต่อมาก

ทั้งรัฐและประชาชนต้องควักกระเป๋าจ่ายค่ารักษาความเจ็บไข้ได้ป่วยปีละไม่ใช่น้อย ปีที่แล้วกระทรวงสาธารณสุขได้งบประมาณประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งยังไม่เพียงพออย่างยิ่ง ปีนี้ประชาชนทั่วประเทศควักกระเป๋าจ่ายค่าดูแลรักษาความเจ็บไข้ได้ป่วยของตนเองกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาท

ที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งก็คือ ประมาณ ๔๐-๕๐ เปอร์เซ็นต์ของโรคที่เป็นๆ กันอยู่นั้น เป็นโรคที่มทางป้องกันได้ ถ้ารัฐมีบริการและประจักษ์ ๑๔

ชาชนรู้จักเรื่องการป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพพอเพียง

เมื่อเจ็บป่วยแล้วย่อมสูญเสียทุกอย่าง เช่น เสียเงิน เสียเวลา เสียเศรษฐกิจ เสียอวัยวะ และอาจเสียชีวิตหรือเสียชีวิต การรักษาผู้ป่วยที่เจ็บหนัก เช่น ทัยฟอยด์เพียงรายเดียว รัฐอาจต้องหมดเงินเป็นหมื่นบาท เมื่อคิดทั้งค่าจ้างบุคลากร อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ ฯลฯ ในขณะที่การป้องกันโรคคนอาจเสียเงินเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยไม่ใช่เป็นเรื่องที่แต่ละคนจะหลีกเลี่ยงเอาตัวรอดได้ ถ้ามีคนเจ็บป่วยเป็นโรคติด

ต่อกันมาก เราทุกคนก็จะมีอัตราเสี่ยงในการเป็นโรคเพิ่มขึ้นตามไปด้วย สมเด็จพระราชาธิบดีก็สวรรคตด้วยโรคสปีดในตับ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็เคยทรงพระประชวรด้วยพระโรคบิด

เรื่องการจัดการความเจ็บไข้ได้ป่วยจึงมิใช่เรื่องที่จะ

“หันหน้าไปคนละทาง สร้างดาวกันคนละดวง ช่วงชิงไปสู่สวรรค์ใครไม่ทันเป็นคนหลงทาง”

แต่เป็นเรื่องที่จะต้องก้าวไปพร้อมๆ กัน

จตุรเวช

ตัวโตน : ไม่ต้องโกนก็ปราบได้

“ตัวเหา” ทั้งเด็กและผู้ใหญ่มักรู้จัก แต่ “ตัวโตน” ส่วนมากรู้แต่ในหมู่ผู้ใหญ่ หรือคนหนุ่มสาวที่เริ่มสับสนรู้ได้แล้ว

เหากับโตนรูปร่างหน้าตาผิดกันมาก แต่ทางวิชาการจะจัดไว้ให้อยู่ในครอบครัวเดียวกัน โดยเจ้าตัวทั้งสองนี้ไม่มีทางรู้ภาษาคนด้วยเลย

ตัวโลน

เรื่องราวของตัวโลน สุนัขโลด โผนกว่าตัวเหา ปกติตัวโลนจะยึดครองอาณาบริเวณกับขนบริเวณของลับเท่านั้น แต่ก็มีบ่อยครั้งที่บุกกรุกไปอยู่กับขนในท่อนๆ ได้ เช่น ขนคิ้ว ขนตา ขนรักแร้ ขนหน้าแข้ง ขนหน้าอก นอกจากขนบนหัว (เส้นผม) เท่านั้นที่ยังไม่ปรากฏว่าตัวโลนกล้าละลابلะลวงขึ้นไปอยู่

ตัวโลนมีขนาดเล็กกว่าตัวเหา ขยายดูจะเห็นลักษณะคล้ายปู ชื่อตามภาษาลาตินของฝรั่งจึงเรียก Crab louse แปลได้ว่า "เหาที่คล้ายปู" แต่ดูด้วยตาเปล่าจะไม่เห็นรายละเอียดเลย เห็นแต่เป็นตัวแบนๆ เล็กๆ สีเทาๆ เกาะอยู่ที่ขนอวัยวะเพศหรือติดอยู่กับผิวหนังที่หัวหน้า คูดเลือดและนำเหลืองกินจากผิวหนังบริเวณที่มันเกาะอยู่

ตัวโลนมีทั้งตัวผู้ตัวเมีย ผสมพันธุ์กันออกไปไข่ของมันเกาะอยู่ตามเส้นขน โดยมีสารคล้ายกาวแห้งเกาะติดต่อไปประมาณหนึ่งสัปดาห์ ตัวอ่อนจะออกจากไข่มีลักษณะหน้าตาคล้ายตัวพ่อแม่ แต่ขนาดเล็กต่อไปก็ลอกคราบ และโตขึ้นกลายเป็นหนุ่มสาว ผสมพันธุ์กันออกไปต่อๆ ไป ระยะเวลาตั้งแต่เป็นไข่ ออกจากไข่เป็นตัวแก่ จนออกไปได้ จะกินเวลาประมาณหนึ่งเดือน และตัวโลนที่โตถึงขั้นผสมพันธุ์กันได้แล้ว ก็มีชีวิตอยู่ได้เพียงตัวละประมาณหนึ่งเดือนเท่านั้น

การติดต่อที่สำคัญของตัวพวกนี้คือการร่วมประเวณีโดยใช้ขนแตะกัน นอกนั้นก็อาจติดต่อกันโดยทางอ้อม เช่น ผ่าเช็ดตัว หรือทอนงสวม เป็นต้น อาการสำคัญของโรคนี้คือคันมาก โดยผิวหนังมักจะระคายเคือง ร่องที่ทำให้หมอหรือสูก้าเป็นบางครั้งบางครั้งอาจมีในหมู่ภรรยาที่ไร้เดียงสาในเรื่องนี้ เมื่อผู้เขียนเป็นนักเรียนแพทย์ออกตรวจโรคเฉพาะสตรี ก็เคยมีภรรยาของใครคนหนึ่งก็ไม่ทราบ เปิดคลอที่เก็บตัวโลนให้ดู พร้อมกับบอกแล้วว่า คันบริเวณหัวหน้ามาหลายเดือน และคันมากจนผิวดึงเสียด จึงพยายามตรวจดู

"เห็นมีตัวอย่างนั้นเยอะแยะ มีไรตัวอะไร เามาให้ดูหมดคะ มีไข่ด้วย เหมือนไข่เหา แต่ชนหาดูก็ไม่เห็นมีเหา"

หมอชำเลองดูนิดเดียวก็รู้ว่าตัวอะไร สาเหตุก็คงไม่ใช่อื่น สามกึ่งเสาะแสวงหาจากท่อน แล้วเอามาแบ่งหรือยัดเข็มให้ภรรยาช่วยกันเลีย ส่วนสามที่ไร้เดียงสาโดยภรรยาเป็นฝ่ายเสาะหามาให้ ก็คงจะมีอยู่บ้างแต่ก็คงน้อยรายมาก

มีหลายรายที่พบตัวโลนอยู่ที่ขนตาเด็ก บางรายก็มีหนังตาอักเสบได้ ประจวบที่เอาผ้าขาวมาหรือผ่าเช็ดตัวของพ่อมาเช็ดหน้าบ่อยๆ

ตัวโลนยังไม่เคยมีหลักฐานว่านำเชื้อโรคอะไรได้ เพียงแต่ทำให้รู้สึกคันและรำคาญจนเกิดผิวหนังอักเสบเท่านั้น แต่มันเคยทำให้สามภรรยาทะเลาะเบาะแว้งกันได้ ทงๆที่มันพุดไม่เป็น และไม่ได้ขู่แหย่ใคร โดยมากสามเป็นฝ่ายถูกว่าถูกด่าและก็มีมักจะเถียงไม่ขึ้น

ในด้านการรักษาที่ใช้ยาอย่างเดียวกับที่รักษาเหา แต่คนรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รักษาเองมักไม่ได้ผล ทงๆที่เห็นว่ามันครองอาณาบริเวณอยู่ในขน

ที่เพียงไม่กี่ตารางนิ้ว พยายามปลอกปล้ำทำลายล้างพขพันธุ์ให้หมดสิ้นไปจากหัวหน้าเท่าไรๆ ก็ไม่สำเร็จ บางทีถึงกับต้องโกนทง พอขนขึ้นมาใหม่ก็เห็นตัวอีกแล้ว อะไรเหล่านั้นเป็นต้น จนมีคนเข้าใจผิดคิดว่ามันคงฝังตัวอยู่ลึกใต้ผิวหนัง หรืออะไรต่างๆ แล้วแต่จะเข้าใจกัน

จุดสำคัญในการรักษาโรคตัวโลนมีอยู่สองอย่างคือ

- มันมีอยู่ที่ขนใกล้เคียงด้วย ที่ขนรอบทวารหนักเป็นแห่งสำคัญต้องใช้ยาในบริเวณนั้นด้วย (โดยเฉพาะในคนขนดกๆ) และควรจะใช้กับบริเวณที่มันขบหัวตัว (แม้กระทั่งขนที่หน้าทากเคยพบตัวโลน)

- ตัวอ่อนออกจากไข่มาสี่สัปดาห์ต่อไปอีก ขอนถ้าใช้ยาที่ฆ่าไข่ไม่ได้ เช่นใช้ ค.ด.ท. ต้องใช้ซ้ำอีก

๑-๒ วัน เหมือนในเรื่องเหา จึงจะหายขาด (นอกจากจะไปเสาะแสวงหามาใหม่อีก)

แต่มีเรื่องที่ควรจะทำความเข้าใจอีกหลายอย่าง เช่น

- ไม่จำเป็นต้องโกนทงก็รักษาหาย (ถ้าถูกวิธี)

- ที่ขนตาอย่าใช้ยาฆ่าแมลง เพราะจะเป็นอันตรายต่อลูกตา ให้ใช้จับออกโดยตรง

- สามภรรยา (หรือแฟนกัน) เมื่อพบว่าฝ่ายหนึ่งมีโลน ก็ให้นึกเถอะว่าอีกฝ่ายก็คงมีด้วยแน่ (นอกจากอีกฝ่ายหนึ่งจะไม่มีขนใหม่แน่นอน) และก็ควรรักษาพร้อมกันไป มิฉะนั้นก็จะแบ่งตัวโลนมาให้ช่วยกันเลียออก

- การป้องกัน สำหรับคนเจ้าชู้ เห็นจะป้องกันยาก ก่อนจะร่วมประเวณีคงจะไม่มีใครขอตรวจดูก่อนว่ามีโลนหรือเปล่า

และถ้าเป็น ก็รักษาเอาแล

นายแพทย์วิจิตร ไชยพร

บทบาทและอิทธิพลทางการเมือง ของบริษัทนานาชาติ

ในรอบครึ่งปีที่ผ่านมา มีข่าวอันฉาวโฉ่เกี่ยวกับบริษัทนานาชาติปรากฏอยู่เนืองๆ บริษัทนานาชาติซึ่งในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Multi-national firm บ้าง Transnational firm บ้าง และ International corporation บ้างนั้น หมายถึงบริษัทที่มีสาขาในประเทศต่างๆ มากกว่าหนึ่งประเทศ บริษัทยักษ์ใหญ่เหล่านี้ ไม่เพียงแต่จะมีอิทธิพลทางเศรษฐกิจเท่านั้น หากทว่ายังมีอิทธิพลทางการเมืองอย่างสำคัญอีกด้วย และบ่อยครั้งที่บริษัทยักษ์ใหญ่เหล่านี้ได้มีส่วน โคนล้มรัฐบาลของประเทศที่บริษัทเหล่านี้เข้าไปลงทุน กรณีตัวอย่างซึ่งมักจะเอ่ยอ้างถึงเสมอในช่วงระยะหลังสงครามโลกครั้งที่สองนั้น อยู่สามกรณีใหญ่ๆ คือ

- กรณีบริษัทยูไนเต็ด ฟรุต(United Fruit) ของสหรัฐอเมริกา โคนล้มรัฐบาลประเทศกัวเตมาลา เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๗
- กรณีบริษัทยูเนียน มินิแอร์ (Union Miner) ของเบลเยียม โคนล้มรัฐบาลคาตังกาเมออบ พ.ศ. ๒๕๐๓
- กรณีบริษัทไอทีที.(ITT.) ของสหรัฐอเมริกา โคนล้มรัฐบาลของนายอัลยันดีแห่งประเทศชิลีเมออบ พ.ศ. ๒๕๑๖

วิธีการที่ประเทศยักษ์ใหญ่เหล่านี้เข้าไปแทรกแซงการเมืองภายในของประเทศเจ้าบ้านนั้นมีอยู่หลายต่อหลายวิธี อาทิเช่น
จตุรัส ๕๐

-การให้เงินอุดหนุนแก่พรรคการเมืองที่มุ่งคุ้มครองประเทศเจ้าของบริษัท

-การให้สินบนแก่ทหารพันเมืองเพื่อทำการรัฐประหาร โคนล้มรัฐบาลประเทศเจ้าบ้าน

-การโฆษณาและเผยแพร่ความคิดเห็นบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลประเทศเจ้าบ้าน

-การยุยงส่งเสริมให้สหบาลกรรมกรก่อความวุ่นวาย

-การส่งเสริมให้มีการทำสงครามกองโจรในประเทศเจ้าบ้าน

บริษัทยักษ์ใหญ่เหล่านี้ ในเบื้องแรกคงต้องการเฉพาะแต่การขยายกิจการเข้าไปในประเทศต่างๆ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีผลทำให้บริษัทเหล่านี้ พยายามหาประโยชน์จากเทคนิคการผลิตสมัยใหม่ แต่การใช้เทคนิคการผลิตที่ทันสมัยจำเป็นต้องมีรายจ่ายเป็นอันมาก และปริมาณการผลิตจะต้องมีมากพอ ต้นทุนการผลิตต่ำเฉลี่ยจึงจะอยู่ในระดับต่ำ การที่จะผลิตสินค้าจำนวนมากๆ จำต้องอาศัยตลาดขนาดใหญ่ และตลาดภายในประเทศอาจมีขนาดเล็กเกินไปกว่าที่จะได้ประโยชน์จากเทคนิคการผลิตสมัยใหม่ จึงต้องพยายามแสวงหาตลาดต่างประเทศ

ในขั้นแรก อาจใช้วิธีการผลิตสินค้านั้นภายในประเทศ และส่งเป็นสินค้าออกไปขายต่างประเทศ ต่อเมื่อตลาดต่างประเทศใหญ่พอ จึงเริ่มหันไปลงทุนผลิตสินค้านั้นในต่าง

ประเทศ ทั้งนี้เพื่อประหยัดต้นทุนการขนส่ง ดังนั้น จึงไม่น่าประหลาดใจ ที่ในขณะนี้ทั้งฟอร์ดและโตโยต้าพากันเข้าไปตั้งโรงงานผลิตและประ

กอบรถยนต์ในประเทศต่างๆ เกือบทุกมุมโลก

ในบางกรณี การขยายกิจการเข้าไปตั้งสาขาในต่างประเทศ มีจุดมุ่งหมายที่จะเข้าไปคุมแหล่งวัตถุดิบสำคัญ กรณีที่ชัดเจนก็คือ การแข่งขันกันแย่งแหล่งน้ำมันดิบในอินโดนีเซีย ระหว่างบริษัทรอยลด์ทซ์เชลล์กับบริษัทแอสเตนคาร์ดออยล์ แห่งนิวเจอร์ซีย์ บริษัทรอยลด์ทซ์เชลล์เกิดจากการรวมตัวกันระหว่างบริษัทบริติชเชลล์ของอังกฤษ กับบริษัทรอยลด์ทซ์ปิโตรเลียมของฮอลันดา โดยอังกฤษถือหุ้นร้อยละ ๔๐ และฮอลันดาถือหุ้นร้อยละ ๖๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ส่วนบริษัทแอสเตนคาร์ดออยล์แห่งนิวเจอร์ซีย์เป็นบริษัทอเมริกันในเครือตระกูลร็อกกีเฟลเลอร์

การขยายตัวอย่างรวดเร็วของบริษัทยักษ์ใหญ่ทั้งหลาย ทำให้ประเทศเจ้าของบริษัทเหล่านี้ เริ่มตระหนักถึงความสำคัญที่ว่า หากบริษัท

เหล่านี้ต้องล้มละลาย จะมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจอย่างสำคัญ ไม่เพียงแต่การว่างงานจะเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลเท่านั้น หากทว่าเสถียรภาพทางเศรษฐกิจยังอ่อนแออีกด้วย

ว่าจำเพาะระบบเศรษฐกิจอเมริกา

กัน ซึ่งถูกรอบงำโดยบริษัทยักษ์ใหญ่เพียงไม่กี่บริษัท เช่น เชนเนอรัล มอเตอร์ เชนเนอรัล อิเล็กทริก ไครสเลอร์ ฟอร์ด ไอทที ฯลฯ การล้มละลายของบริษัทเหล่านี้ ย่อมเป็นอันตรายต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ รัฐบาลอเมริกันจึงต้องพยายามประคับประคองบริษัทเหล่านี้ให้รอดพ้นจากหายนภัยทางเศรษฐกิจ และเป็นที่น่าสังเกตว่า ในขณะรัฐบาลอเมริกันชุดต่างๆ ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง มีรัฐมนตรีหลายต่อหลายคนที่เคยเป็นพนักงานระดับบริหารของบริษัทยักษ์ใหญ่มาก่อน ไม่ว่าจะเป็นนายโรเบิร์ต แมกนามารา มาจนถึงนายเนลสัน ร็อกกัฟเฟิลเลอร์

เมื่อนายชาร์ลส์ วิลสันลาออกจากตำแหน่งประธานบริษัท เชนเนอรัล มอเตอร์ เพื่อรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นายวิลสันถึงกับกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าได้เคยคิดอยู่เสมอว่า สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศของเรา ย่อมเป็นประโยชน์ต่อบริษัทเเนอรัล มอเตอร์ และในทำนองกลับกัน สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อบริษัทเเนอรัล มอเตอร์ ย่อมเป็นประโยชน์ต่อประเทศของเราด้วย”

ดังนั้น จึงไม่น่าประหลาดใจที่เราจะพบว่า หากประเทศเจ้าบ้านที่บริษัทยักษ์ใหญ่เข้าไปลงทุน ดำเนินนโยบายและมาตรการที่ขัดต่อผลประโยชน์ของบริษัทเหล่านี้ ปฏิกริยามได้ปรากฏจากบริษัทเหล่านี้เท่านั้น หากทว่ายังมีปฏิกริยามจากรัฐบาลประเทศที่เป็นเจ้าของบริษัทอีกด้วย ปฏิกริยามดังกล่าวนี้ อาจปรากฏในรูปของความตึงเครียดทางด้านสัมพันธ์ไมตรีทางการเมืองระหว่างประเทศ และการตัดความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและอื่นๆ

ในบางกรณี หากประเทศเจ้าบ้านดำเนินนโยบายในทางที่ประเทศมหาอำนาจไม่พึงประสงค์ ประเทศมหาอำนาจอาจใช้บริษัทยักษ์ใหญ่ของตน เป็นเครื่องมือในการโค่นล้มรัฐบาลประเทศนั้น กรณีบริษัทไอททีของอเมริกันเข้าไปมีบทบาทโค่นล้มรัฐบาลอัลลันเคแห่งชิลี นับเป็นตัวอย่างที่ดี

การโค่นล้มรัฐบาลประเทศเจ้าบ้าน มิใช่เรื่องง่าย และไม่ปรากฏบ่อยนัก โดยทั่วไป บริษัทยักษ์ใหญ่มักจะใช้วิธีแสวงหาอิทธิพลทางการเมือง โดยการให้สินบาทคาดสินบนเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอีกทอดหนึ่ง ตัวอย่างที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้แก่

-บริษัทยูไนเต็ด แบรินด์ (United Brands) ของสหรัฐอเมริกา ให้สินบนแก่ประธานาธิบดีคือสวัลดิโลเปส อาเรลลาโน แห่งฮอนดูรัส เป็นจำนวนเงิน ๑.๒๕ ล้านดอลลาร์ เพื่อให้ลดภาษีขาออกที่เรียกเก็บจากกล้วยที่บริษัทนั้นส่งออก

-บริษัทกัลฟ์ออยล์ (Gulf Oil) ได้บริจาคเงินจำนวนสี่ล้านดอลลาร์แก่พรรคการเมืองของประธานาธิบดีบักจิงฮี้ แห่งเกาหลีใต้ ในปี ๒๕๐๘ และปี ๒๕๑๔

-บริษัทนอร์ทรอป จ่ายเงินจำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์ แก่นายทุนชาวซาอุดีอาระเบีย เพื่อนำไปให้นายพลสองนายของประเทศนั้น ซึ่งมีส่วนตัดสินใจซื้อเครื่องบินของบริษัท

-บริษัทนอร์ทรอป จ่ายเงินประมาณ ๕,๐๐๐ ถึง ๗,๕๐๐ ดอลลาร์ แก่นายพลอด สแตแลง แห่งฝรั่งเศส ตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ และเมื่อเร็ว ๆ นี้ นายพลสแตแลงได้ให้ความเห็นว่า เครื่องบินอเมริกัน รวมทั้งเครื่องบินของบริษัทนอร์ทรอป มีประสิทธิภาพในการรบเหนือกว่าเครื่องบินฝรั่งเศส

-ในนิตยสาร 7th รายสัปดาห์ ฉบับวันที่ ๒๓ มิถุนายนศกนี้ ได้ระบุว่าบริษัทนอร์ทรอป ได้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้แก่บุคคลและบริษัทในประเทศไทย ซึ่งเข้าใจว่าเป็นกรณีหนองเห่า

กรณีเหล่านี้ รวมทั้งกรณีบริษัทเทมโกทที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ น่าจะให้คิดเตือนใจ ที่ประเทศคือพัฒนา เช่นประเทศไทย ควรจะได้พิจารณาบทบาทนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของชาวต่างประเทศเสียใหม่ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นควบคู่กับการเสื่อมเสียทางศีลธรรม ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา และไม่แตกต่างไปจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากความทุกข์ยากของคนส่วนใหญ่ บัญญัติอยู่ว่าหากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นกระบวนการที่ปูดร้าว เราจะเลือกเส้นทางแห่งการพัฒนาเส้นทางใด จึงจะก่อให้เกิดความปูดร้วน้อยที่สุด ๑

เรื่องของการฟาดกัน ระหว่างฝ้ายอเมริกัน กับโรงงานทอผ้าไทย

“ทำไมบริษัทเล็กๆ ของไทยจะทำ
อย่างนั้นไม่ได้บ้าง เมื่อบริษัทใหญ่ ๆ อย่าง
อเมริกันยังทำได้”

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของโรงงาน
ทอผ้าไทยแห่งหนึ่ง ออกความเห็น
เมื่อถูกถามว่าทางฝ้ายไทย ไร่หรือไม่
ที่ทำผิดสัญญา ไม่ยอมจ่ายเงินและรับ
ฝ้ายจำนวนหนึ่งซึ่งทางโรงงานไทย
หลายโรงงานสั่งจากบริษัทฝ้ายใน
สหรัฐอเมริกา ทางฝ้ายโรงงานไทย
อ้างว่า บริษัทใหญ่อเมริกันที่ชื่อ
“คูปอง” เคยไม่ยอมส่งใยโพลีเอสเตอร์
ให้แก่โรงงานไทย ซึ่ง ๆ ทาง
โรงงานไทยได้สั่งชื้อถูกต้องตามพิธี
การเรียบร้อยแล้ว ที่ไม่ยอมส่งนั้น
จตุรัส ๔๒

ทางฝ้ายไทยอ้างว่า เป็นเพราะราคา
ใยต่อนั้นสูงกว่าตอนที่ตกลงกัน
แต่เมื่อราคาใยลดลง ทางบริษัท
คูปองกลับมาเสนอใหม่ว่าจะมาส่งให้
การฟาดพันกันระหว่างโรงทอ
ผ้าไทยกับบริษัทฝ้ายอเมริกันเริ่มจาก
ความจริงที่ว่า เมื่อตอนปลายปี ๒๕๑๖
และตอนต้นปี ๒๕๑๗ ทางโรงงาน
ทอผ้าไทยซื้อฝ้ายแบบซอล่วงหน้า
กันอตลอด ทั้งนี้เพราะว่าในขณะที่
เชื่อกันว่าฝ้ายจะขาดตลาด การแย่ง
กันซื้อในระยะนั้น ไม่เพียงแต่โรง
งานในไทยเท่านั้น ประเทศอื่นๆ
เช่น ไต้หวัน เกาหลีใต้และฟิลิปปินส์
ก็แย่งกันซื้อด้วย ราคาฝ้ายในระยะ
นั้นพุ่งขึ้นจากปอนด์ละ ๓๐ เซนต์
เป็น ๕๐ เซนต์ เมื่อตอนต้นเดือน
มกราคม ๒๕๑๗

ในระยะนั้นเมื่อไม่มีใครส่งฝ้าย
กันเหมือนเมื่อก่อนนั้น ราคาฝ้ายจึง
ตกลงเหลือประมาณ ๓๗ เซนต์ คือ
ปอนด์ถึงจะขึ้นมาบ้างก็ไม่เกิน ๔๘
เซนต์ต่อปอนด์ จนถึงเวลานี้ก็ยังไม่มี
มีโรงงานทอผ้าไทย โรงงานไหนจ่าย
เงินที่ส่งซอล่วงหน้าเอาไว้ และพอ
คำสั่งออกอเมริกันด่าก็สงสัยกันว่า
ทางฝ้ายไทยจะทำตามสัญญาที่เคย
ลงนามกันไว้หรือไม่ ทางฝ้ายอเมริกัน
ได้ส่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลมายังประเทศ
ไทยเมื่อเดือนพฤษภาคมปีนั้น แต่ก็
ไม่สามารถตกลงกันได้ แหล่งข่าว
แจ้งว่า ทางฝ้ายโรงงานไทยทุกแห่ง
ไม่ยอมทำตามสัญญานอกจากว่าทาง
ฝ้ายอเมริกันจะตัดราคาลง

ปกติโรงงานทอผ้าไทยใช้ฝ้าย
ประมาณปีละ ๓๐๐,๐๐๐ มัดต่อปี โดย
เป็นเส้นฝ้ายในประเทศเสียประมาณ
๒๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือส่งมาจากนอก
ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งส่วน

ใหญ่ส่งมาจากสหรัฐอเมริกา ฝ้ายที่
นอนค้างรอการตกลงระหว่างฝ้าย
ไทยกับฝ้ายอเมริกันอยู่นั้นมีประมาณ
๘๐,๐๐๐ ถึง ๑๐๐,๐๐๐ มัด ราคา
ประมาณ ๒๔ ล้านเหรียญสหรัฐราคา
นั้นเป็นราคาที่ตกลงกันไว้ เมื่อกัด
ราคาใหม่ในตลาดปัจจุบัน ราคาจะ
ผิดกันไปถึงแปดล้านเหรียญ

ฝ้ายอเมริกันกล่าวหาว่าทางฝ้าย
โรงงานไทยไม่ยอมทำตามข้อตกลง
เลย ซึ่งทางฝ้ายโรงงานไทยก็อ้างว่า
เรื่องนี้ ไม่เพียงแต่เป็นเรื่องของการ
ค้าและการทำสัญญาเท่านั้น แต่เป็น
เรื่องของการเมืองด้วย

“ปัญหาอยู่ที่ว่าฝ้ายอเมริกันบางที่
มักเล่นเซ่นกัน เมื่อไรฝ้ายราคาดี บางที่
สั่งฝ้ายคุณภาพแพงๆมาให้เรา” พ่อค้า
ไทยคนหนึ่งกล่าว

“จะเอาเรื่องไปให้คณะอนุญาโตตุลา
การก็เปล่าประโยชน์ เพราะทางฝ้ายไทยไม่
รู้จักใครในคณะกรรมการเลย และคณะ
กรรมการชุดนี้ก็ไม่อำนาจที่จะให้ฝ้ายหนึ่ง
ฝ้ายได้ทำตามได้เลย”

ฝ้ายพ่อค้าไทยอ้างอีกว่า อเมริ
กันนั้นเป็นผู้ตั้งกฎทุกสิ่งทุกอย่าง
ฝ้ายไทยไม่เสี่ยง ฝ้ายอเมริกันเป็น
ผู้ส่งออกมากที่สุด กฎจึงเป็นกฎและ
เขาข้างฝ้ายอเมริกัน อีกทั้งทกวน
ทางโรงงานไทยก็ฝ้ายเหลือในสต็อก
มากมายไปหมด แต่ทางฝ้ายอเมริกัน
ซึ่งได้เปรียบในเรื่องการซื้อฝ้ายกับ
ฝ้ายไทย ก็ยังมีกลุ่มโรงงานทอผ้าของ
ตนเองคอยขวางทางรัฐสภาอเมริกันให้
ตัดโควตาส่งทอจากประเทศไทยออก
ด้วย เพราะปัญหาเช่นนี้หรือทำให้
ฝ้ายพ่อค้าไทยไม่ยอมส่งฝ้ายมัดเข้า
มาในขณะที่

“แหง ๆ เรื่องมันเขี้ยวกันง่าย ๆ”
ปัญหาที่ว่าทางโรงงานทอผ้า
ไทยไม่ยอมทำตามสัญญาซอล่วง
หน้านั้น เป็นเพียงตัวอย่างอันหนึ่ง
ซึ่งทางฝ้ายอเมริกันจะต้องหาทางแก้
กับประเทศอื่นที่ส่งซื้อแล้วไม่ยอมทำ
ตามสัญญานานด้วย ๐

ไทยหวังดีต่อลาวจริงหรือ

เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ศกนี้ มีข่าวเล็ดรอดออกมาจากสำนักข่าวประเทศลาวกล่าวถึง “ไมตรีจิต” ของประเทศไทยที่มีต่อประเทศลาวว่า “เนื้อแท้ของสิ่งที่เรียกว่า ‘ไมตรีจิต’ ของประเทศไทยที่มีต่อราชอาณาจักรลาวเป็นอย่างไรนั้น ย่อมพิจารณาได้จากคำพูด และการกระทำของฝ่ายปกครองของประเทศไทย”

เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พลเอก กฤษณ์ สีวะรา สมาชิกสำคัญคนหนึ่งของรัฐบาลไทยกล่าวว่า “ประเทศไทยไม่ต้องการที่จะมีข้อขัดแย้งกับประเทศใด ๆ และจะไม่เข้าไปแทรกแซงกิจการภายในของประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งเขมรและลาว และขอเรียกร้องให้ประเทศเพื่อนบ้านแสดงความเป็นมิตรต่อไทย และไม่ต้องการเข้ามาแทรกแซงกิจการภายในของไทย แต่ปัจจุบันนี้ ประเทศไทยไม่สามารถกินอมนอนหลับได้สะดวกนัก เพราะเพื่อนบ้านต่างกลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปหมดแล้ว . . .”

“คำพูดที่ว่าประเทศไทยไม่ต้องการแทรกแซงกิจการภายในของประเทศเพื่อนบ้านเป็นความจริงหรือ แล้วใครเล่าที่เข้าแทรกแซงกิจการภายในของไทย คนไทยและคนลาวต่างรู้เรื่องเหล่านี้ดีกว่าใคร ๆ ทั้งสิ้น ก็ดังที่ทุกคนรู้นั้นแหละ เมื่อหลายบทผ่านมา ประเทศไทยได้

นำกองทหารจำนวนหมื่นเข้าไปในลาว เพื่อสู้รบในสงครามอเมริกา และกองทหารกองนั้นได้กระทำอาชญากรรมต่อคนลาวนับจำนวนไม่ถ้วน นอกจากนั้นผู้ชำนาญในเมืองไทยยังอนุญาตให้จักรวรรดินิยมอเมริกาใช้ผืนแผ่นดินไทยเป็นเวทีสำหรับทำสงครามรุกรานประเทศอินโดจีนอีกด้วย

แม้แต่หลังจากการเซ็นสัญญาในเวียงจันทน์ เพื่อรื้อฟื้นสันติภาพและสร้างความสัมพันธ์แห่งชาติในลาว ผู้บริหารของไทยได้จัดส่งกองทหารข้ามแม่น้ำโขงเข้าไปยังดินแดนลาว และส่งเรือบินเข้าไปรุกรานนำในเขตแดนแม่น้ำโขงของลาว การกระทำในลักษณะนี้ได้ก่อให้เกิดการขู่ข่มขู่บ่อยครั้งตามแนวเขตแดน ฝ่ายปฏิกริยาของชาวไทยจำนวนมากมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่าง ๆ ของลาว เพื่อรวมมอกับลาวฝ่ายขวาจัด เพื่อทำลายสันติภาพและการสมานไมตรีของลาว

เมื่อไม่นานมานี้ ฝ่ายผู้ปกครองของไทย ได้ให้ทหารที่แก่น้ำลาวฝ่ายขวาที่หนีอพยพเข้าสู่ประเทศไทย และยังได้ช่วยให้ผู้นำลาวฝ่ายขวา กลุ่มนี้ ชงลุมกำลังทหารเพื่อโจมตีลาวต่อไป นอกจากนั้นฝ่ายผู้ปกครองของไทยยังได้ช่วยเหลือกองกำลังพิเศษของนายพลวังป่า ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา เพื่อเตรียมจะบุกเข้าสู่ลาวอีก

สมาชิกของกองกำลังพิเศษส่วนมากที่อยู่ในเมืองไทย ถูกล่อลวงโดยจักรวรรดินิยมอเมริกาและลูกสมุนให้กลายเป็นเครื่องมือของสหรัฐอเมริกา ในการทำสงครามรุกรานประเทศลาว

รัฐบาลผสมชั่วคราวแห่งชาติ และสภาการเมืองแห่งชาติ ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับกลุ่มคนพวกนี้ไว้แล้ว โดยกำหนดไว้ว่าถ้ากลุ่มคนพวกนี้มีส่วนในความหลงผิด และต้องการเดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอน ก็จะได้รับบริการต้อนรับและการปฏิบัติอย่างยุติธรรม และในลักษณะที่มเหตุมิผล

เมื่อเร็ว ๆ นี้ นอกเช่นกัน ฝ่ายผู้ปกครองของไทยได้กล่าวออกมาอย่างขวานผ่าซากว่า ถ้ารัฐบาลลาวปฏิบัติต่อคนพวกนี้อย่างยุติธรรม ประเทศไทยจะให้กลุ่มคนพวกนี้อยู่ในเมืองไทยต่อไป

รัฐบาลไทยไม่มีสิทธิอันใดที่จะบงกชมิให้ผู้อยู่อพยพเดินทางกลับบ้านของตน เพราะเรองนี้เป็นเรื่องภายในของลาว โครงการที่ประเทศไทยจะกักกลุ่มคนที่เป้นสมาชิกของกองกำลังพิเศษไว้ ก็เพื่อจุดมุ่งหมายที่จะใช้กองกำลังพิเศษกลุ่มนี้ต่อต้านชาติลาวต่อไปนั่นเอง

ข้อเท็จจริงเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลไทยมิได้มี ‘ไมตรีจิต’ ต่อประเทศลาวแต่อย่างใด มิหนำซ้ำยังดำเนินการแทรกแซงกิจการภายในของลาวอีกด้วย

“ลัทธิรวมไทย” นั้น พันสมัยแล้ว รัฐบาลไทยยังมีทัศนคติที่เป็นปรปักษ์ต่อลาว และต้องการจะทำลายสันติภาพ และการสมานไมตรีแห่งชาติลาวอยู่อีกหรืออย่างไร

จากสำนักงานแถลงข่าวประเทศลาว

ดินดีเพราะหญ้าปอก

ทำอย่างไร

เพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัยที่สัตว์โบราณกินพืช ฆาตกลานเพนทานในเมืองไทย (รวมทั้งมางเขียนหนังสือ) จึงต้องยกเอาคำพังเพยโดโนเสามาประดับหัวเรื่อง

ธรรมชาติหญ้าชนิดต่างๆ ไม่ว่าจะประเภทไหน มีอิทธิพลต่อดินน้อยมาก ถอดดินจะดีหรือเลวไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าจะมีหญ้าปอกหรือไม่ปอก แต่มันขึ้นอยู่กับสภาพทางกายภาพของดินและปริมาณธาตุอาหารที่อยู่ในดิน ดังนั้นทุกคนโบราณกล่าวไว้ว่า "ดินดีเพราะหญ้าปอก" จึงเป็นความคิดแบบโบราณๆ

หญ้ารกเพราะปุ๋ย

ถ้าเราซื้อดินมาแปลงหนึ่งแล้วปล่อยทิ้งไว้ (เขียงนายทนต์เจ้าที่ดิน) ในไม่ช้าก็จะพบว่าหญ้าขึ้นรกไปหมด นั่นแสดงว่าดินนั้นยังมีปุ๋ยอยู่ซึ่งไม่ว่าหญ้า ผัก หรือพืชชนิดไหนก็ต้องการปุ๋ยไปใช้ประโยชน์ในการเจริญเติบโต

คำว่าปุ๋ยนั้นหากจะต้องให้คำนิยามคงพูดในความหมายที่ว่า 'อะไรก็ตามที่ใส่ลงไปในดินแล้วช่วยให้พืชเจริญเติบโตขึ้น' ซึ่งย่อมาหมายความว่าพืชต่างๆ นั้น ต้องการปุ๋ยหรือธาตุอาหารในดิน ไปใช้เป็นส่วนประกอบในการสร้างอาหาร เหมือนคนต้องการโปรตีนและวิตามิน หากพืชขาดปุ๋ยหรือธาตุอาหาร ก็จะแสดงอาการผิดปกติแคระแกรน หรืออาจตายได้ที่ดินของเราแทนที่หญ้าจะรก ก็เลยไม่รก

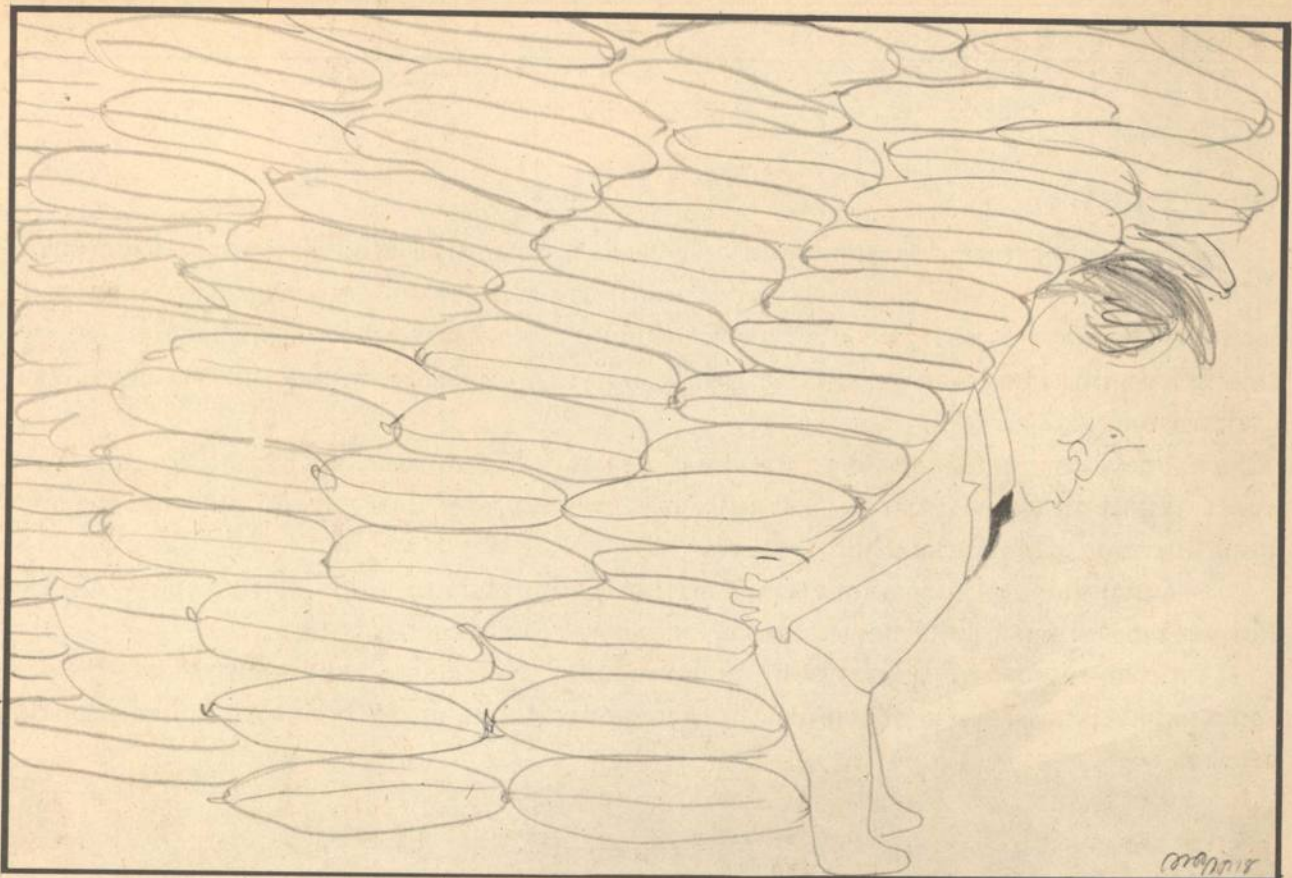
จึงอาจกล่าวได้ว่า 'ดินที่ขาดปุ๋ย เหมือนแก้วที่ขาดไฟในหัวใจ' กระนั้น **ปุ๋ยนั้นสำคัญไฉน**

กสิกรเมืองไทย ถ้าเพียงแต่เอาเมล็ดพืชจมลงไปดิน แล้วเมล็ดนั้นก็จะมีงอกงามเจริญเติบโต ให้ผลผลิตดีในเวลาต่อมา คงจะไม่จำเป็นต้องมีปุ๋ย แต่ความเป็นจริงธาตุอาหารต่างๆ ในดิน ได้ถูกเคลื่อนย้ายออกสู่อากาศเป็นปริมาณมากทุกครั้งที่มีการเก็บเกี่ยว เมื่อนานๆ เข้าปริมาณธาตุอาหารพืชในดินย่อมมีน้อย เรียกว่าดินจืดลง

แต่ก่อนชาวนาอาจปลูกข้าวได้ ๕๐ ถึงต่อไร่ แต่ปลูกไปๆ อาจลด

เหลือ ๒๐ ถึงต่อไร่ วิธีที่จะให้ได้ข้าวปริมาณเท่าเดิมหรือมากขึ้น ก็ด้วยการใส่ปุ๋ยเท่านั้น ปุ๋ยจึงเข้ามามีบทบาทต่อการทำไร่นาในปัจจุบันนี้ เมื่อกสิกรมีความจำเป็นต้องใช้ปุ๋ย จึงต้องนำปุ๋ยเข้าไปเก็บมาขายในการผลิต พืชต่างๆ ก็ถือเป็นต้นทุนส่วนหนึ่งในการปลูกพืช รายได้ของกสิกรจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับราคาปุ๋ยยกส่วนหนึ่งด้วย ถ้าปุ๋ยมีราคาถูก กสิกรสามารถขอมารไต่ดิน ได้เต็มที่ ผลผลิตก็จะสูง และรายได้ของกสิกรย่อมสูงเป็นเงาตามตัว

แต่ราคาปุ๋ยในปัจจุบัน แพงชนิดที่เรียกว่าบรรลีย์ ปุ๋ยนาที่ใส่ข้าวราคาตันละร่วม ๖,๐๐๐ บาท ชาวนาจะได้

มากก็งแองใจฐูในกระเป่า กรน
จะไม่ใส่ ขวาก็ไม่ค่อยได้ผล จึงซ่ง
กะตายใส่ไปตามมีตามเกิด ความจน
จึงเป็นของคู้บ้านชวนาไทยทุกวันนี้

อศวินมำชวามาใหม่

หลังจากอศวินมำชวาคคนก่อน
ต้องระเห็จไปอยู่ต่างประเทศ เมือง
ไทยกว้างเว้นคนดมาชานาน แต่จู่ๆ
ก็มีมำอกเหมือนจะกล้วคำที่ว่า 'อยู่
ชยาไม่สนคนด' จะไม่จริง ๆ พณฯ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์จึงได้มีบัญชาให้ทางเจ้าหน้า
ที่กระทรวงเปดการประมูลชอ่ยจาก
พ่อค้า เพื่อขายให้ชวนาในราคาถูก
พุดไปเหมือนโกหก การประมูล
ชอ่ยครวณ รัฐบาลสามารถชอ่ย
ได้ถูกลง จากราคาตันละ ๖,๐๐๐ บาท
เหลือเพียงตันละ ๓,๘๐๐ บาท หรือถูก
ลงไปถึงตันละ ๒,๒๐๐ บาท

ถ้าตัวเลขที่ได้มานี้ ไม่ใช่ละคร
ตบตาของกระทรวงเกษตรฯ เราก็รู้

ถึงความหน้าเลือดของพ่อค้าแต่ก่อนๆ
ที่เขาเปรียบชวนาอย่างชนิดชูดเนื้อ
ชูดหนัง คำกำไรเกินควรกันแบบน
ชวนาไม่จน ก็ไม่รู้จะไปจนเมื่อไร

กระทรวงเกษตรฯ ชอ่ยประมูล
งวดนี้ไว้ ๑๔๕,๐๐๐ ตัน ซึ่งเป็นปริ
มาณที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับความ
ต้องการของชวนาทั่วประเทศ อย่า
ลืมนำเนอที่ทำนาของไไทยนนมถึง ๖๕
ล้านไร่ หากรัฐบาลต้องการให้ผล
ผลิตข้าวของชวนาไทยเต็มเม็ดเต็ม
หน่วย ก็ต้องหาปริมาณชอ่ยที่ชวนา
ต้องการมาบริการ ให้พอเพียง ด้วย
การคำนวณหาอัตราชอ่ยที่ให้ประโยชน์
ตอบแทนสูงสุด คุณเข้ากับเนอที่ทำ
นาของประเทศ เพื่อจะได้รู้วับ
หน่งๆชวนาไทยต้องการชอ่ยเท่าไร

สมมุติอัตราชอ่ย ๒๐ ก.ก. ต่อไร่
เป็นปริมาณเฉลี่ยที่เหมาะสมที่สุด
สำหรับใส่หน้าข้าว จะเห็นว่าหน่งๆ
เราต้องใช้ชอ่ยถึง ๒๐×๖๕ ล้าน ซึ่ง

เท่ากับ ๑ ล้าน ๓ แสนตัน (ความจริง
ตัวเลขที่เหมาะสมต้องมากกว่านี้) ซึ่ง
มากกว่าที่รัฐบาลจัดหาให้ชวนา
เฉพาะบนเกือบ ๑๐ เท่า

ตัวเลขที่แสดงความแตกต่างของ
ราคาชอ่ยก่อนประมูลและหลังประมูล
พอจะชให้รัฐบาลเห็นว่า ชวนาไทย
ถูกเอาเปรียบจากพ่อค้านายทุนเท่าไร
วิธีการประมูลชอ่ยนี้แม้ว่าจะช่วยชว
นาได้มาก แต่ก็มีปัญหาว่าจะทำกัน
ได้นานเพียงไหน และปริมาณชอ่ยที่
ชอ่มาเพียงพอกแก่ความต้องการของ
ชวนาหรือเปล่า

รัฐบาลนอยู่อย่างมาแก็สับก็
ออกไป แต่ชวนาไทยยังจะอยู่
นานเท่านั้น ทำไมเราจะหาผู้แก้
ปัญหาให้ชวนาโดยถาวรไม่ได้ และ
เมืองไทยจะไม่สามารถตั้งโรงงานทำ
ชอ่ยที่สามารถผลิตชอ่ยบริการเกษตร
กรไทยในราคาถูกลงจริงๆหรือ

วีระ ศิริอาชาวัฒนา

ที่เก็บรองเท้า

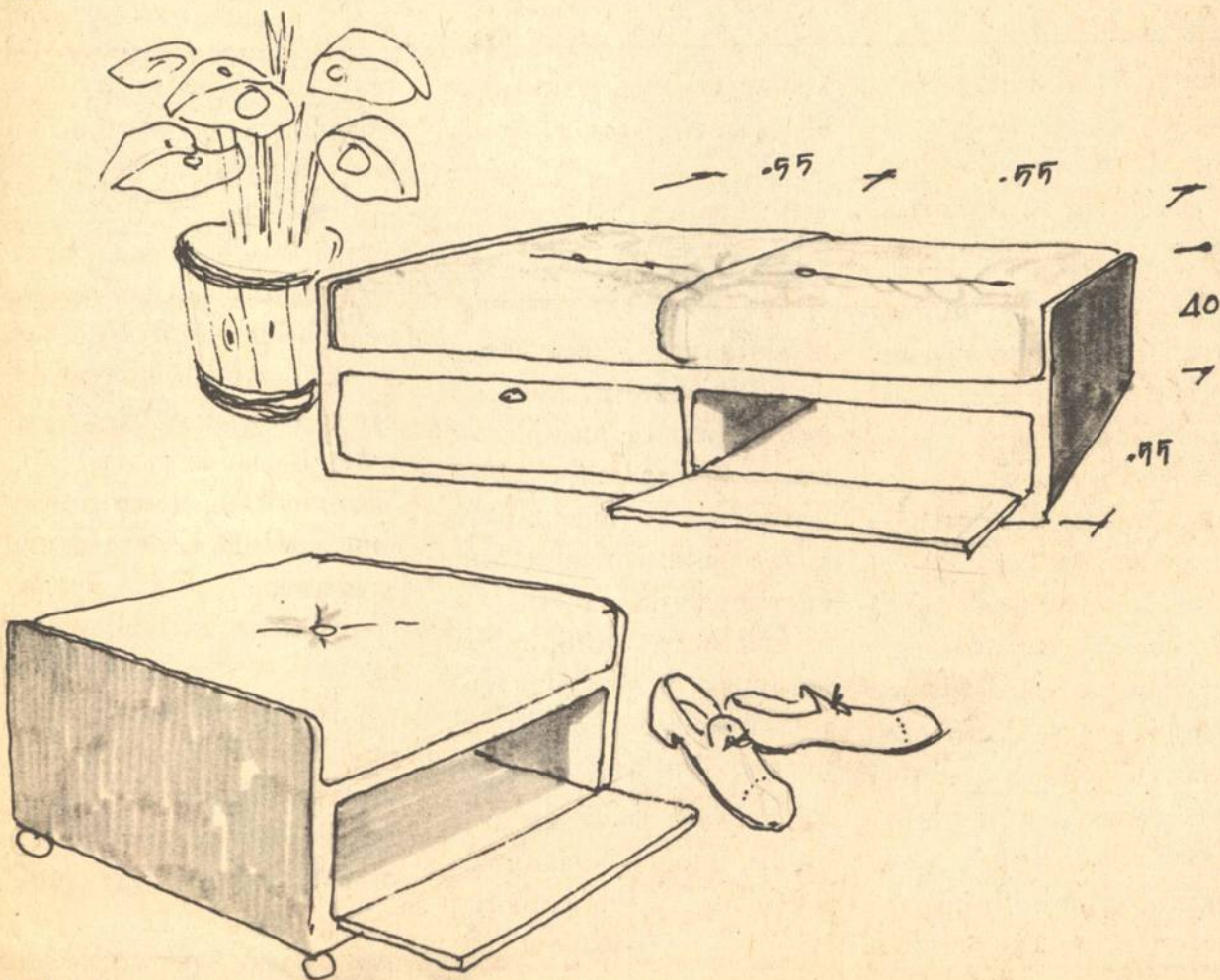
ตามปกติที่อยู่อาศัย ที่เราอาศัยอยู่นั้น มักจะเกิดความจำเป็นในการจัดตกแต่งหาเครื่องใช้ไม้สอยมาใช้เพื่อความสะดวกสบาย บางคนก็ไม่อยากซื้อ เพราะราคาเครื่องเรือนสูงมาก จึงมีผู้พยายามจะดัดแปลงจากแบบที่ไปพบเห็นมา โดยลงมือทำเองอย่างง่ายๆ บาง แต่บางคนก็ไม่มีหัวทางช่างพอจะจดจำเอามาทำที่บ้านเองได้ เราจึงหาแบบและวิธีทำเครื่องเรือนอย่างง่ายๆ ชนิดที่เราสามารถทำเองได้ มาให้ท่านผู้อ่านลองทำกันดู อันอาจจะเกิดประโยชน์บ้างไม่มากนักน้อ

ถ้าผู้อ่านเป็นคนชอบประดิษฐ์ หรือมันส์เป็นช่างอยู่บ้าง ลองมาทำเครื่องเรือนแบบง่ายๆ สักชิ้นหนึ่งกันดู เข้าใจว่ารองเท้าคงเป็นเรื่องหนักใจ โดยเฉพาะบ้านที่มีครอบครัวมากๆ มักจะวางรองเท้ากันเกะกะ บางทีก็หาไม่พบ เพราะไม่รู้ว่าจะไปซุกเอาไว้มุมไหน

บางบ้านแก้ปัญหาด้วยการซอกวางรองเท้าอย่างที่ทำด้วยไม้หรือเหล็ก มาวาง ก็ดูเป็นระเบียบดีอยู่ แต่อยากให้ท่านผู้อ่านลองดูรูปที่นำมาเสนอให้ดู จะเห็นว่าแปลกกว่าที่เก็บรองเท้าแบบอื่นๆ

เราทำเป็นตู้เตี้ยๆ ตอนล่างทำเป็นบานเปิดหรือลิ้นชัก สำหรับเก็บรองเท้าหรือเก็บพวกยาขีด ผ้า แปรง ส่วนตอนบนก็ใช้เป็นที่วางได้ เวลาจะใส่รองเท้า ทำเป็นลิ้นชักหรือตู้เปิดก็ได้ ก็อาจจะให้เกิดความเรียบร้อย และหาได้สะดวกขึ้น

ต.อ.

ลูบิสออกจากคุกแล้ว

มอกดา ลูบิส นักหนังสือพิมพ์ชั้นนำคนหนึ่งของเอเชีย ได้เดินทางผ่านประเทศไทยเมื่อตอนกลางเดือนมิถุนายนศกนี้ ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่เขาเดินทางออกนอกประเทศภายหลังจากที่ได้รับการปล่อยตัวเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายนปีเดียวกัน การเดินทางครั้งนี้เป็นการสำรวจความเปลี่ยนแปลงในประเทศกลุ่มอาเซียนระยะหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเวียดนามและเขมร

ลูบิสเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ อินโดนีเซียรายา ซึ่งถูกรัฐบาล

ซูฮาโตปิดไปพร้อมกับหนังสือพิมพ์อื่นๆอีก ๑๑ ฉบับ เขาถูกห้ามเดินทางออกนอกประเทศเมื่อเดือนธันวาคมปีกลาย และหลังจากที่นักศึกษาประชาชนอินโดนีเซียเดินขบวนต่อต้านการเข่นของทานาคะเมื่อต้นปี เขาก็ถูกจับ เพราะหนังสือพิมพ์ของเขาสนับสนุนความเคลื่อนไหวของนักศึกษา

ลูบิสถูกจำคุกอยู่สองเดือนเศษ รัฐบาลจึงปล่อย และแสดงว่าจากการสอบสวนพบว่าเขาไม่มีความผิดก่อนหน้านั้นเขาเคยถูกรัฐบาลซุการ์โนจำคุกถึงสี่กว่าปี เขาต่อสู้เบ็ดเตล็ดการฉ้อราษฎร์บังหลวงของรัฐบาลอย่างขยันหยัดเสมอมา

ลูบิสกล่าวกับ *จตุรัส* ว่า เขากำลังเขียนประวัติศาสตร์ต่อสู้กับจักรวรรดินิยมของชาวอินโดนีเซียอยู่ในระหว่างที่ไม่มีหนังสือพิมพ์ให้ทำเช่นนั้น

ลูบิสเคยเขียนหนังสือไว้หลายเล่ม ที่แปลเป็นไทยแล้วก็มี *จารึกทั่วยามสนธยา* ©

ตวนกู อับดุลรามัน กลับสู่วงการหนังสือพิมพ์

นายกรัฐมนตรีนครแรกของมาเลเซีย ซึ่งเคยมีบทบาทสำคัญในการกู้อิสรภาพ และเคยทำหนังสือข่าวกรเมืองในยุคเรียกร้องอิสรภาพชื่อ *เขารอคุณ* ใน บดินลามือจากการเมือง เขามาเป็นนักหนังสือพิมพ์อีกครั้งหนึ่ง

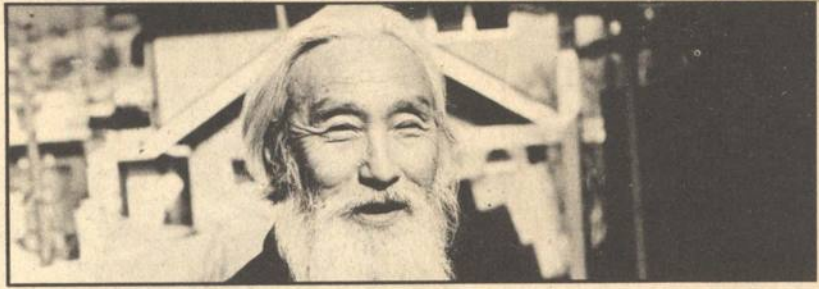
ตวนกูรับตำแหน่งประธานของสำนักพิมพ์ "สตาร์แห่งบลัง" และเขียนคอลัมน์ "มองไปข้างหลัง" ให้เป็นประจำทุกสัปดาห์ เรื่องที่เขา

เขียนส่วนหนึ่งเป็นเรื่องราวของการต่อสู้กับอังกฤษสมัยที่มลายูยังเป็นอาณานิคมอยู่ เขาทำให้จำนวนจำหน่ายของหนังสือพิมพ์ *สตาร์* สูงขึ้นอย่างมาก

เขากล่าวว่า "จากชีวิตที่หยาบกร้านและลุ่มๆ ดอนๆ ทางการเมือง มาสู่ชีวิตในสำนักพิมพ์ *สตาร์* ซึ่งพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันสองฉบับ และนิตยสารอีกสองฉบับ นับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทีเดียว" ©

ถ้าปกป้องประชาธิปไตยของท่านให้ได้ ก็จะเป็นการช่วยคนเกาหลี

อัมชกฮน คานรชของเกาหลีใต้

มันช่วยไม่ได้เลยที่ผมจะรู้สึกขงใจและวิจารณ์รัฐบาลของปักกิ่งฮมาตั้งแต่ต้น เมื่อตอนที่พวกนชดอำนาจเดือนพฤษภาคม ๒๕๐๔ บรรดาหนังสือพิมพ์เกาหลีทั้งหลายต่างพากันหวาดกลัว และไม่ยอมปรึภาวิจารณ์ออกมาสู่สาธารณชนเลย ในตอนนั้นผมชี้ให้เห็นว่ามันไม่ใช่ "การปฏิวัติ" แต่เป็นเพียงการขโมยอำนาจพร้อมๆ กับเอาดาบปลายปืนจอบุนหัวเรา

เวลาผ่านไปสิบห้าแล้ว ในช่วงนรัฐบาลปักกิ่งฮก็ให้สัญญากับประชาชนต่างๆ นานา แต่ไม่เคยรักษาสัญญาเลย เพราะว่าพวกมันไม่ได้คิดจะทำตามสัญญามาแล้วตั้งแต่ต้น พวกมันได้ทำลายเสรีภาพในประเทศของเราและใช้วิธีการหลอกลวงและอำนาจทางการเมืองในการลิดรอนสิทธิมนุษยชนตามธรรมชาติของประชาชน

พวกมันแก้ไขรัฐธรรมนูญสามครั้งด้วยวิธีการน่าสงสัย ทั้งยังพยายาม โฆษณาชวนเชื่อหลอกลวงโลกให้หลงผิดว่าการแก้ไขนั้นไปตามความเห็นชอบของคนทั้งชาติ ในการเลือกตั้งทุกครั้งทางการก็เข้าแทรกแซง และไม่ยอมรับฟังความยุติธรรม นแสดงให้เห็นถึงการมือโก่งอย่างเห็นได้ชัด และด้วยความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมนเองที่ได้นำไปสู่ระบบ "บูชิน" (ชีวิตใหม่) การปฏิรูปในลักษณะนี้ได้เหยียบย่ำสิทธิพื้นฐานของประชาชนชาติเรา และมันก็ช่วยสถาปนาการปกครองแบบเผด็จการตลอดกาลของปักกิ่งฮจนมาด้วย

ตั้งแต่นั้นมาเราก็ถูกปิดปากสนิท หนังสือพิมพ์ทุกฉบับถูกรัฐบาลควบคุมอย่างหนัก ในบริเวณมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีหน่วยช.ไอ.เอ. ของเกาหลีไปตั้งอยู่ประจำเพื่อคอยสอดส่องนักศึกษาทุกย่างก้าว ตั้งที่ยอร์ช ออร์เวลล์ทำนายไว้ในหนังสือทศขอ "๑๘๘๔" นั้นได้มาถึงแล้วในเกาหลี แม้คนแก่เฒ่าไม่มีพิษสงขนาดผมยังถูกห้ามไม่ให้พูดในที่สาธารณะ มีสายลับมานั่งฟังการชุมนุมทางศาสนาของเราทุกครั้ง และบนทุกทศกัที่ผมพูดออกมา การคุกคามเช่นนี้เกิดขึ้นทุกวัน นักศึกษานำการต่อต้านการข่มขู่เช่นนี้ทุกครั้งทำได้ นักศึกษาส่วนใหญ่จึงถูกไล่ออกจากมหาวิทยาลัยและถูกบังคับให้เป็นทหารเพราะการข่มขู่จนจะเดินขบวนของพวกเขา การจับนักศึกษาและการทรมานร่างกายเป็นเรื่องธรรมดา

เราไม่ห่วงต่อภาวะการณ์เช่นนี้ เราเริ่มรวบรวมลายมือชื่อผู้ประสงค์จะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ได้หนึ่งล้านชื่อ ตั้งแต่วันคริสต์มาสปี ๒๕๑๖ การรณรงค์ครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนแผ่ขยายออกไปราวไฟป่า รัฐบาลปักกิ่งฮตอบโต้ด้วยการออก "มาตรการการฉุกเฉินของประธานาธิบดี" (เมื่อวันที่ ๘ มกราคม และ ๓ เมษายน ๒๕๑๗) เพื่อที่จะบดขยี้ขบวนการที่กำลังขยายตัวออกไป ด้วยการจับกุมและคุมขังผู้นำคนสำคัญ

นักศึกษาจึงเตรียมการประท้วงใหญ่ทั่วประเทศเพื่อตอบโต้การใช้มาตรการรุนแรงของรัฐบาลครั้งนี้ ถึงจุดนี้ ช.ไอ.เอ. เกาหลีรับปล่อยข่าว "สหพันธ์เยาวชนและนักศึกษาประชาธิปไตยแห่งชาติ" และก็เริ่มตามล่านักศึกษาขบวนการใหญ่

การลุกฮือครั้งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์นักศึกษาเกาหลีเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๑๗ (เพื่อคว่ำรัฐบาลชิงมันร์) เป็นเพียงการเกิดขึ้นตามธรรมชาติ มิได้มีการวางแผนมาก่อน ขบวนการนักศึกษา "กู้ชาติ" ยุคใหม่นี้ได้ก้าวไปอย่างสุขุมและมีสติ

ในตอนแรกมหาวิทยาลัยเซอลแห่งชาติ และสหพันธ์นักศึกษาคริสเตียนวางแผนจะเริ่มขบวนการ ๒๕๑๗ แยกกัน แต่ต่อมาก็รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว โดยสหพันธ์เป็นแกนกลางของขบวนการ ผลก็คือกรรมการของสหพันธ์ฯ ถูกจับหมดทั้งสิ้น ๒๒ คน

นอกจากนั้นบักจุงยังรู้อะไรเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์จะทำให้ประชาชนกลัว และป้องกันไม่ให้ประชาชน
ร่วมมือรัฐบาลก็เลยฉวยโอกาสใส่ร้ายว่าขบวนการนักศึกษาเกี่ยวข้องกับคอมมิวนิสต์

นั่นเป็นสาเหตุสำคัญที่รัฐบาลนำเอา "พรรคปฏิวัติของประชาชน" (พปป.) ขนมาประโคมข่าวอีก เรื่อง
พปป.นั้นกักกันขนาสืบกวาบแล้ว ตั้งแต่สมัยการเดินขบวนคัดค้านการคนดกับญี่ปุ่น รัฐบาลกล่าวหาว่านักศึกษาถูกขยง
โดย "คอมมิวนิสต์" มี พปป. เป็นฝ่ายวางแผน แต่เมื่ออัยการยื่นใบลาออกประท้วงการปลอมเอกสารและสร้างสถาน
การณ์ของรัฐบาล เรื่องนี้การราคาขงอัย และไม่มีกการดำเนินการต่อ

ปี ๒๕๑๑ รัฐบาลบักจุงยังขุดเรื่องนขนาออก โดยกล่าวหาว่านักศึกษาได้รับเงินจาก พปป. เพื่อที่จะคว่า
รัฐบาลและตงการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ชน รัฐบาลพิมพ์หลักฐานออกมาเป็นเอกสารมากมาย บรรจุตารางต่างๆ ที่
คลุมเครือ และแม่ผู้อำนวยการช.ไอ.เอ. นายชินจิกสุเอง ถึงกับออกปรากฏตัวทางโทรทัศน์เพื่อแสดงความเห็นเกี่ยวกับ
พปป.

ในช่วงปีถัดไปไม่ผลปี ๒๕๑๑ นักศึกษารวมทั้งนักเรียนมัธยมถูกจับไปก่าพันคน ในจำนวนนี้ ๒๐๑ คนตอง
ขนาศาลทหารพิเศษซึ่งไม่ยอมให้คนเข้าฟัง กรอบคร้วขงตองหาเองก็ได้รับอนุญาตให้เข้าฟังได้เพียงคนเดียว พอดัง
เดือนกรกฎาคมปีเดียวกันนั้น คำพิพากษาที่ทหารดักออกมาว่าหลายคนตองโทษประหารชีวิตและจำคุกตั้งแต่ ๑๕ ถึง ๒๐ ปี

เนื่องจากไม่มีรายงานข่าวการพิจารณาคดี เราจึงได้ฟังจากปากคำของกรอบคร้วผู้ตองหา ได้ความว่า ผู้ตอง
หาถูกข้อมอย่างทารุณและถูกบังคับให้ลงชื่อในสารภาพที่ฝ่ายรัฐบาลเตรียมไว้ให้ แต่เมื่อถูกนำมาตองหาผู้พิพากษา ผู้
ตองหาขยงยืนยันในความบริสุทธิ์ นอกจากนั้นทนายทว่าความโหดกศึกษาในออคคตหนึ่ง ซึ่งขนาศาลแยกกัน ก็ถูกจับในของหา
หมิ่นประมาทศาล และคำแถลงแทนฝ่ายค้านของทนายก็ถูกได้ส่วนหว่าเป็นอาชญากรรม

ต่อมาเมื่อรัฐบาลบักจุงยังถูกประนามจากประเทศต่างๆ มากขนา รัฐบาลจึงตองยกเลิกมาตรการกเงินตอง
ฉบับเสียอย่างไม่ว่จะเต็มใจนัก ซึ่งกเป็นการปลุกขบวนการตองานขนาใหม่อก

ในบรรดาผู้ถูกจับยังมีขบชชั๊กซัน และกวัคิมจ้ออายุด้วย

ผมอยากจะพูดถึงการยกเลิกการลงโทษมาให้หนังสือของ*ฮอฮอลโบ* หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ ได้ตองสู้กับการกดข
ตลอดมาตั้งแต่สมัยจักรวรรดิขมญี่ปุ่น ถึงได้ว่าเป็นเสมอจนกระบอกเสียงของประชาชน *ฮอฮอลโบ* จึงมีถูกตามจองเว
อยู่เสมอ และขงกายใต้ระบอบขิน (ชีวิตใหม่) หนังสือพิมพ์ฉบับนี้จึงถูกควบคุมโดยช.ไอ.เอ.แห่งเกาหลี ไม่ยอมให้เสนอ
ความจริง จนกระทั่งวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๑ ผู้ชอข่าวกลุ่มหนึ่งที่ไม่สามารถขงเฉยทนตองคุมตองค่าเช่นนี้ไม่ว่ จึง
รวมกันและประกาศว่าจะแสดงออกขงเสรีภาพในการเขียน ซึ่งชาวเกาหลีไม่ได้มีโอกาสนั้นแม่แต่ตอนขมานานแล้ว

และอย่างไม่ว่ทรนอร์ตว บริษัทสำคัญๆ ที่เคยลงโฆษณาในหนังสือกตอนโฆษณาหมด เรอจนเกิดขนา
เพราะอิทธิพลของรัฐบาล แต่กโดยไม่ว่คาดฝันเช่นกัน ประชาชนสนับสนุนหนังสือเป็นเวลาสามเดือนด้วยการช่วยกันลง
โฆษณาขยงในหนังสือด้วยข้อความให้กำลังใจ แม่แต่เด็กนักเรียนก็ขงช่วยลงโฆษณาสนับสนุน*ฮอฮอลโบ* ถ้าไม่มีหนังสือ
พิมพ์ฉบับนี้เรากคงไม่มีวันทราบว่ส่วนลึกแล้วประชาชนสะเทอนใจตองการกระทำอย่างโหดร้ายของรัฐบาลตองนัก
ศึกษาผู้บริสุทธิ์แก่ไหน

ความตองตระหนักของรัฐบาลบักจุงยังเห็นได้ชัดมาก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำของรัฐบาล ตั้งแต่
ต้น ได้กลับขยงมาเผชิญหน้าและมัดมอดมัดขาของรัฐบาลเอง

รัฐบาลบักจุงยังจะหาทางออกได้อย่างไร เราไม่รู้ เราโชคกดีในระยะสองขมาน ประชาชนเกาหลีตองนขอย่าง
รวดเร็ว เราไม่ว่กลัวการขู่คุกคามอกตองไป แน่นอนเรายังมีจุดอ่อนอกมากขมาย เราจะแก้ไขมันให้ได้ในขณะก่ก้าวไปขบน
ถนนที่เรากจะตองผ่านไป

เรากจะไม่พ่ายแพ้ตองอำนาจขยุติธรรม ผมตระหนักดีว่เสรีภาพของพวกท่านกับขงผมมันไม่ใช่สิ่งก่แยกออก
จากกัน เมื่อเพื่อนจากต่างประเทศถามผมว่ พวกเขากจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเกาหลี คำตองขงผมคือ "ไปรบกับขบ
ประชาธิปไตยในประเทศของท่านอย่างมั่นคง มันจะช่วยการตองสู้เพื่ออิสรภาพขงคนเกาหลี"

ฮัมชกฮอน

หมายเหตุ ฮัมชกฮอนเป็นนักกเกาหลีขบถอดีขงมหาตมคานขงอินเดย "ครุขม" อายุ ๓๒ ปีแล้ว แต่ขงคงตองสู้อย่างขบหนัดจนถึง
ขบนี้ เคยเป็นเจ้าขงหนังสือพิมพ์ *เสียงขงประชาชน* ซึ่งตองมาหาโรงพิมพ์รบขบพิมพ์ให้ไม่ได้

ออกค่าย

‘ทำไมจึงเลือกที่นั ใครเป็นคนมาสำรวจ’ อาจารย์ที่ปรึกษาถามเหมือนจะตำหนิ

‘ผมเองครับ’ นักศึกษาคนหนึ่งตอบไม่ค่อยจะเต็มเสียง พลังมองไปรอบๆ อย่างหวาดระแวง แล้วจับตาที่กองไฟลุกโชน มีนักศึกษาบางคนอมวงคบมอดต้นรองเพลิงตามแบบที่เรียกว่าแคมป์ไฟ

‘ปล่อยให้เขาสนุกไปเถอะ เราต้องไม่ให้เขาเรอเองนี่ ไม่งั้นการออกค่ายมันจะเป็นบ่ที่ขายน้าเพราะลมเหลวที่สุด’ อีกคนหนึ่งเสริม

‘ช่วยไม่ได้แล้ว’ ประธานค่ายๆ ว่า ‘แต่ก็อยากจะรู้ต้นตอที่ต้องเลือกเอาที่นี้ ขอให้ประธานสำรวจสถานที่ลองเล่ารายละเอียด’

‘ตามธรรมดาเราจะต้องเลือกที่ซึ่งกันดาร ยากจน ขัดสน ไซ้ใหม่’ ประธานสำรวจตั้งคำถาม

‘ไซ้ กติกาค่ายมีเขียนไว้อย่างนั้น’ อาจารย์ว่า

‘แล้วเราก็อาจจะออกไปทำค่ายทุกจังหวัดด้วยไซ้ใหม่ พุดสั้นๆ ก็ว่าไม่้อยากทำซ้ำจังหวัดเดิม ยิ่งทำไกลๆ ก็ยิ่งรู้สึกว่างานค่ายมีค่ายงานกว้าง’

‘ถูก’ อาจารย์ว่า ‘ทั้งๆ ที่หมู่บ้านจนๆ ข้างมหาวิทยาลัยก็มี แต่ไม่ทำ’

‘ทำก็ได้ แต่สมาชิกส่วนมาก

ไม่เห็นด้วย บอกว่าใกล้แก่นั่นเอง ไม่สนุก ใครๆ ก็อยากไปไกลๆ ทั้งนั้นแหละ’

‘แปลว่านักศึกษาอยากจะชดเชยอารมณ์ของตน ด้วยการเดินทางไกลๆ มากกว่าจะมุ่งช่วยหมู่บ้านที่ขัดสน’ อาจารย์ถาม

‘ผมก็ยังไม่เห็นค่ายไหนทำสำเร็จสักราย ส่วนมากต้องไปไกลๆ กันทั้งนั้น ยิ่งบุกป่าฝ่าเขาไปช่วยชาวคอกที่พูดกันไม่ค่อยจะรู้เรื่องละก็ยิ่งชอบ’

‘ถ้ารถค่าเดินทางรวมกันหลายหมื่นก็’ อาจารย์เสริม ‘ทั้งๆ ที่ค่ารถหลายหมื่นนะ สร้างโรงเรียนได้อีกหนึ่งหลัง ถ้าจะทำไม่ไกลจากมหาวิทยาลัย’

‘ครับ เป็นอันว่าไม่มีค่ายอาสาพัฒนาที่ไหนหรอกที่อยากตั้งค่ายข้างบ้าน ถ้าสำรวจมาแล้วพบว่าที่ไหนเดินลึก เดินไกล เข้าถ้ำมากก็ดูจะยิ่งชอบ ผมจึงออกสำรวจเรื่อยมา ไซ้วิชสุ่มถามไปว่า อำเภอไหนมีตำบลไหนยังขาดโรงเรียนบ้าง ไม่พยายามรีบปากเขาว่าจะสร้างหรือไม่ ก็ไม่ให้เจ้าของดินตงความหวัง เพื่อความสะดวก ผมเข้าทางนายอำเภอเรื่อยไป’

‘ค่ายนี้ ก็นายอำเภอช่วยตัดสินใจหรือ’ อาจารย์ถาม

‘ผ่านนายอำเภอก็จริง’ ประธานสำรวจตอบ ‘แต่ตัดสินใจเพราะคุณนาย’

‘คุณนาย!’

‘ครับ เพราะว่า คุณนายบอกว่า ทุนไม่พร้อม ชาวบ้านเขาพร้อมจะช่วยเหลือ บางทีจะต้องจ่ายเงินเขาบ้าง เพราะตามธรรมดาคนหมู่บ้านจนมาก หากินไปวันๆ หาเข้ากินคำ คิคราคาคงไม่แพงเท่าไปซื้อจากโรงเลื่อย คุณนายว่าให้ไปติดต่อกับ

ผู้ใหญ่บ้าน ผมเห็นเข้ที่ก็เลยมาพบผู้ใหญ่บ้านที่นี้

‘ผู้ใหญ่บ้านว่าไง’
‘แกดีใจจนเนือเต็น แกบอกว่ายินดี— เพราะเด็ก ๆ ทุ่งหมู่บ้านต้องเดินไปเรียนไกล ถ้ามโรงเรียนที่นี้ได้ละก็ ยังจะรับลูก ๆ พวกชาวเขาบนดอยให้มาเรียนได้’

‘มีชาวเขาด้วยหรือ’
‘ครับ ผมจึงเห็นว่า เท่ากับยังนึกคนเดียวได้ถึงสองตัว เพราะชาวเขาก็จะไม่ห่างเหินกับชาวเราด้วย และตรงนั้นก็เส้นทางผ่านของพวกชาวเขาเวลาจะเข้มาเอง จะต้องลงผ่านหมู่บ้านทุกที่ไป’

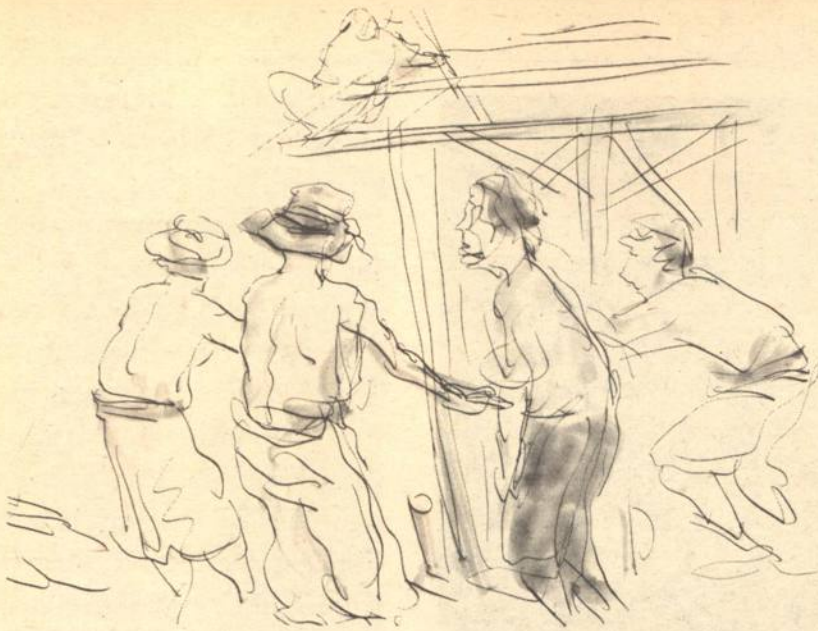
‘พอกลับมาเสนอในที่ประชุมทุกคนบอกว่าเห็นด้วย ตกกลงให้ผมไปติดต่อกับผู้ใหญ่เรื่องไม้ทำเสา ทำฝา ซึ่งตามธรรมดาจะต้องขอหลายเงินอยู่จากโรงเลื่อย แต่ก็ไม่ควรจะแพงเพราะตัดเอาจากป่า’

‘แปลว่า ไม่เถื่อน ค่ายอาสาพัฒนาอื่น ๆ เขานิยมไซ้วิชเดียวกันหรือเปล่า’ อาจารย์ถาม

‘ผมหวนไปหานายอำเภออีก ก็เพราะเหตุนี้แหละ และคุณนายก็ว่าไม่เป็นไรหรอกตามธรรมดาชาวบ้านเขาก็ตัดกันเป็นประจำอยู่แล้ว ผมกับผู้ใหญ่บ้านจึงตกลงราคาไม้กันราคาไม่เกิน ๒ หมื่น ผมขอให้ผู้ใหญ่พยายามทำให้ราคาถูกที่สุด เพราะเราหาเงินได้น้อย กว่าที่จะจัดหนี้หรือขายของตามงานมาได้แต่ละครั้งไม่ใช่ง่ายๆ เราต้องช่วยกันคนละไม้คนละมือ ผู้ใหญ่ก็เข้าใจดี’

‘แล้วทำไมค่ายไม่จึงกลายเป็นสามหมื่นเศษ’ อาจารย์ถาม

‘ผู้ใหญ่เขาบอกราคาอย่างนั้น เขาบอกว่าราคาสูงชน เพราะคนรับจ้างเลื่อยต้องไปหามาจากท่อน ทุก

คนมีงานประจำอยู่ กว่าจะอ่อนวอน
ขอเขามาช่วยเลื่อยช่วยตัดได้ ราก
ก็เลยต้องให้สูงกว่าปกติ แลวันเป็น
เรื่องที่จะต้องเร่งให้เสร็จในวัน
ด้วย เขาว่าเขาเหนื่อย ครั้นจะไม่ทำ
ให้เสร็จก็จะหาว่าผู้ใหญ่เบียด ผู้ใหญ่
ก็เลยคิดว่าเสียเงินเพิ่มนิดหน่อยดี
กว่าปล่อยให้พวกนักศึกษาเรามาเก้อ
เพราะวัสดุก่อสร้างขัดข้อง

‘ฟังๆ ก็น่าเห็นใจผู้ใหญ่ ทุ่ม
เจตนาดีต่อเราจริงๆ’ อาจารย์ว่า
‘แต่คุณก็เห็นแล้วละนะ ว่าพวกลูก
จ้างเขาได้รับค่าเลื่อยท่งสนเท่าไร
รวมกันแล้วไม่ถึงหมื่น แล้วออกสอง
หมื่นเป็นค่าอะไรของผู้ใหญ่’

‘ถึงยังไง ผู้ใหญ่ก็ว่าเขาจ่ายเงิน
ไปมากแล้ว ถ้าเราไม่เพิ่มให้เขา เขา
เองก็จะขาดทุน แล้วจะมีกลายเป็น
ว่าทางเราไร่นาใจไปหรือ’

‘น้ำใจอะไร ก็โอ้ที่ผู้ใหญ่ไป
จ้างคนมาเลื่อย ผมไปสับมาแลวัน
ว่าวันละไม่กี่บาทเลย กดรากัน
เต็มที อ้าวนักศึกษาเขามาสร้าง
ความเจริญให้ ค่าแรงจึงถูก เป็น
ทำนองให้ชาวบ้านเสียสละ ชาวบ้าน
ก็ไม่เกียจ แต่ว่าค่าแรงที่ถูกๆ นั้น
รู้หรือเปล่า เขายังไม่ได้รับจากผู้ใหญ่

เลยสักบาท ผู้ใหญ่บอกว่านักศึกษา
เบียด ทังๆ เราให้ไปแล้วสองหมื่น
ตามราคาตลาดกลางกันแต่เดิม ช่างสูง
กว่าค่าจ้างลูกจ้างจริงๆ ตั้งสามเท่าตัว’

‘ไม่ใช่ผมไม่รับ’ อีกคนว่า ‘ผม
รับกว่านั้น โอ้ผู้ใหญ่แน่ละเอาของ
ที่หลวงให้มาแจกเด็กๆ เช่น สมุด
ดินสอ หนังสือ ไปขายชาวบ้านอีก
ต่อ หยุยกาที่โตมามันก็ตั้งร้าน พวก
ชาวเขาเดินผ่านมันก็เก็บเงินค่าदान
ไม่ให้มันก็จะกล่าวหาว่าเป็นแม่แดง
ชาวเขา กลัวเดือดร้อนก็ต้องยอมให้’

‘ในที่สุดผมไปหารอคุณนาย
เรื่องผู้ใหญ่เบียด คุณนายบอกว่าให้
เราจ่ายเงินแก่ผู้ใหญ่เสีย ดีกว่าให้
เรื่องนอนฉาว จะไม่ผิดแก่ชื่อเสียงสถา
บัน รวมทั้งนายอำเภอ ช่างเป็นคน
แนะนำ และเราก็ต้องนั่งกลิ้งหน้าคุณ
นาย ช่างครณาให้ความร่วมมือกับเรา’

‘ทังๆ ที่ทักว่า รถบรรทุกไม้ที่
ว่าชนไม่เดือนจากในป่า และวิ่งผ่าน
ค่ายเราทุกวันนั้นเป็นของคุณนาย
อย่างนั้นหรือ’ อีกคนซักจะโกรธๆ

‘ใช่ โดยผู้ใหญ่คนนั้นแหละเป็น
ตัวแทนรับจ้างตัดไม้ให้’

‘นั่นมันจะยุ่งกันใหญ่แล้ว เราเอง
เพิ่งจะสร้างโรงเรียนเสร็จ ยังไม่ได้

สร้างห้องสมุดเลย ก็ถูกขโมยไม้ไป
หมดดอก ใครบ้านอนที่ไหนจะกล้า
มาขโมย ผู้ใหญ่ทำเป็นไม่รู้เรื่อง
กระเป๋าสื่อผ้าของสมาชิกค่ายที่บ้าน
พักมันก็ขนไปจนเกลี้ยง เราจะทำ
ยังไงกันดี ผู้ใหญ่บอกว่าอาจจะเป็น
ลูกจ้างเลื่อยไม้ เขาโกรธว่าได้ค่า
แรงไม่พอ’

‘ผมคิดว่าเราน่าจะประชุมลูก
บ้านแล้วเล่าความจริง’

‘ไม่ได้ อยู่นะ จะลำบากแก่
พวกเราในตอนที่กำลังมาตามงานเขา
อาจจะทำร้าย ดีไม่ดีโรงเรียนจะ
ร้าง ไม่มีใครกล้าเข้ามาสอน เพราะ
ผู้ใหญ่บอกว่ากลัวพวกลูกจ้างเขาจะ
มาขโมยหรือไม่ทำโรงเรียนไป ถ้าเรา
ยังขืนไม่ยอมเขา เราจะพากันเสีย
ชื่อ อยากจะขอร้องไม่ให้แพร่พราย
รายละเอียดแก่สมาชิกค่ายด้วย หา
ไม่จะนอนฉาว เราต้องยอมเขา’

‘ยอมเขาหรือ’ คนหนึ่งว่า ‘ทังๆ
ที่เรามาช่วยด้วยเจตนาดี เราพยายาม
เลือกสถานที่ๆ น่าช่วยเหลือที่สุด
แล้วเราก็มารุกโกงเอาเปรียบ เรา
ก็ยอมเขาหมด เพื่ออะไรกันนั้น ให้รู้
กันชีวะ เราจะไม่จ่ายเงินเพิ่มอีกแม่
แต่ให้คุณนายคนนั้นด้วย คนพวกนี้
ทำลายแผ่นดิน ก่อความเดือดร้อน
ไม่สมกับเป็นข้าราชการ เรื่อยอมมัน
มามากแล้ว เราจะเอาเรื่องนิตแด่ถึง
ที่สุด ถ้ามันรุกรอกัดเข้ามา เราจะให้
ชาวทันที’

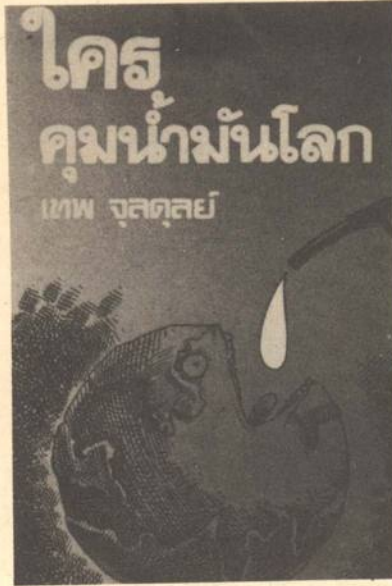
‘แต่ถ้าเราถูกตีไว้ว่า นักศึกษา
ทำให้อยู่ละ เขาอยู่กันดีๆ ไม่ชอบ
เข้าไปเกี้ยวของในหมู่บ้านด้วยทำไม
ดีไม่ดีเขาหาว่ามาปลุกปั่นยุยง ปลุก
ระดมมวลชนอะไรนั้น เคยไว้เสีย
ละนะ เรายอมมามากแล้ว ถ้าพวก
เขานั้นจะเอาเราอีก เราจะสู้’

‘หมายความว่า ถ้าเขาเฉยๆ เรา
จะเฉยๆ ไม่ให้ใครรู้เรื่องน่ะไหม’

Green Spot

VITAMILK

F&N

ใครคุมน้ำมันโลก
เทพ จตุลย์
 สำนักพิมพ์พิชเชส ๒๕๑๘
 ๒๑๐ หน้า ราคา ๑๐ บาท

ใครคุมน้ำมันโลก มีจุดมุ่งหมายที่จะชี้ให้เห็นถึงการเอารัดเอาเปรียบและการสร้างอำนาจผูกขาดในกิจการน้ำมัน แม้ว่าจะขาดการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง และอย่างเป็นระบบ แต่หนังสือเล่มนี้ก็ให้ข้อมูลเบื้องต้นมากพอแก่การเป็นฐานสำหรับศึกษาต่อไป คำตอบของผู้เขียนต่อคำถามที่ว่า "ใครคุมน้ำมันโลก" ก็คือบริษัทยักษ์ใหญ่ ๓ บริษัท อันได้แก่ เอ็กซอน โมบิล เท็กซากอ เซฟรอน กัลฟออยล์ เชลล์ และบริติชปิโตรเลียม แต่เนื้อหาประมาณครึ่งหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ มุ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทน้ำมันในเครือของตระกูล

ร็อกกีเฟลเลอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทต่างๆ ที่ใช้ชื่อว่า "สแตนดาร์ดออยล์"

อุตสาหกรรมน้ำมันอเมริกัน ซึ่งก่อกำเนิดขึ้นในทศวรรษ ๑๘๕๐ ได้ขยายตัวใหญ่ขึ้นในปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ ทงนส่วนหนึ่งเป็นผลจากความก้าวหน้าของสิ่งอำนวยความสะดวกทางการคมนาคมและการขนส่ง ประมาณ พ.ศ. ๒๔๑๓ น้ำมันที่บริษัทอเมริกันขุดได้ ประมาณสองในสามต้องพึ่งตลาดต่างประเทศ กลยุทธ์ที่บริษัทน้ำมันอเมริกันใช้ ในระยะแรกเริ่มก็คือ พยายามสร้างอำนาจผูกขาดในด้านการตลาดน้ำมัน

แต่กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมน้ำมัน ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ๓ ขั้นตอนด้วยกัน คือ (ก) การขุดน้ำมันดิบ (ข) การกลั่นน้ำมัน และ (ค) การตลาดน้ำมัน ดังนั้นเมื่อฮอลันดาเข้าไปขุดน้ำมันในสุมาตรา ประกอบกับรัสเซียและรูมาเนียเพิ่มปริมาณการผลิต และปริมาณการส่งออก การมีอำนาจผูกขาดในด้านการตลาดน้ำมันเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ เพราะถ้าหากคู่แข่งสามารถค้นหาแหล่งน้ำมันดิบแหล่งใหม่ ซึ่งเสียต้นทุนถั่วเฉลี่ยต่ำกว่าแล้ว ฐานะการแข่งขันของตนย่อมด้อยลง

ด้วยเหตุดังนั้น ในปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ บริษัทน้ำมันทั้งหลายจึงเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์เสียใหม่ โดยพยายามสร้างอำนาจผูกขาดในทุกขั้นตอนของการผลิต นับแต่การขุดน้ำมันดิบ การกลั่นน้ำมัน และการตลาดน้ำมันในช่วงนี้เอง การแข่งขันระหว่างบริษัทน้ำมันต่างๆ จึงมีอยู่เป็นอันมาก แต่มาภายหลัง ก็เริ่มตระหนักถึงผลเสียของการแข่งขันเชือด

บริษัท

กรีนสปอต

(ประเทศไทย)

จำกัด

79 หมู่ 4 ถนนคลองตัน

ต. หัวหมาก อ. บางกระปิ กรุงเทพ ฯ

โทร. 775088 - 90

คอกันเอง ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ บริษัทรอยล์ ดัทช์ เชลล์ บริษัทแองโกล เปอรเชียน (ซึ่งในปัจจุบันคือบริติช ปิโตรเลียม) และบริษัทสแตนดาร์ดออยล์ แห่งนิวเจอร์ซีย์ จึงได้รวมหัวกันทำข้อตกลงเป็นคาร์เทลระหว่างประเทศ โดยกำหนดว่า ภูมิภาคที่มีบริษัทหนึ่งบริษัทใดเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์อยู่แล้ว บริษัทอื่นจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว ส่วนการค้นหาแหล่งน้ำมันใหม่ บริษัททั้งสามจะลงทุนร่วมกัน ข้อตกลงระหว่างบริษัททั้งสามได้สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และหลังจากนั้น บริษัททั้งหลายต่างก็แข่งขันกันเองในขนาดหนึ่ง

ใครคุมน้ำมันโลก ไม่รู้ได้ให้เห็นภาพเกี่ยวกับการขยายตัวของอุตสาหกรรมน้ำมันโดยทั่วไป แต่จำกัดเฉพาะอุตสาหกรรมน้ำมันอเมริกา โดยเน้นถึงการแผ่อิทธิพลของตระกูลร็อกกัฟเฟิลเลอร์ในอุตสาหกรรมนี้ ซึ่งใช้วิธีแข่งขันเชือดคอกันแข่งขัน ซอ บริษัทย่อยๆ รวมหัวกับบริษัทใหญ่ๆ ตลอดจนกลฉ้อฉลต่างๆ นายทุนยักษ์ใหญ่เหล่านี้ไม่เพียงจะแผ่อิทธิพล

ทางเศรษฐกิจเท่านั้น หากทว่ายังพยายามเข้าไปมีอิทธิพลทางการเมือง การรวมหัวกันระหว่างนายทุนกับนักการเมือง ยังผลให้นายทุนเหล่านี้สามารถเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดนโยบายของรัฐบาลอเมริกัน และคราใดที่บริษัทยักษ์ใหญ่ต้องสูญเสียผลประโยชน์ในต่างแดน รัฐบาลอเมริกันก็จะใช้นโยบายต่างประเทศและพยานภาพทางการทหารในการปกป้องผลประโยชน์ของบริษัทเหล่านี้ บางครั้งถึงกับโค่นล้มรัฐบาลประเทศเจ้าบ้านที่ไม่ยอมอยู่ในโอวาท

ผู้เขียนได้กล่าวถึงองค์การประเทศผู้ส่งน้ำมันปิโตรเลียมเป็นสินค้าออก (OPEC) แต่ไม่กล้าให้ข้อมูลมากนัก และได้ชี้ให้เห็นว่า ทำไมองค์การแห่งนี้ ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงเพิ่งจะมามีบทบาทในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ อีกทั้งมิได้กล่าวถึงความเคลื่อนไหวของโอเปกในช่วงหลังปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นมา เพียงแต่ชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่เราเรียกว่าวิกฤติการณ์น้ำมันแท้ๆจริงเป็นวิกฤติการณ์กำไร แม้จะมีการขึ้นราคาน้ำมันดิบในปี ๒๕๑๓ แต่บริษัทเหล่านี้ ก็ยังสามารถกอบโกยกำไรได้เป็นอันมาก

ความไม่เที่ยงตรงของข้อมูลในหนังสือเล่มนี้ ยังมีอยู่เป็นบางแห่ง เช่น การรวมตัวกันระหว่างบริษัทบริติชเชลล์ของอังกฤษ กับบริษัทรอยล์ดัทช์ปิโตรเลียม เป็นบริษัทรอยล์ดัทช์เชลล์นั้น เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (ค.ศ. ๑๙๐๒) มิใช่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (หน้า ๑๕) ปริมาณน้ำมันดิบที่อินโดนีเซียส่งไปขายแก่สหรัฐอเมริกาประมาณร้อยละ ๑๓.๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ร้อยละ ๑๔.๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ และร้อยละ ๑๖.๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ มิใช่ร้อยละ ๒๐ ดังที่ปรากฏในหน้า ๑๑๕ ฯลฯ

รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์

แนะนำผู้เขียน

ใครคือเทพ จุลฉลุย์

ผู้ทสนใจติดตามงานเขียนของเทพ จุลฉลุย์ คงจะรู้สึกประหลาดใจอย่างมหันต์ ที่เทพ จุลฉลุย์ ผู้ซึ่งฝังใฝ่ในดนตรีการและทัศนศาสตร์ทางการเมืองแบบชาวจัด กลับมาเขียนหนังสือต่อต้านและโจมตีระบบจักรวรรดินิยม ทั่วๆไปเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง เขาเป็นคนที่ “-- ก่อนข้างจะนิยมตะวันตก ทัศนศาสตร์การเมืองคือสังคมนิยมโด้จัน ก็ขยับข้างจะตะวันตกอย่างแนบแน่น ถึงกับนิยมชมชอบทัศนศาสตร์ของนายแบร์รี โกลด์วอเตอร์ด้วยซ้ำไป--” (คำนำของสำนักพิมพ์พริชมเฑศ) แต่ในหนังสือเล่มใหม่นี้ เขากลับแสดงความเห็นอกเห็นใจ และเอาเอาทรต่อชะตากรรมของชาวเวียดนาม

ในอดีต เทพ จุลฉลุย์เป็นคนที่สนใจการเมืองมาก ทาชาว่าการเมืองต่างประเทศในหนังสือพิมพ์หลายฉบับมาก่อน ไม่ว่าจะเป็น สยามนิกร หรือ พิมพ์ไทย รักดนตรีเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีคลาสสิก มีแผ่นเสียง และเครื่องเล่นดีทีสุดและมีมากที่สุด ชอบศิลปะสะสมภาพเขียน ได้ผลงานดี ๆ ของจิตรกรไทยไปไว้เป็นจำนวนมาก

มาสมัยนี้ ด้วยเห็นสภาพเมืองไทยนานๆ เข้า ก็เลิลาทางไปอยู่อเมริกา นัยว่าเป็นคนที่เบอะอะไรง่าย ๆ ตามแบบคนมีอารมณืทางศิลปะ อยากเห็นอะไรใหม่ ๆ เบื่อหน่ายทซ้ำๆ เวลานักมีบทบาทเกี่ยวกับการต่อต้านอิทธิพลของสหรัฐฯ ที่เมืองอเมริกันแล้ว

เฟลลินี่ สัปดาห์หนังอิตาลี

ดูที่คนกำกับ'

'ลูก (และถ้าพูดถึงหนังอิตาลี เฟลลินี่จะเขายอดผู้กำกับ ถึงขั้นระดับโลก เป็นที่ยอมรับในวงการหนังทั่วไป'

'คนกำกับแต่ละคนจะมีลักษณะ

พิเศษในการสร้างภาพบนจอออกมาไม่เหมือนกัน เฟลลินี่นั้นชอบนักในเรื่องแสดงภาพของความคิด เป็นต้นว่า ตัวเอกของเรื่องไปเจอแขกเข้า เขาจะถ่ายภาพแขกถูกเข่าก้มมือไหว้ หรือนั่งบนตะปูล ขั้พรมลอยไป หมายถึงความว่าเห็นอะไรแล้วใจนึกเห็นอย่างไร ในหนังเขาก็จะเอาภาพที่ใจเห็นนั้นออกมาด้วย นี่เป็นลักษณะพิเศษของเฟลลินี่'

'เคยมีหนังของผู้กำกับคนไหนมาเข้าเมืองไทยบ้างหรือเปล่า'

'มี แต่คนไม่ค่อยดู บอกว่าไม่รู้เรื่อง มีแต่พวกศิลปิน หรือพวกทมิฬศิลป์เท่านั้นแหละชอบ'

'หมายความว่า อย่างผมไม่ได้เรียนศิลปะละก็ชอบไม่ได้'

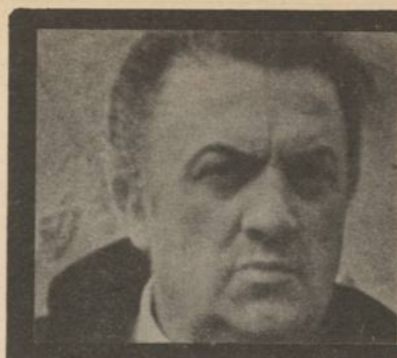
'เปล่า ถ้าคุณมีหัวศิลป์ ก็ไม่จำเป็นต้องเขียนรูปเป็นนั่นคุณครูรูปเป็น เท่านั้นก็ได้ เพราะว่าหนังของ

หนังที่น่าสนใจ

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๔

Yesterday, Today and Tomorrow (1964)

เดอ สีกา เป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมุ่งสร้างเพื่อให้ต้องตามรสนิยมของชาวอิตาลี นำแสดงโดยโซเฟีย ลอเรน และมาร์เซลโล มาสโตรเชียนน ซึ่งเดอ สีกาพบว่าเป็นผู้พระคานางที่ไปด้วยกันได้ ผู้ชมจะได้ชมทิวทัศน์ที่สวยงามของอิตาลีจากภาพยนตร์เรื่องนี้

Nights of Cabiria

The White Sheik

La Dolce Vita

เฟลลินี่มีแนวโน้มไปในทางศิลปะ ภาพบนจอส่วนมากเป็นเรื่องขององค์ประกอบ องค์ประกอบก็คือภาพที่ได้จังหวะ เมื่อมาใช้กับภาพบนจอก็ทำให้เนื้อเรื่องที่จะเสนอ มีรสมีชาติมากขึ้น ยกตัวอย่างเรื่องของเฟลลินี่ชื่อแปดครึ่ง (๘½) แก่ช็อกเห็นแล้วว่า มาแปลก ชวนดู บางฉากในเรื่องแสดงภาพชัดดี'

'เวลารดตดิเราจะมีรู้สึกอึดอัดเหมือนถูกขังในกล่องหรือกรอบ เขาก็จะถ่ายภาพคนขับรถคนอัดออดอยู่ในที่แคบ ๆ แล้วคนขับรถก็ถอยลัว ๆ ขึ้นไปบนท้องฟ้า ที่โล่งเบาไปด้วยก้อนเมฆ นุ่มนวล เมฆเหลียวมองต่ำลงมาก็เห็นทะเล คลื่นทะยอยไล่กันดูเพลินใจ นั่นคือความอยากของคนที่รดตดิ อัดออดอยากหนีไปในที่ ๆ โล่งใจ ภาพของความคิด จิตนาการเหล่านี้ พอมาทำซ้อนกับภาพจริงๆ ที่ตาเรามอง ก็เลยทำให้คนไม่ชอบคิดงมงายไป'

'มีนา คนเขาถึงลืกหนีจากโรงคองจะเป็นเพราะไม่ชอบคิด คนเราจำเป็นต้องดูหนังที่ใช้ความคิดใหม่'

'ไม่จำเป็น คนส่วนหนึ่งดูหนังเพราะคิดว่าเป็นการพักผ่อน ชอบดูหนังประเภทเบา ๆ สนุก ๆ ง่าย ๆ สบาย ๆ แตกมีให้เลือกหลายประเภทนี้ คุณอยากเป็นคนไม่มีหัวคิดหรือ'

'ใช่ ผมมันคนสามัญธรรมคาหัวไม่สูง'

'คุณกำลังประชดประชันนะ เป็นอาการของคนขขลาด ไม่กล้าสู้

คนส่วนมากไม่รักจะศึกษา พอเห็นคนเขาว่าเพลงคลาสสิกเป็นของดี โมซาร์ท บีโทเฟิน นักแต่งเพลงเหล่านี้จะไม่มีวันตาย นักดนตรีใหญ่ ๆ ที่ผมขอยอด ล้วนแต่อยากจะทำเพลงของคนเหล่านี้จนตัวสั่น คนใหญ่ ๆ ทำไมเขาจึงยอมกินขนาดนั้น คุณกลับบอกว่า ไม่เอาละ ไม่อยากกินกะไดฟัง'

'หนังของเฟลลินี่นะ ใช้ว่าจะลึกลับเสียจนเกินความเข้าใจเมื่อไรแท้ที่จริงสภาพความนึกคิดที่ใจเห็นกับตาเห็นในชีวิตประจำวันของผมของผม มันเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันอยู่เสมอ'

'เวลาคุณเขียนจดหมาย คุณเคยเห็นภาพเก่า ๆ ของคุณ ที่คุณกำลังเขียนถึงบ้างไหม คุณจะนึกถึงตู้ไปรษณีย์ที่คุณจะต้องไปทิ้งจดหมายด้วยก็ได้ ถ้าคุณเป็นจิตรกรคุณจะทำภาพที่ดูคุณนึกเห็นมาเขียนซ้อน ๆ กัน นวนิยายนั้นไง เขาเขียนให้พระเอกเคลื่อนไหว เดินไปมา เราจะเห็นภาพของเขาที่เดินละ แต่ว่าเวลาเดียวกันนั้นก็ประพันธ์เขาก็ให้เราเห็นอีกด้วยว่านายพระเอกเขากำลังคิดอะไร คราวนี้คุณก็พอจะเข้าใจความคิดของเฟลลินี่ที่ทำออกมาเป็นภาพบนจอ'

'ก็เขานั่นว่า ถ้าใครสนใจตอนหนังเฟลลินี่ ต้องไปดูที่หอศิลป์ พระศรีทศกัณฐ์วันอังคาร'

'ใช่ ทุกเรื่องฉายเพียงรอบเดียวเสียด้วย'

หนังที่น่าสนใจของเฟลลินี่

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๔

The Path of Hope (1952)

เบย์โตร เกรมเป็นผู้นำกับการแสดง และเขียนบทภาพยนตร์ร่วมกับเฟลลินี่ ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงถึงชีวิตของชาวเกาะซซิลีคนหนึ่ง ซึ่งจำต้องพรางจากบ้านสู่ที่รัก เพียงเพื่อหลีกเลี่ยงจากความหิวโหย และความยากจนในระบบเศรษฐกิจอันวุ่นวาย

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๑๔

Juliet of the Spirits (1965)

เฟเดอริโก เฟลลินี่เป็นผู้กำกับ การแสดง โดยกิลีเยตต้า มาชีนา ภรรยาของเขาเป็นผู้นำแสดง มาชีนารับบทเป็นหญิงกลางคน ซึ่งชีวิตสมรสมีปัญหาเกี่ยวกับความรัก และความริษยา

๑๙ สิงหาคม ๒๕๑๔

8½ (1963)

ภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเรื่องหนึ่งของเฟลลินี่ เฟลลินี่โดยมี มาร์เซลโล มาสโตรเชียนน และคลอเดีย คาร์ดินาล เป็นผู้นำในการแสดง

๒ กันยายน ๒๕๑๔

The White sheik (1952)

ภาพยนตร์เรื่องแรกของเฟลลินี่ซึ่งตีบทในการแสดงโดยกิลีเยตต้า และอัลเบอर्टโต ซอร์ดี โคร่งเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้เหมือนกับงานชิ้นสำคัญอื่นๆ ของผู้กำกับการแสดงเดียวกันนี้ คือเน้นถึงอันตราอันเกิด

จากการอาศัยอยู่ในโลกแห่งความฝันของมนุษย์

๙ กันยายน ๒๕๑๔

The Young and the Passionate (1953)

ภาพยนตร์คลาสสิกอีกเรื่องหนึ่งของเฟลลินี่ และถือเป็นภาพยนตร์ที่ดีที่สุด ในบรรดาภาพยนตร์เรื่องแรกๆ ของเขา แสดงถึงชีวิตวัยรุ่นผู้ซึ่งไม่เห็นว่าจะไรอันจะสำคัญไปกว่าความรักตามสัญชาตญาณของสัตว์ และเน้นให้เห็นว่าชีวิต มีความหมายยิ่งไป กว่าสัตว์

๑๖ กันยายน ๒๕๑๔

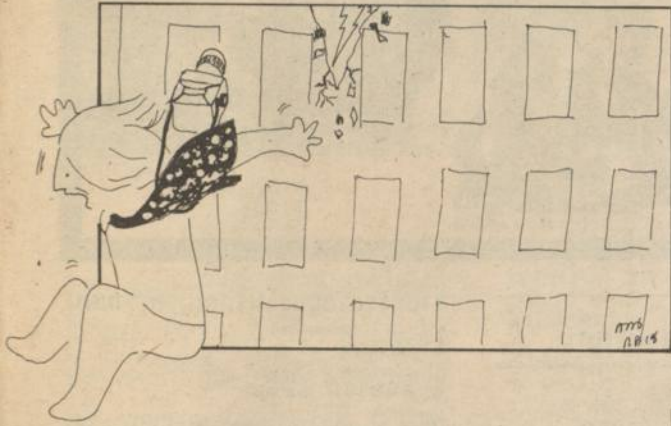
The Swindle (1955)

งานชิ้นคลาสสิกของเฟลลินี่ แสดงถึงชีวิตของคนสามคน คือ โรเบิร์ตโต (แสดงโดยฟรังโก ฟาบริซี) ผู้ซึ่งไฟฝันที่จะเป็นนักธุรกิจที่ร่ำรวย เสี่ยง บีกาสโซ (แสดงโดยริชาร์ด เบสซาร์ต) ผู้มีชีวิตสมรสอันสุขสันต์ และพยายามเลิกประกอบอาชีพการกรรม และออกสู่ (แสดงโดยบรอดเดอริก กรอฟอร์ด) ผู้ไม่เชื่อในความดี

๒๓ กันยายน ๒๕๑๔

La Dolce Vita (1961)

แสดงถึงสังคมอันเละเทะของเมืองโรม เฟลลินี่ผู้กำกับการแสดง ภาพยนตร์เรื่องนี้กล่าวว่า ภาพของเมืองในภาพยนตร์เรื่องนี้มิใช่กรุงโรม แต่เป็นกรุงโรมในทัศนะของเขา ทั้งหมดคนจะฉายที่หอศิลป์พระศรีซอซอรรดการประสิทธิ์

คนทำหนังสือพิมพ์ จะหนาว ๆ ร้อน ๆ กันบ้าง กวอเปล่า และคนอ่าน "จตุรัส" หนาว ๆ ร้อน ๆ ด้วยหรือไม่ ก็ไม่รู้ แต่กองบรรณาธิการ "จตุรัส" อ่านข่าวต่าง ๆ ที่พร่งพรูเขากองบรรณาธิการแล้ว เสียเวลาไป

มองไปที่ประเทศรอบ ๆ บ้านเรา จะเห็นท่าแลบ ท่าผยอง ๆ ตัวเรา ทอนโดนเซย หนังสือพิมพ์ถูกเอาผิด ยัดปาก ทง ๆ ทนทหนังสือพิมพ์อินโดนเซยเคยรวมกษชาติ ต่อสู้กับพวกคัทซ์มาแล้ว นายมอกตา ลูกสนักหนังสือพิมพ์ ทมซอเสยงคนหนึ่งของเอเซย ถูกจับเข้าคุกเขาเตระวาง บางครั้งถูกกักให้อยู่กับบ้านเฉย ๆ มาหลายปี ทง ๆ ทนายคนน ไม่ได้เป็นคนหัวเอียงซ้ายแต่อย่างไรร และมักจะรู้จักมักจี่ กับพวกฝรั่งพวกเดยว และกับรัฐบาลเป็นอย่างดีก็มีมากมาย เคยเขียนลง "นิวสวีค" ก็เคย แต่กัโดนทงซุกกาโน ทงซุกฮาโต้ จับเข้าขังเตมาหลายหน

ในสิงคโปร์ หนังสือพิมพ์ฉบับไหนทำท่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ที่ทอนข้างเสรีนิยม ชอบพูดถึงปัญหาทางสังคมของประเทศ ไม่ซำกักจับให้บิดจนเจ้งไป หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ "นิวเนซัน" เจ้งไปก็เพราะเรองน ส่วนหนังสือพิมพ์ "เสดรทใหม่" รักษาเนอรักษชาติ ไม่ค่อยจะพ่นมาก จึงยังไม่โดนปิด

"นิวเนซัน" นินหาใช้หนังสือฝ่ายซ้าย และอันที่จริงนอกจากจะไม่ซ้ายแล้ว ยังมีเสรีชรู้อยูเบื้องหลังเสยอก แต่ดันไปตงคำถามบางอย่างทนายลึ กวน ยู ไม่ชอบให้ถาม ก็พ้งไป

ในฟิลิปปินส์นั้นไม่ต้องพูดถึง ปัจจุบันมีกฎอัยการศึก โกรเขียนไม่เข้าข้างรัฐบาล มีหัวแยะเองง่าย ๆ มาเลเซยเลากัไกล ๆ อินโดนเซยเข้าทุกที่แล้ว ยังคบกับประเทศสังคมนิยม ยังไม่ค่อยพอใจคนที่อาปากพูด เรองท ไม่ค่อยกับรัฐบาลเองง่าย ๆ

"จตุรัส" ผุดเกิดมาอีกครั้ง หลังจากที่ได้อ่าน

ว่าเป็นหนังสือเล่มแรกที่ถูกกลุ่มสามนักปกครองเมืองปิดไป "จตุรัส" เล่นนั้นไม่ได้ค่าแม่ใคร เพราะเขียนค่าคน นนง่าย แต่เราเขียนถึงอนว่ากำลังมาเดินเล่นอยู่ในเมืองไทย ใครว่า "จตุรัส" มีเงินหม่าอยู่เบื้องหลังก็กทหัวเราะ ท้องแตกตาย เพราะพม่าจะหาข่าวย่าไส้ ก็ลำบากเต็ม ทนแล้ว

ผุดมาครั้งน ย้ายเข้าสำนักงานได้ไม่กี่วัน ตกสำนักงานก็เกิดไฟไหม้ นอนอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ กับบ้านนักในใจว่าดีเหมือนกัน จะได้ไม่ต้องลงแรงลงเงิน ให้เสียเวลา คนในกองบรรณาธิการโทรมาบอกว่า "ใหม่ แต่บาร์ข้างล่าง สำนักงานไม่เป็นไร"

ปกติคนเขียนหน้า "จตุรัส" ไม่เคยเอ่ยอ้างว่ารับใช้ประชาชน และไม่เคยเชื่อในเรื่องโชค แต่ดูเหมือนว่าเห็นจะต้องพยายามทำหนังสือออกมาให้คุณอ่านกันมาอย่าง ขน ถ้าหนังสือไม่ตี ก็โทษไฟโทษนาของกองดับเพลิงกรม ตำรวจก็แล้วกัน

ถ้าหนังสือดี กองบรรณาธิการก็จะลงไปดูข้างล่าง ว่ามอะไรดี แล้วขนข้างบนดูว่าตักทอยูนมีสายล่อฟ้ากันพ่า ผ่าไว้หรือเปล่า

ขณะที่สถานการณ์ทางการเมืองของประเทศรอบ บ้านเป็นอย่างที่เพิ่งพ่นให้พ่น "จตุรัส" จึงตัดสินใจออก มาดูโลกอกคร่งทง ทง ๆ ที่เรารู้ว่า พายุไซนร้อนได้เข้ามาแทนที่พายุไซนเย็น ทนายจอห์นฟอสเตอร์ดาเลสเคยเป่า เอาไว้แฉวนอยหลายป

"จตุรัส" เองบางทีก็คิดว่าพายุไซนเย็นนั้นง่ายกว่า ในการหาจดยันทจะไม่ถูกพ่าผ่าเองง่าย ๆ แต่ในภาวะพายุไซนร้อนนั้น เราจะต้องใช้ความสามารถพิเศษที่จะคอยดู ว่าพ่าพ่าไหน เมื่อไร เราจะทำหน้าที่รายงานและทำน่ายพ่า ผ่นและอาการแปรปรวนของการเมืองไทยและเพื่อนบ้าน จนกระทั่งตัวของเราเองถูกพ่าผ่าไปและเมื่อใดพายุสงบลง เรากัจะจากท่านไป เพราะเรานนแต่ละคนก็มีความอยาก ส่วนตัวนอกเหนือจากการทำหนังสือให้คนอ่านกัน

บางคนในกองบรรณาธิการน อยากเป็นเจ้าของโรงเรียนทสอนเด็กให้รู้จักชีวิตจริง บางคนก็เบนหนักเขียน เรองยาว บางคนก็มีความรักภาษาญี่ปุ่น จีน ไทย อังกฤษ ฝรั่งเศส ดพอทจะนั่งเล่นอ่านหนังสือหาความสุขส่วนตัว กันได้

แต่ในเมื่อพายุยังแรง เรากัจะทำงานต่อ จนกว่าจะเจ้งไป

อ่าน

สัมผัสความจริง

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นางสาวอมรศรี ทิระบัญญัติ

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสือจตุรทิศ 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี

มั่นคง
ปลอดภัย
ผลตอบแทนสูง

บริการเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน

NOT NEGOTIABLE

ตัวสัญญาใช้เงินเลขที่
PROMISSORY NOTE NO.

A.T.F.

กรุงเทพฯ วันที่ท่านตกลงนำเงิน
Bangkok มาลงทุนกับทรสท

ข้าพเจ้า
I/We

บริษัท อาทธรทรัสต์แอนด์ไฟแนนซ์ จำกัด
ATHON TRUST AND FINANCE CO., LTD.

สัญญาจะจ่ายเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป บาท
agree to pay the sum of Baht

แก่ ส่วนตัว บริษัท ห้างร้าน สมาคม มูลนิธิ ฯลฯ
to

วันที่ วันถึงกำหนด พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๑/๑๑.๕/๑๒/ % ต่อปี
on With interest at the rate of p.p.

ณ บริษัท อาทธรทรัสต์แอนด์ไฟแนนซ์ จำกัด
at ATHON TRUST AND FINANCE CO., LTD.

(ผู้ออกตัว) Authorized Signature of Maker

บริษัท อาทธรทรัสต์แอนด์ไฟแนนซ์ จำกัด
ATHON TRUST AND FINANCE CO., LTD.

1293/4-9 ถนนพหลโยธิน

เยื้องสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

โทร. 74681, 75279, 73574, 784832 - 3